

## กิจการของอัครทูต

ถึงแม้ว่าหนังสือเล่มนี้ได้บอกชื่อของผู้เขียนไว้ แต่คริสตจักรสมัยยุคแรกก็ยอมรับว่าหนังสือเล่มนี้เขียนโดยลูกา ซึ่งเป็นคนเดียวกันกับดีเอียน “ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์ เขียนโดยหมอลูกา” ลูกา ตั้ง เก้า เขียนหนังสือกิจการ กำน ของอัคร ทูตว่า “ด้านเธ โอ ฟีลัสต้นับถือ หนังสือเล่มก่อนดีข้าพเจ้าเขียนหือ่นั้น” จากข้อความนี้ก็แสดงว่า ดึงสองเล่มนี้เขียนถึงคนเดียวกัน ภาษากับฮีบ ุแบบก่านเขียนในหนังสือข่าวดีของลูกา ำ กับหนังสือกิจการของอัครทูตเล่มนี้ก็มีลักษณะเดียวกัน

ในบทที่ 16:10-17, 20:5-21:18 กับ 27:1-28 ผู้เขียนใจสรรพนามว่า “เฮา” ดีใจจา อี้ก็แสดงว่า ลูก ำ เป็นเพื่อนร่วมงานกับเปาโลตอนดีเดียวตางไปบอกข่าวดีตามดีต่างๆ เปาโลได้อ้างถึงลูกา ำ ในพระ ธรรมโค โล สี 4:14 กับ 2 ทิ โมธี 4:11 ไว้ หนังสือกิจการ กำน ของอัคร ทูตเล่มนี้ได้เขียนไว้ประมาณปี ค.ศ. 63 ตอนดีลูกา ำ กับเปาโลอยู่ตวยกัน ในกรุงโรม

ลูกา ำ ได้เขียนถึงเพื่อนของด้านดีจื่อเธ โอ ฟีลัส เหมือนกับหนังสือข่าวดีของลูกา ำ แต่ได้เขียนไว้เปือผู้ เจือักุคนจะได้ฮู้ถึงสิ่งดีพระ วิญญานบรสิทริดล ใจหุ่มอัคร ทูตหือ่ออกไปบอกข่าวดีกับคนักุคน ดีง เก้า ำ ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน ไปจนถึงกรุงโรม

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ได้ต่อเนื่องมาจากหนังสือข่าวดีของลูกา ำ ลูกา ำ ได้เล่าเรื่องดีเกิดขึ้นหลังจากพระ

เยชูเป็นขึ้นจากความตาย แล้วขึ้นไปบนสวรรค์  
 ต้านได้เสาะถึงเหตุ ก้า ฤต้อนดีพระ  
 วิญญาณบริสุทธิมาอยู่กับหมู่คนในวันเพ็น เท คอส ต์  
 หลังจากวันนั้นค ริ สต จักรต่างๆ ก็เติบโตขึ้นกับเข้ม  
 แข็งนักขึ้นโดยคำสั่งสอนของหมู่อัคร ทุดถึงแม่ผู้ เจื่อถูกค่า  
 บทดี 1-12 ได้เล่าเรื่องของเปโตรต้อออกไปบอกชาวดี บทดี  
 13-28 ได้เล่าถึงก้างานของเปาโลในก้านบอกชาวดี  
 ต้านกับเปื้อนฮ่วมเตียวตางของต้านออกไปบอกชาวดี  
 แล้วได้ตั้งคริสตจักรต่างๆ ขึ้นจนถึงกรุงโรม ลูก้าบอกไว้ว่า  
 สิ่งหมูนีก็เกิดขึ้นโดยอำนาจของพระ วิญญาณบริสุทธิ  
 ดีได้เยียะก้านผ่านตางคนต้งหลายดีได้ออกไปบอกชาวดี

<sup>1</sup> ต้านเฮโอฟิลัสตั้นับถือ หนังสือเล่มก่อนดีข้าพเจ้าเขียนหื้อนั้น  
 เป็นเรื่อง รราวเกี้ยว กับกุ้สิ่งกุ้อยงดีพระ เยชูเยีย  
 ะตังสั่งสอนมาต้งแต่เก้า <sup>2</sup> จนแ้ววันสุดต้ายดีพระองค์หื้อก้า  
 สั่งโดยฤทธิ์อำนาจของพระ วิญญาณบริสุทธิกับหมู่อัคร  
 ทุดดีพระองค์เลือกไว้ แล้วพระเจ้าก็ฮับพระ  
 เยชูขึ้น ไปบนสวรรค์

<sup>3</sup> ในเวลาสี่สิบวันหลังก้านทนตักทรมานจนต้ายแล้ว  
 พระองค์ป่า กฏหื้อหมู่เขาหันแหมหลายเตื่อ  
 ตังเยีย ะสิ่งอันเป็นก้านพิสุจน์หลายอยง  
 ตียืนยันว่าพระองค์เป็นขึ้นจากความต้ายแต่ๆ  
 ตังได้อู่ถึงเรื่องแผ่น ดินของพระเจ้าตวย

<sup>4</sup> มีเตื่อนึงเมื่อพระองค์ก้า ลังกินข้าวกับหมู่อัคร  
 ทุด พระองค์สั่งหมู่เขาว่า “ห้ามฟ้งไปไหนเตื่อ  
 หื้อถ้ออยู่ดีกรุงเยรูซาเล็มก่อน จนกว่าหมู่ต้านจะได้

ฮับสิ่งดีพระ บิดาสัญญาไว้ ตามดีเฮาเกยฮักกับหมู่ตั้นแล้ว  
 5 คือว่ายอห์นหื้อฮับบัพ ดิศ มาด้วยน้ำ แต่หม่มบ่เมินตั้นตัง  
 หลายจะฮับบัพดิศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ”

### พระเยซูปีกสวรรค

6 เมื่อพระ เยชูกับหมู่ฮัคร ทูตมาฮ่วมกันแหม  
 หมู่เขากี้ถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ต่อนี้พระองค์ก่า  
 ลังจะจ้วยหื้อจาวอิสราเอลมีอาณาจักรเหมือนตะ  
 ก่อนแม่นก้อ” 7 พระ เยชูบอกกับหมู่เขาว่า  
 “บ่ใจเรื่องดีตั้นตัง หลายจะฮู้วันเวลาดีพระ  
 บิดาก่า หนดขึ้นด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์  
 8 แต่เมื่อพระ วิญญาณบริสุทธิมาอยู่กัหมู่ตั้นแล้ว  
 หมู่ตั้นก้อจะได้ฮับฤทธิ์อำนาจ แล้วจะเป็นพยานเล่าเรื่องของเขาหื้อคนตัง  
 หลายฟัง ตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มไคว่ไคว่นยู เดีย ไคว่นสะ มา  
 เรีย จนไคว่โลกนี้”

9 เมื่อพระเยซูฮู้จ้ออันแล้ว พระเจ้าก้อฮับพระองค์ขึ้น ไปบนต  
 อง ฟ่าต่อ หน้าต่อ ต่าหมู่เขา แล้วฝาก็เก็งพระองค์ไว้  
 จนหมู่เขาพอพระองค์บ่หัน 10 ในเวลาดีหมู่เขาก่า  
 ลังบัก ต่าพอพระองค์จากไปในต อง ฟ่านั้น อยู่ๆ ก็มีบ้อ  
 กระจายใส่เสื้อผ้าสีขาวสองคนมายืนแหมะข้างหมู่เขา  
 11 แล้วฮู้กับหมู่เขาว่า “จาวกา ลี ลีเหย  
 หมู่ตั้นยืนบัก ต่าพอต อง ฟ่าอยู่เหยีย ะหยัง  
 พระเจ้าฮับพระ เยชูองค์นี้ขึ้น ไปบนสวรรคแล้ว  
 พระองค์จะปีกมาแหมเดือหนึ่งเหมือนดีหมู่ตั้นหันพระองค์ขึ้น ไปนนั้น”

เลือกมัทธิอัสแตนยูดาส

12 แล้วหมู่เขาก็ลงจากดอยป่า กอก  
เทศปีกไปกรุงเยรูซาเล็ม เชิงอยู่ห่างออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตร  
13 เมื่อมาแควกรุงเยรูซาเล็มแล้ว หมู่ฮัคร  
ทูตก็ปากันขึ้นไปห้องจันบนดีหมู่เขาอย่างอาศัยอยู่หั้น  
ในหมู่เขามีเปโตร ยอห์น ยากอบ อันดรูว์ ฟิลิป โธมัส  
บารโธโลมิว มัทธีว ยากอบลูก บ่าวของอัลเฟอัส ซี  
โมนคนของพรรคจำ ดนิยม กัปปาย ดาสลูก บ่าวของยาก  
อบคนหนึ่ง 14 หมู่เขาพร้อมใจกันอธิษฐานเจือๆ  
ฮ่วมกับหมู่แม่ ญิงตึงนางมา รัยแม่ของพระ  
เยซูตึงหมู่ห้องของพระองค์ตวย

15 มีวันหนึ่งเปโตรยืนขึ้นก้างปี น้องผู้ เจือตึง หลาย  
(เชิงอยู่ตวยกันประมาณร้อยชาวคน) แล้วฮู้ว่า 16 “ปีน้องตึง  
หลาย ฮ้อพระคัมภีร์ดีพระวิญญานบริสุทธิใจกับกษัตริย์ดา  
วิดฮู้ไว้เมื่อตะ กอนนั้น เกี่ยว กับเรื่องยู  
ดาสปาทหารไปฮับพระเยซู ก็จำ เป็นต้องเป็นไปตามนั้น

17 ยู ดาสเป็นคนหนึ่งดีนับเส่นเข้าตวยหมู่เฮา  
กับมีส่วนฮ่วมในงานของหมู่เฮานี้ตวยกัน” 18 (ยู  
ดาสเอาสตาจดีได้จากกันเยีย ะบตีไปฮ้อดี ดินไว้  
ดีหั้นเขาพะเล็ดว่าลงตงหน้าฮ้อปุ้มแตกใส่สดอกมาต่ายฆ่าดี  
19 เรื่องนี้ฮู้กันไควกรุงเยรูซาเล็ม หมู่จาวเยรูซาเล็มจึงฮ้องดี  
ดินดีดหั้นตามภาษาดี อง ถิ่นว่า ฮา เค ลดา มา ดีแบ่ว่า  
“นาเลียด” ฮ้อนว่ามีเลียดตกใส่ดีดินหั้น)

20 เปโตรฮู้ต่อไปว่า “เรื่องนี้มีเขียนไว้ในพระธรรมสุดดีว่า  
‘ขอฮ้อดีฮ้อของเขาคือฮ้าง  
ห้ามคนเข้าไปอยู่แหมต่อไป’ก

ยังมีเขียนไว้เสมอว่า

‘ส่วนตำแหน่งกานฮับใจของเขา นั้น หื้อคนอื่นมาฮับแทน’ ข

<sup>21</sup> ย้อน จา อันหมู่เฮาจ่า เป็ นจะต้องเลือกป้อ

จายแหมคนหนึ่งเอามาแทนยูดาส คนนั้นจะต้องเป็นคนที่อยู่กับหมู่เฮาตลอด

เยชูของค์พระผู้เป็นเจ้านั้น <sup>22</sup> นับตั้งแต่พระ เยชูฮับบัพ ดิศ

มาจากยอห์น จนแคววันดีพระเจ้ายับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์

เขาคนนี้จะต้องเป็นพยานฮ่วมกับหมู่เฮาที่อยู่หื้อคนอื่น ๆ

ฮู้ว่า พระเยชูเป็นขึ้นจากความตายแล้ว”

<sup>23</sup> หมู่เฮาจึงเสนอจ้อป้อ จายสองคนคือ โย

เซฟตี้ฮ้องกันว่าบาร ฮับ บาส (มีแหมจ้อว่ายุ สหัส )

กับแหมคนคือมัทธี อัส <sup>24-25</sup> แล้วหมู่เฮาก็อิริฐานว่า

“ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ฮู้ถึงจิต ใจของกัคน

ขอพระองค์ไผดจี้หื้อหมู่เฮาเห็นว่าหละ

หว่างสองคนนี้ไผคือคนดีพระองค์เลือกหื้อเป็นฮัคร

ทูตฮับ ใจพระองค์ แทนยู ดาสคนดีละหน้า ดี

แล้วไปอยู่ในดีดีเป็งกับเขา” <sup>26</sup> แล้วหมู่เฮาก็จก

เบอร์กัน ได้จ้อมัทธี อัส จึงเพิ่มมัทธี อัสเข้ากับหมู่ฮัคร

ทูตสิบเอ็ดคนนั้นตวย

## 2

พระวิญญานบริสุทธีมาอยู่กับหมู่ผู้เจือ

<sup>1</sup> เมื่อถึงวันเพ็ญ เท คอส ต์ หมูผู้ เจือก็มาจุ มนุ

มกัันในดีนี้ <sup>2</sup> ตอนดีหมู่เฮาบ ต้น มั้งนั้น ก็มีเสียงจากดี อง

ฟ้าเหมือนกับเสียงลมหลวงบีดดังไควไปตึงบ้านตึงเฮือนดีหมู่เฮาก่า

ล้งจุ มนุ มกัันอยู่ <sup>3</sup> แล้วหมู่เฮาก็หันสิ่งหนึ่งเหมือนแปล ว

ไฟดีมีฮูป ฮ่า งเหมือนลั่นลอยมาอยู่บนหัวหมู่เขาภูคน  
 4 แล้วหมู่เขาภูคนก็ได้ฮับกานดล โจ้จากพระ  
 วิทยญาณบรสิทริ จึงตั้งเก้าฮู้ภาษาต่างๆ ตีบ้เกยฮู้ตามตีพระ  
 วิทยญาณบรสิทริโผดหือฮู้

5 ต่ออนั้นมีจาวยิวตีเก็งกัวพระเจ้าลูกจากหลายประเทศไควโลกมาอยู่ในก  
 6 เมื่อได้ยินเสียงจา อัน คนตั้ง หลายก็ปากันมาพ้อ  
 แล้วก็ปากันเงิดตีได้ยินหมู่ผู้ เจ้อฮู้เป็นภาษาหมู่เขา 7 คนตั้ง  
 หลายก็ฮู้กันว่า “คนหมู่นี้เป็นจาวกา ลี ลีตัง หมดบ้ใจกา  
 8 แล้วเป็นจาโดหมู่เฮาได้ยินหมู่เขาฮู้เป็นกำภาษาบ้านเกิดเมืองนอนของหมู่  
 9 ตีเป็นจาวปาร เรีย จาวมีเตีย ตึงจาวเอ ลาม  
 ตึงคนตีอยู่ในเขตแดนเม โส โป เต เมีย ตึงคนตีอยู่ในแคว้นยู  
 เตีย แคว้นคัป ปา โด เขีย แคว้นปอ นทัส  
 แคว้นเอเซีย<sup>๑</sup> 10 แคว้นฟรี เจีย แคว้นปัมพี เลีย  
 ประเทศฮียปต์ ตึงคนในแคว้นลิเบียไก้เมืองไซ ริน  
 หมูตีมาจากกรุงโรมตีมาแแล้ว เข้มมีตึงจาวยิวกับคนตีเข้าฮิตศาสนายิว  
 11 ตึงจาวเกาะคริต กับจาววา ระ เบียตวย  
 หมู่เฮาได้ยินหมู่เขาฮู้เรื่องฮ้อศจรรยของพระเจ้าเป็นกำภาษาของหมู่เฮาสู้  
 12 คนหมู่นั้นก็ปากันเงิดฮ้ออกฮ่า โจ้อธิบายบ้ได้  
 จึงเหลียววามถามกันว่า “อะฮยังกันปะล้าปะเหลือนี้”

13 ซ้าคนก็โค่หัวใส่หมู่ผู้เจ้อฮู้ว่า “คนหมู่นี้ทาจจะเมาเหล้าองุ่นเหยยะก้า”

### เปโตรอธิบายฮือคนตั้งหลายฟัง

14 แล้วเปโตรตึงหมู่ฮ้อครทูตแหมสิบเอ็ดคนนั้นก็ลุกยิ้นขึ้นฮู้กับคนตั้ง  
 หลายด้วยเสียงฮันตั้งว่า “ตั้นจาวยิวตั้ง  
 หลายตึงหมู่คนตีฮ้อฮ้อยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม  
 ขอปากันตักก่อน เหาจะบอกฮือตั้นตั้ง หลายฟัง

๑ 2:9 2:9 เอเซีย ในสมัยพระคัมภีร์ บ้ใจทวีปเอเซีย  
 แต่เป็นดินแดนหนึ่งอยู่ตั้งวันตกประเทศตุรกีบาเดียนี

15 คนหมูนี้นี้ได้มาเหล่าอย่างดีหมู่ด้านกีดเนอ บ่า  
เดี้ยว นี่เป็นเวลาเก้าโมงเจ้าอยู่ลอ 16 แต่สิ่งดีด้านตั้ง  
หลายหันเมื่อ เจ้านี่ เป็นสิ่งดีได้เกิดขึ้นตามดีโย  
เอลผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าอยู่ไว้เมินแล้วว่า

17 พระเจ้าบอกว่าในวาระสุดท้าย

เขาจะหื้อพระ วิญญานบริสุทธิ์ลงมาอยู่กับมนุษย์ตั้ง  
หลาย

ลูก บ่าวลูกสาวของด้านตั้ง หลายจะออกไปบอกถ้อย  
กำของพระเจ้า  
คนหนุ่มจะหันนิมิต  
คนเฒ่าคนแก่จะฝั้นหัน

18 ในเวลานั้นเขาจะหื้อพระวิญญานบริสุทธิ์ลงมาอยู่  
กับข้าใจ้จายญิงตั้งหลายของเขา  
แล้วเขาตั้งหลายจะบอกถ้อยกำของพระเจ้า

19 เขาจะแสดงสิ่งปาฏิหาริย์ในท้องฟ้าตั้งบน  
ตั้งหมายสำคัญตีแผ่นดินโลกตั้งลุ่ม  
จะมีเลือด มีไฟ มีหมอกควันมืดตีบ

20 ตะวันจะมีมืดไป  
เดือนจะกำยเป็นสีแดงเหมือนเลือด  
ก่อนจะถึงวันอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

21 แล้วคนดีฮ้องขอพระเจ้าจ้วยก็จะรอดป็น'ค

22 “จาวอิสราเอลตั้ง หลายเหย จงฟังเนอ  
พระ เยชูจาวนา ชา เรือเป็นผู้ดีพระเจ้ารับรอง  
โดยเหย ะกานปาฏิหาริย์ กานอัศจรรย์ ตั้งหมาย  
สำคัญต่างๆ ผ่านพระ เยชู ตามดีด้านตั้ง  
หลายก็ฮู้ก็หันมาแล้ว 23 ด้านผู้นี้ถูกมอบไว้ตามแผน  
กำ นของพระเจ้าดีฮู้ล่วงหน้าก่อนแล้วว่า

หมู่ด้านจะฆ่าพระองค์โดยหือหมู่คนบตี๒ยับพระองค์ไปเชิงบนไม้กางเขน

24 แต่พระเจ้าเยีย ะหือพระ เยชูเป็นขึ้นมาใหม่  
ก็ได้ป็นจากความเจ็บ ปวดจากความตายเหยีย  
ย่อนว่าความตายจะครอบงำพระองค์ไว้ได้ 25 กษัตริย์ดา  
วิดอุ้ถึงพระเยชูว่า

‘ข้าพเจ้าหือองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่สองหน้าข้าพเจ้าตลอดเวลา  
ใจของข้าพเจ้าบ่สะตั้นหย่านกั้ว  
ย่อนว่าพระองค์อยู่ต้งเผิกขวามือของข้าพเจ้า

26 ย่อนจาอี้จิตใจของข้าพเจ้าก็จิ้นเจยบาน  
ปากของข้าพเจ้าก็อุ้อย่างจิ้นจมยินดี  
ตัวข้าพเจ้าจะอยู่อย่างมีความหวัง

27 พระเจ้าจะบ่ละจิตวิญญาณของข้าพเจ้าไว้ในแดนของคนตาย  
กับบ่ละองค์บริสุทธิของพระองค์หือเปื่อยเนาไปในชุม  
ฝูงศพ

28 พระองค์โผดหือข้าพเจ้าฮู้ตางแห่งจิต  
โผดหือข้าพเจ้าเต็มบริบูรณ์ด้วยความยินดี  
ย่อนอยู่สองหน้าพระองค์ค

29 “ปี้ น่องต้ง หลาย ข้าพเจ้าจะอุ้อย่างมัน ใจว่า  
กษัตริย์ดา วิดผู้เป็นเก้าเหง้าแห่งเฮาต้ง หลายตีต้ายไปแล้ว  
อุโมงค์ฝังศพของตั้นยังมีอยู่จนถึงต้งวันนี้

30 กษัตริย์ดา วิดเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า  
ตีฮู้ว่าพระเจ้าหือก่า มัน สัญญาแก่ตั้นว่า  
ลูกหลานคนนึ่งของตั้นจะสืบแทนบัลลังก์ของตั้น

31 กษัตริย์ดา วิดเล็งหันเหตุ ก่า ธรณ์บายหน้า  
จึงอุ้ถึงกานเป็นขึ้นจากความตายของพระ คริสต์ว่า  
พระเจ้าจะบ่ละพระองค์ไว้ในแดนของคนตาย เนื้อ

๒ 2:23 2:23 กานี้แก้ได้หมว่า คนนอกบทบัญญัติ ค 2:28 2:28 สดด. 16:8-11



หนังสือของพระองค์จะบ่งเปื่อยเนาในชุม ผิง  
 ศพ <sup>32</sup> ตี้อูมานี้หมาย ถึงพระ เยชูตี้พระเจ้าเยีย  
 ะหือเป็นขึ้นจากความตายแล้ว หมูเฮาจึงเป็นพยานในเรื่องนี้  
<sup>33</sup> พระเจ้าก็ฮับพระเยชูขึ้นไปอยู่ตังเฟิกขวาของพระองค์แล้ว  
 พระเจ้าตี้เป็นพระบิดาก็มอบพระวิญญาณบริสุทธิหือกับพระ  
 เยชู ตามตี้สัญญาไว้ พระ เยชูก็หือพระ  
 วิญญาณบริสุทธินี้ไว้กับหมูเฮา อย่างตี้หมูต่านได้หับกับ ได้ยินอยู่แล้ว

<sup>34</sup> กษัตริย์ดาวิดบได้ขึ้นไปบนสวรรค์ แต่ต่านอ้วว่า  
 ‘พระเจ้าอู้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า

“หือนั่งตังขวามือของเฮา

<sup>35</sup> จนเต้าฮอดเฮาจะเยียะหือศัตรู๋ของต่าน

เป็นตี้ฮองตีนของต่าน” ฆม ”

<sup>36</sup> เป โตรอู้ต่อว่า “ยอน จา อั้นขอหือจาวอิสราเอลตัง  
 หลายฮู้แต่ๆ เนอว่า พระเจ้าตังพระ  
 เยชูผู้ตี้หมูต่านปากันเอาไปเชิงไว้บนไม้กางเขนนั้น  
 หือเป็นตังองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นตังพระคริสต์ตวย”

<sup>37</sup> เมื่อคนตัง หลายได้ยินจา อั้นแล้ว ก็ฮู้ สิกบ่ม่วน ใจ  
 จึงปากันถามเป โตรตังหมู้อคร ทูตคนอื่นๆ ว่า “ปี นองเหย  
 เฮาจะเยียะจาใดตี้นี้”

<sup>38</sup> เป โตรจึงตอบว่า “หมูต่านจงกลับ ใจจากบาป  
 แล้วฮับบัพ ติศ มาในนามพระ เยชูคริสต์เปือฮับกานยก โต้  
 ฆบาป แล้วพระเจ้าจะหือพระ วิญญาณบริสุทธิแก่ต่าน

<sup>39</sup> ยอนพระเจ้าสัญญาไว้ว่าจะหือพระ  
 วิญญาณบริสุทธิตี้กับหมูต่าน ตังหมู่ลูกหลานของต่าน

ตังกัคนตืออยู่ประเทศใก้ๆ คือกัคนตือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้าของเฮาฮ้องหือ

40 แล้วเปโตรก็ตัก เตือนกับวิงวอนคนตั้ง  
หลายเมินขนาดว่า “หื้อเอาตัวรอดหื้อดี  
หื้อป็นจากโทษตีคนเบ็ดในสมัยนี้จะต้องฮับ” 41 คนตั้ง  
หลายตี้ยอม ฮับสิ่งตีเปโตรฮู้ก็ฮับบัพติศมา  
ในวันนั้นมีคนเข้ามาเป็นผู้เจือประมาณสามป็นคน

42 หมู่เขาฟังคำสั่งสอนของหมู่ฮ้อคร ทูต  
ตั้งอยู่ตวยกันเป็นเปื่อนฮ่วมความเจือตวยกันอย่างเอาแต่เอาว่า  
กินข้าวตวยกันกับหักเข้าหนมปัง๓กับอริษฐานตวยกัน

### กานแบ่งป็นในหมู่ผู้เจือ

43 หมู่ฮ้อคร ทูตเยียะ กานปาฏิหาริย์ตั้งหมาย  
สำคัญหลายสิ่งหลายอย่าง คนตั้งหลายตีเห็นก็มีความเก  
งกั้วพระเจ้า 44 หมู่เขาตีฮับ เจือก็มาฮ่วมกันเป็นประ  
จำ เอาสิ่งของมาฮ่อมไว้เป็นก้อง กาง  
แล้วใจตวยกัน 45 หมู่เขาชายตี ดินตึงเข้า  
ของต่างๆ เอาเงินมาป็นหื้อคนตีมีความจำ เป  
น 46 หมู่เขาไปจุมนุ มกัณฑ์ช่วงพระวิหารตึงวัน

ฮ่วมพิธีหักเข้าหนมปังในบ้านเฮือนของเขา  
ตึงเอาชองกินมากินตวยกันด้วยความจั้น จม  
ยินดีกับเต่มอกเต็มใจ 47 กับปากันสรรเสริญพระเจ้า

แล้วกัคนก็ชอบอกชอบใจหมู่เขา แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าก็โผดหื้อคนตีจะฮับ

## 3

### เปโตรฮักษาคนง่อย

1 วันนึ่งเปโตรกับยอห์นเตียวไปตีพระวิหาร  
เข้าฮ่วมกานอริษฐานเวลาประจ่าบายสามโมง

๓ 2:42

2:42

อาจหมายเล็งกานกินข้าวมีพิเศษตวยกัน

เปื่อเป็นกานระลึกเล็งพระเยซู

2 มีป้อ จายคนหนึ่งเป็นง่อย เปี้ยเสี่ย ขามาตั้งแต่เกิด กัว้นจะมีคนหามเขาเข้าไปไว้ตีฮิมปะ ตู๋พระ วิหาร เซ่งปะ ตู๋หั้นลื้อว่า ปะตุงาม เปื่อแนขอสดางค์จากคนตีเข้ามาในพระ วิหารนั้น 3 ป้อ จายคนนี้บ่า กองหั้นเป โตรกับยอหั้นกำ ลังเตียวมา เขาก็ฮ้องขอสดางค์ 4 เป โตรกับยอหั้นก็ปัก ต่าผ่อไปตีป้อ จายคนนั้นแล้วฮู้ว่า “ผ่อเฮานัน” 5 คนง่อยก็ผ่อไปตีคนตั้งสอง ผ่อไปตวยเติน เตินไปตวย ยอนก็คิดว่าจะได้สดางค์จากหมู่เขา 6 แต่เป โตรฮู้ว่า “ตั้ง เนื้อตั้งตัวเฮาบมีสดางค์สักบาท แต่เฮามืออย่างหนึ่งจะหื้อ คือในพระนามพระ เยชูคริสต์จาวนา ซา เรือ หื้อลุกขึ้นบ่า เตียว นี้” 7 แล้วเป โตรก็กำมือขวาของป้อ จายคนนั้นตุมหื้อลุกขึ้น ตืนกับซ้อ แข่งของเขาก็มีแฮงขึ้นมาบ่า ดิดบ่า เตียว 8 เขาก็โดดขึ้นแล้วก็ได้เตียวได้ เตียวไปตวยเตินไปตวย ปากก็ฮู้ก่ายกยองสรรเสริญพระเจ้า แล้วเข้าไปในช่วงพระ วิหารพร้อมกันตั้งเป โตรกับยอหั้น 9 เมื่อคนตั้ง หลายหั้นเขาเตียวได้กับฮ้องสรรเสริญพระเจ้า อัน 10 ก็จำได้ว่าเขาคือป้อ จายคนตีตั้งแนขอสดางค์อยู่ฮิมปะ ตู๋จื่อ ปะ ตู๋ งาม หมู่เขาปากันตก ชะ ป่าจิดในเหตุ ก่า รณตีเกิดขึ้นกับเขาคนนั้น

### เปโตรฮู้กับหมู่คน

11 ในเวลาตีป้อ จายคนนั้นกำแขนเป โตรกับยอหั้น ตีระเบียงวิหารของซา โลม อนนัน คนตั้ง หลายก็จิดขนาดปากันแตกตี้นล่นมาผ่อ 12 เมื่อเป โตรหั้นจา อัน ก็ฮู้กับหมู่เขาว่า “ปี่ น่องจาวอิสราเอลเหย จิด ใจกับเรื่องนีเยีย ะหยัง ปัก ต่าผ่อหมู่เฮาเยีย ะหยัง เหมือนกับว่าป้อ จายคนนี้เตียวได้ยอนอำนาจของเขา

กา ว่าเขาเป็นคนเคร่งตางศาสนาจนพระเจ้าเปิงใจจา  
 อันกา <sup>13</sup> บใจจา อันลอ แต่พระเจ้าต้อบ รา ฮัม  
 อีส อ็ค กับยา โคบ ป้อ อัยแม่ หมอนของเฮานับถือ  
 ก็ได้เยีย ะหื้อพระ เยชูผู้ฮับ ใจของพระองค์มีเกียรติ  
 พระ เยชูก็คือคนตี๋หมุด้านมอบตัวหื้อปี ลาดผู้เป็นเจ้าของ  
 เมือง ตึงบยอม ฮับพระองค์ต้อปี ลาด แม้ว่าปี ลาดตัด  
 สิ้น ใจปล่อยพระองค์หื้อมีอิสระ <sup>14</sup> หมุด้านบยอม  
 ฮับผู้ตี๋บริสุทธิกับถูก ต้องตำธรรมชาติ แต่ปากันขอหื้อปี  
 ลาดปล่อยตัวคนตี๋มาคนตายนั้นแต่นพระองค์  
<sup>15</sup> หมุด้านฆ่าพระ เยชูผู้ตี๋เป็นผู้หื้อจิ วิต  
 แต่พระเจ้าเยีย ะหื้อพระองค์เป็นขึ้นจากความตาย  
 หมูเฮาเป็นพยานในเรื่องนี้ <sup>16</sup> ป้อ จายง่อยตี๋หมุด้านเกยฮู้  
 จักหายเป็นปกติ ย้อนความเจือในฤทธิ์เดชของพระ  
 เยชู ความเจือพระ เยชูเยีย ะหื้อเขาหายเป็นปกติ  
 อย่างตี๋หมุด้านหันกับตำจาอีละ

<sup>17</sup> “ป็น้องตังหลายเหย ตัวเฮาฮู้เนอว่าตี๋หมุด้านกับหมูผู้นำของด้านเยีย  
 ะจา อันกับพระ เยชู ก็บฮู้ เรื่องฮู้ ราวว่าเยีย ะอะ  
 หยังลงไป <sup>18</sup> แต่พระเจ้าเยีย ะหื้อเรื่องนี้เกิดขึ้น  
 ตามตี๋พระองค์เกยบอกไว้ผ่านตางหมูผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าว่า  
 พระ คริสต์ต้องทนตุ๊กทรมาน <sup>19</sup> ย้อนจา  
 อันหมุด้านจงกลับ ใจจากบาปปีกมาหาพระเจ้า  
 แล้วพระองค์จะล้างบาปหื้อด้านจนหมดจนเสี ยง  
<sup>20</sup> แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าของจะโผดหื้อหมุด้านมีเวลาพัก  
 ฟ่อนหย่อน ใจ กับพระองค์จะส่งพระ คริสต์คือพระ  
 เยชูหื้อแก่ด้านตัง หลาย <sup>21</sup> แต่ป่า เตียว นี้พระ  
 เยชูจะต้องอยู่ในสวรรคก่อน จนถึงเวลาตี๋พระเจ้าจะเยีย  
 ะกุสิ่งกุอย่างหื้อปีกเป็นเหมือนเกานั้น ตามตี๋พระเจ้าสัญญาไว้ผ่านตางกำฮู้ข

22 โมเสสอูว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านตั้ง  
หลายจะนำคนหนึ่งในหมู่บี น้องของท่านตั้ง หลาย  
หือเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์เหมือนข้าพเจ้า

ท่านตั้ง หลายต้องเจือ ฟังกูสิ่งกืออย่างดีเป็นอุ้นเอ

23 โฝบเจือ ฟิงผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนนี้  
ก็จะถูกตัดออกจากกันเป็นคนของพระเจ้า  
แล้วปะกับความฉิบหาย’

24 “ซามูเอลผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนเจ้ากับผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระ  
ตัดวยมาเมื่อ ลูน ก็เกยอุ้เรื่องดีเกิดขึ้นในบา เดยวันกันกูกคน

25 พระสัญญาดีพระเจ้าหือไว้ผ่านผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ก็หือไว้สั

กับหมู่ท่านจะมีส่วน ฮามในพันธ ัญญาของพระเจ้าดีเยีย  
ะไว้กับป้อ อัยแม่ หม่อนของท่าน พระเจ้าอุ้กับอับ รา  
ฮัมว่า ‘คนกูเจือ จ้า ดในโลกจะได้ ฮับปอนผ่านตางเจี

อสา ยของเจ้า’จ 26 เมื่อพระเจ้าแต่ง ตั้งพระ เยชูผู้ฮับ

ใจีพระองค์ พระเจ้าก็ส่งท่านมาหือจาวอิสราเอลก่อน  
เปือบ้นปอนหือหมู่ท่าน โดยหือท่านตั้ง หลายปังก  
ว้ายจากเส้นตางจิตดีบตี”

## 4

### เปโตรกับยอห์นถูกสอบสวน

1 เมื่อเป โตรกับยอห์นกำ ลังอุ้กับคนตั้ง  
หลายอยู่หั้น หมู่ปุโรหิต นาย ทหารฮัก ชาพระ  
วิหาร ตั้งหมู่สะ ดู สีปากันอมเข้าใส่คนตั้งสอง

2 หมู่เขาโชดตั้งสองย่อนสอนคนตั้งหลายว่ามีกานเป็นขึ้นจากความต่าย  
เหมือนดีพระเจ้าเยีย ะหือพระ เยชูเป็นขึ้นจากความต่ายนั้น

จ 3:23 3:23 ฉธบ. 18:15,18,19 จ 3:25 3:25 ปฐก. 22:18

3 หมูเขาจึงจับคนตั้งสองไปขังคอกไว้จนแผลวัน พุกเมื่อ  
เจ้ายอนว่าค่าแล้ว (กฎหมายของจาวยิวบหื้อคนขึ้นศาลตอนมีดค่า  
) 4 แต่หลายคนตีฟังก็เจื้อในเรื่งดีเป โตรกับยอหันสั่งสอน  
จนบ่าเดียวนี้มีผู้เจื้อดีเปเป็นบือจายประมาณห้าป็นคนแล้ว

5 ต่อมาแผลวัน พุกหมูผู้นำจาวยิว หมูคนเฒ่าคนแก่  
กับหมูธร รม่า จำ รัยมาอยู่ดวยกันไนกรุงเยรูซาเล็ม

6 ในกานประชุมนั้นมีอัน นาสเซ็งเปนมหาปุโรหิต  
คา ยา ฟาส ยอหัน อ เล็ก ซาน เด อร์ กับญาตีบือ  
จายคนอื่นๆ ของมหาปุโรหิต 7 คนหมู่นั้นสั่งหื้อเป  
โตรกับยอหันมายืนอยู่ส่องหน้าหมูเขา แล้วถามว่า  
“เจ้าตั้งสองมีอำนาจอะ หยังมาเยีย ะจา อี้ ก่า  
ว่าไ้สิทธิอำนาจของไฟ”

8 เวลานั้นเป โตรได้ฮับกานดล ไ้จจากพระ  
วิญญานบรสิสุทธิ จึงตอบหมูเขาไปว่า

“ต้านผู้นำของจาดเฮา หมูคนเฒ่าคนแก่ตั้ง หลาย

9 วัน นี้หมูต้านมาสอบสวนสิ่งดีๆ ดีข้าพเจ้าเยีย  
ะหื้อกับคนง่อยนี้ ไ้คู่ก่าว่าเขาหายง่อยได้จาใด

10 ก็หื้อหมูต้านกับจาวอิสราเอลตั้ง หลายฮู้ไว้เตอะว่า  
บือ จายคนตียืนอยู่ต่อหน้าต้านตั้ง หลาย

หายเปนมกติด้วยฤทธิ์อำนาจของพระ เยชูคริสต์จาวนา  
ซา เรือ คนตีหมูต้านเอาไปเชิงไว้บนไม้กางเขนจนต่าย

แต่พระเจ้าเยีย ะหื้อเปขึ้นขึ้นจากความต่าย 11 พระ  
คัมภีร์เกยเขียนไว้ว่า พระองค์เป

‘ศิลาดีสลาอย่างหมูต้านเอาขวางไปแล้ว  
ปากฎว่าเป็นศิลามุมเอก’<sup>ฉ</sup>

12 นอกจากพระเยซูแล้ว ก็มีไฟจ้วยหมูเฮารอดปีนบาปโทษได้  
 ย้อนว่ามีไฟคนใดในโลกตีพระเจ้าหือเป็นผู้จ้วยหือรอดสำหรับหมูเฮา”

13 หมูเฮาจึงดขนาดเมื่อหันเป โตรกับยอห์นกำอู้บักัไฟ  
 สองคนนี้เป็นคนบ่ได้ฮับกานศึกษากับบ่เก่งด้านใดด้านหนึ่ง  
 แต่จำได้ว่าเป โตรกับยอห์นเคยอยู่กับพระ  
 เยซุมาก่อน 14 แต่หมูเฮาอู้อะ หยังบ่ได้  
 ย้อนว่าหันป้อ จายง่อยตีได้ฮับกานฮัก ษาจันหายดี  
 ยินแหมะเป โตรติงยอห์น 15 หมูเฮาก็สั่งหือเป  
 โตรกับยอห์นออกไปจากตีประชุมสภาแซ น เฮ ดรินก่อน  
 แล้วก็เป็ึกษากันว่า 16 “หมูเฮาจะเอาจาใดกับสองคนนี้ดีหา  
 ย้อนคนตังหลายตีอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก็ฮู้แล้วว่าสองคนนี้เยีย  
 ะกานอัศจรรย์ตีฮิง ใหญ่ หมูเฮาจะบ่ยอม  
 ฮับกับได้ 17 แต่เป็อบหือเรื่องนีแพาไปเข้าหุไฟ  
 หมูเฮาต้องชู้ว่าบ่หืออู้ในนามพระเยซูกับไฟคนใดแหมเนอ”

18 จากนั้นหมูเฮาก็ฮ้องเป โตรกับยอห์นเข้ามา  
 แล้วสั่งว่า “ห้ามอู้กา ว่าสั่งสอนอะ หยังเกี่ยว กับพระ  
 เยซุแหมซ้าเนอ” 19 แต่เป โตรกับยอห์นตอบว่า “ด้านตัง  
 หลายตัดสินเอาคนเดียวเตอะ พระเจ้าหือหมูเฮาเจือ  
 ฟังด้านตัง หลายแต่นตีจะเจือ ฟังพระองค์กา  
 20 หมูเฮาติงอดบ่ได้ตีจะอู้ในสิ่งตีหมูเฮาได้ฮู้ได้หัน”

21 หมูเฮาก็ชูปเอโตรกับยอห์นแหม แล้วปล่อยติงสองไปบ่ฮู้จะลงโทษจาใดตี  
 ย้อนคนตัง หลายปากันสรรเสริญพระเจ้าในสิ่งตีเกิดขึ้นนั้น  
 22 เป็นเรื่องอัศจรรย์แต่ๆ ตีป้อจายเป็นง่อยตังแต่เกิด แล้วบ่า  
 เดียวนี้อายุได้สี่สิบปายเดียวได้ตวากๆ

ก่าอธิฐานของคนตีเจือศรัทธา

23 เมื่อห่มเขาปลอ่ยเป โตรกับยอห์นแล้ว  
ตั้งสองคนก็ไปหาห่มผู้ เจื่อ เล่าเรื่องตั้ง หมดตั้ง เส  
ยงดีห่มหัวหน้าบุโรหิตกับห่มคนเฒ่าคนแก่ได้รู้ได้ว่าหือห่มเขา

24 เมื่อห่มผู้ เจื่อไดยินจา อัน ก็ปากันฮ่วม  
ใจอิฐฐานต่อพระเจ้าพร้อมเดยวกันว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด  
พระองค์เป็นผู้สร้างตั้งตั้ง อง

ฟ้าตั้งโลกตั้งทะเลกับชะ ปะตั้ง มวลตั้งอยู่ในสถานดีห่มนี้  
25 เมินมาแล้วพระองค์ได้รู้ไว้โดยพระ วิญญานบริสุทธิ  
ผ่านปากกษัตริย์ดา วิดผู้ฮับ ใจพระองค์ตั้งเป็นป้อ ฮุยแม่  
หมอนของเฮว่า

‘เป็นจาใดคนต่างจาดปากันโชด  
ตั้งวางแผนต่อต่านองค์พระผู้เป็นเจ้าของ  
แต่จะบได้ผล

26 ห่มกษัตริย์ต่างๆ ในโลกก็ปากันเกียมตั้งจะสู้  
ห่มผู้ปกครองก็มาฮ่วมกันต่อต่าน  
องค์พระผู้เป็นเจ้าของกับพระคริสต์ฯ

27 แล้วกำทำนายนีตั้งเขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็เกิดขึ้นแต่ในเมืองนี้  
ยอนกษัตริย์เฮโรดตั้งปอนทีอัส ปีลาตเจ้าเมือง กับคนต่าง  
จ่า ดกับจาวอิสราเอล ได้ปากันต่อ ต่านพระ เยชูผู้ฮับ  
ใจตั้งบริสุทธิของพระองค์ ผู้ตั้งพระองค์เจิมไว้เป็นพระ  
คริสต์ 28 สิ่งตั้ง มวลตั้งเขาตั้ง หลายห่มนั้นได้เยย

ะก็เกิดขึ้นตามตั้งพระองค์กำหนดไว้ตั้งแต่เมินแล้ว 29 ปาเดยว  
นี้ขอพระองค์ไผดฟังกำชูของเฮาห่มนั้น ขอจ้วยห่มเฮาผู้ฮับ  
ใจของพระองค์มีใจบัก้วไฟตั้งจะบอกเล่าถ้อย

กำของพระองค์น้อยเดื่อะ 30 ขอหือพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจตั้งจะฮัก



ษาคณป่วย กับเยียะหมายสำคัญตึงปาฎิหาริย์ ผ่านตางพระ  
เยชูผู้ฮับใจดีบิรสุทธิของพระองค์”

31 เมื่อหมผู้ เจื่ออิษฐานสุดแล้ว พระเจ้าก็เยีย  
ะหือดีเขาจมนมกั้นนั้นสนั่นหวั่นไหว หมูเขาก็ได้ฮับกานดล  
ใจจากพระ วิญญานบิรสุทธิ แล้วได้บอกเล่าถ้อย  
กำของพระเจ้าอย่างบ่กั้วไผ

### ผู้เจื่อแบ่งปันกัน

32 ผู้ เจื่อตัง หลายเป็นน้ำ หนึ่งใจเดียวกัน  
ตึงก็คิดว่าสิ่งของดีมีอยู่นั้นบมิไผบกว่าเป็นของตัว

เก่า ถือว่าเป็นก้อง ก้าง ก็ปันกันกินปันกันใจกัคน

33 หมู้อคร ทุดได้ฮืออย่างมีอำนาจ เป็นพยานเรื่องพระ  
เยของค้พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นจากความต่าย

แล้วพระเจ้าก็ปัน ปอนหมูเขาแก้วคู้คนนักขนาด

34 บมิไผในหมูเขาดีตัก ยากกัน อยากอะ หยังเลย  
ย่อนว่าคนดีมีดี ดินกา ว่าบ้านเฮือนก็ชายเหย

35 แล้วก็เอาสตางค้มามอบหือ้อครทุดเอาไปแจกคนดีมีความจำ  
เป็น

36 เหมือนกับตัวอย่างของโยเซฟคนดีหมู้อครทุดฮือว่าบา  
รนา บัส (หมาย เถิง คนดีหือก่า ลัง ใจ) เป็นจาวเลวี  
เขาเกิดดีเกาะไซปรัส 37 โย เซฟชายดีนาของตัว  
แล้วก็เอาสตางค้ดีได้มานั้นหือกับหมู้อครทุด

## 5

### อานาเนียบกับสัปปิรา

1 มีป้อ จายคนหนึ่งจื่ออานา เนียบกับเมียของเขาจื่อสัปปิ  
รา ปากันชายดี ดินของตนเหมือนกัน

2 แต่เขาเก็บสตางค์เอาไว้บางส่วน เมียของเขาก็อยู่กับหัตถ์  
จากนั้นเขาจึงนำเอาสตางค์ส่วนที่เหลือมาหื้อกับหม้ออัคร  
ทูต 3 เป โตรอู้กับอา นา เนียว่า “เป็นจาใดถึงยอมหื้อซา  
ตานครอบงำจิต ใจหื้อจุ ล่า ยต่อพระ วิญญานบริสุทธิ  
แบ่งสตางค์ส่วนหนึ่งตีได้จากกานขายตี ดินเอาไว้ 4 ตี  
ดินนั้นก็เป็นของเจ้าอยู่แล้วก่อนตีจะขายบไ้จักกา หลัง  
จากตีขายแล้ว เงินนั้นก็ยังเป็นสิทธิ์ของเจ้าบไ้จักกา  
แล้วเป็นจาใดเจ้าก็คิดเยียะจา อี้ เจ้าบไ้จัก จ่า ยต่อหม้อเฮานา  
แต่ก่าสั่งจุล่ายต่อพระเจ้าเนอ” 5 เมื่ออานาเนียได้ยินก่าว่าจา  
อันก็ไ้กลงจักตายข่า ตี คนตัง หลายตีหั้นจา อันก็ก่าขนาด  
6 ป้อ จายคนหนุ่มหลายคนก็มาหื้อศพอา นา เนีย  
แล้วปากันหามออกไปฝิงเหีย

7 หลัง จากนั้นบ่มีนประมาณสักสามจัว  
โมง เมียของอา นา เนียก็เตียวเข้ามา  
ยังบ่ฮู้เรื่องตีเกิดขึ้นกับฟัวของเขาสักอย่างเตื่อ 8 เป  
โตรก็ถามนางว่า “บอกเฮาลอว่า เจ้ากับฟัวขายตี  
ดินได้สตางค์เต้าอี้แต่ก่า” สัปปิราตอบว่า “แม่นแล้ว ได้เต้า  
อันแต่ๆ”

9 เป โตรก็อู้กับนางว่า “เป็นจาใดสองคนฟัวเมียกูนี่  
ถึงปากันจุล่ายลงตีพระวิญญานบริสุทธิขององค์พระผู้เป็นเจ้า  
ฟ่อหั้นแล คนหนุ่มนั้นตีไปฝิงศพอฟัวของเจ้าก่า ลังเข้ามา  
หม้อเขาก็จะปากันหามศพอของเจ้าออกไปฝิงเหมือนกัน”

10 สัปปิ รา ก็ไ้กลงจักตายฮิมตีนสองหน้าเป  
โตรบ่าเตียวนั้นเลย เมื่อป้อจายหนุ่มหมั้นเตียวเข้ามา ก็หั้นว่านางตายแล้ว  
หม้อเขาจึงหามศพอของนางออกไปฝิงไว้หะหมะกับฟัวของนางหั้น

11 ส่วนคนตังหลายในคริสตจักรตังหม้อคนอื่นตีได้ยินเรื่องตีเกิดขึ้นนี้ ก็ปากัน

### อัครทูตรักษาโรคหลายอย่าง

<sup>12</sup> หมู่อัครทูตได้แสดงกานปาฏิหาริย์ตีงหมายสำคัญหลายอย่างในคนตั้งหลาย กับหมู่ผู้เจือก็มาจุ มนุ มกันตั้งระเบียบวิหารของซาโลมอน <sup>13</sup> คนอื่นๆ บ่กำเข้าไปฮ่วมเถิงแม้ว่าเคารพนับถือหมู่เขานักขนาดก็ตำม <sup>14</sup> แต่ยังมีตั้งป้อจายแม่ญิงตีฮับเจือในองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้ามาเพิ่มนักขึ้นตีกๆ

<sup>15</sup> ย้อนสั่งตีหมู่อัครทูตได้เหยย ะนั้น คนตั้งหลายก็ปากันห้ามคนเจ็บคนป่วยไปวางบนตีนอนกับสาดแล้วไปไว้ข้างตาง เบื่ออย่างหน้อยเวลาตีเปโตรเตียวกายไป เงาของต่านอาจจะฟาดถูกตัวของคนป่วยหมูนั่นพองแล้วจะหายป่วย <sup>16</sup> มีหมู่คนจำนวนนักเข้ามาในกรุงเยรูซาเล็มตีมาจากหมู่บ่าแวดกรุงหั้น หมู่เขาปากนป่วยกับคนตีตักทรมาณจากผีฮ้าย<sup>๔</sup>เข้ามาตวยคนหมูนีก็ฮับกานฮักษาหือหายหมดกัคน

### หมู่อัครทูตโดนคำ

<sup>17</sup> มหาปุโรหิตตีงหมู่ของเขาเซ็งเป็นสมาชิกสะ ดูสิก็ขอยหมู่อัครทูตขนาด <sup>18</sup> จึงยับหมู่อัครทูตไปชังคอกไว้ <sup>19</sup> แต่เมื่อ คินั้น ทูต สวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาไชปะตู่คอก แล้วปาหมู่อัครทูตออกจากคอกไป ทูต สวรรค์ฮือว่า <sup>20</sup> “หือไปตีช่วงพระวิหาร บอกคนตั้งหลายเถิงเรื่องจิตใหม่ตีเห็นเนอ”

<sup>21</sup> หมู่อัครทูตก็เจือฟิง แจ้งบ่แจ้งหมู่เขาก็เข้าไปตีช่วงพระวิหาร แล้วตั้งเก้าสั่งสอนคนตั้งหลาย

มหาปุโรหิตกับหมู่ของเขาฮ้องหมู่คนแต่่าคนแก่ของจาวอิสราเอลมาประษณ เฮ ดริน แล้วใจเจ้า หน้า ตีไปเอาหมู่อัครทูตออกจากคอกปามาตีประชุม <sup>22</sup> แต่เมื่อเจ้า

<sup>๔</sup> 5:16 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด

หน้า ด้ไปแพวคอกบปะหมุ้อคร ทุดอยู่ในหัน หมุ้เขาก็ปี้กมารายงานว่า <sup>23</sup> “หมุ้เฮาหันคอกปิดแนแน หน้าจ่า ด ดี ยามกียังเฝ้าอยู่ด้ปะ ตู แต่เมื่อไซปะ ตูเข้าไป กีบหันมีเฝ้าอยู่ในหันสักคน” <sup>24</sup> เมื่อนาย ทหารฮัก ชาพระ วิหารตึงหมุ้หัวหน้าบุโรหิตไต้ยินจา อัน กัจดอิก ชะ หลิกใจว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นแหมตต่อไป

<sup>25</sup> แล้วมีคนหนึ่งเข้ามารายงานว่า “หมุ้คนด้ด้่านขับไปซังคอกไวันั้น บ่า เดียว นี้กำ ลังยีนสั่งสอนคนตัง หลายอยู่ด้ช่วงพระ วิหารปุ่นล่อ” <sup>26</sup> แล้วนาย ทหารฮัก ชาพระ วิหารกับเจ้า หน้า ด้ก็ออกไปปาหมุ้อคร ทุดเข้ามา แต่บใจกำ ลังบังคับ ย้อนกัคนตังหลายจะเอาบ่าหินขว้างใส่

<sup>27</sup> หมุ้เขาปาหมุ้อคร ทุดเข้ามายืนอยู่ต่อหน้าด้ประชุมสภา แล้วมหาบุโรหิตก็ถามหมุ้เขาว่า <sup>28</sup> “หมุ้เฮาสั่งห้ามอย่างเด็ด ขาดแล้วว่ บ่หื้อสอนในนามของพระ เยชูเวลาด้สั่งสอนบใจกำ แต่หมุ้เจ้ากียังเผย แพกำ สอนของเจ้านี้ไปไคว่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วตั้ง ใจ ناب โต้ ษหมุ้เฮาว่าเยีย ะหื้อเยชูต้องตาย” <sup>29</sup> เป โตรกับหมุ้อคร ทุดคนอื่นๆ ก็อู้ว่า “หมุ้เฮาจ่า เป นต้องเจือ ฟิงกำ สั่งของพระเจ้านักเหลือเจือ ฟิงกำ สั่งของมนุษย์ <sup>30</sup> พระเจ้าของบ้อ อัยแม่ หมอนของเฮาเยีย ะหื้อพระ เยชูเป็นขึ้นจากความตาย ผู้ด้ด้่านตัง หลายฆ่าโดยเอาพระองค์เชิงบนไม้กำงเขนจันตายนั้น

<sup>31</sup> พระเจ้ายกพระ เยชูไว้หื้ออยู่ตังเผิกขวาของพระองค์ ในฐานะเป็นเจ้าเป็นนายกับเป็นพระผู้จ้วยหื้อรอดป็นบาปไต้ษ เื้ออคนจ่าดอิสราเอลจะสามารถกลับ ใจจากบาป แล้วฮับกานยก ไต้ษบาป <sup>32</sup> หมุ้เฮาเป็นพยานในเรื่องนี้ พระ

วิญญาณบริสุทธิ์ดีพระเจ้ามอบให้กับผู้คนที่เชื่อ ฟังพระองค์  
ก็เป็นพยานตวยเหมือนกัน”

33 เมื่อหมู่สมาชิกในสภาได้ยินจา อันก็ห  
มิ่งขนาด กับก็คิดว่าจะฆ่าอัคร ทูตหมู่นี้

34 แต่มีสมาชิกสภาคนหนึ่งจื่อกามา ลี เอล เป็นฟา  
ริ สีกับเป็นครูสอนบทบัญญัติตวย เป็นคนดีคนตั้ง  
หลายนับถือ เขาลุกขึ้นยืน แล้วสั่งหือปาหมู่อัคร  
ทูตออกไปตั้งนอกเหย้าปิดก่อน 35 แล้วท่านอู้ว่า

“จาวอิสราเอลตั้งหลาย หละ วังตัวหือดีเนอ ในสิ่งดีตั้ง  
หลายจะเหยีย ะกับป้อ จายหมู่นี้ 36 จำได้ก่อนดีมีป้อ  
จายคนหนึ่งจื่อรุ ดาสอ้างว่าตัวเขาเป็นผู้ยิ่งใหญ่ มีคนติด  
ตามหลามตวยเขาประมาณสี่ร้อยคน เมื่อเขาถูกฆ่าต่าย  
หมู่คนดีติด ตามเขาก็แตกชะแลชะแจไปเหย้าหมด บ่หันมีอะ  
หยิ่งเกิดขึ้นสักอย่าง 37 หลังจากรุ ดาสต่ายก็มียู ดาสจาวกา  
ลี ลีแฮมคนหนึ่ง เมื่อตอนตั้งจัดทะเลเบียนสำมะโนครัว  
เขาได้จักจูงหมู่คนหือติด ตามเขาไป แต่เขาก็ถูกฆ่าต่าย  
แล้วหมู่ศิษย์ของเขาก็แตกชะแลชะแจไปเหมือนกัน 38 บ่า  
เดี๋ยวนี้ก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงขอแนะนำหมู่ท่านหืออยู่ห่างๆ  
จากคนหมู่นี้ ห้ามยุ่งกับหมู่เขาปะ ล้าปะ เหลือ  
ย่อนว่าถ้าแผน กำนกา ว่ากำนหมู่นี้ของหมู่เขามาจากมนุษย์  
ก็จะหุย หายต ย ตายไปคนเดียว 39 แต่ถ้าแผน กำน  
นนี้มาจากพระเจ้าลอ ท่านบ่สามารถเกิด เก็งได้เนอ  
แล้วท่านก็จะตั้งตัวต่อสู้กับพระเจ้า”

40 หมู่เขาก็ยอมฟังกำแนะนำของกามา ลี  
เอล จึงฮ้องหมู่อัคร ทูตเข้ามา แล้วก็ใจคนเขีย  
กับสั่งห้ามบ่หืออยู่ในนามพระเยซูแฮม แล้วก็ปล่อยตัวไป

41 หมู้อคร ทูตก็ออกจากสภามาด้วยความยินดีขนาด ย้อนว่าพระเจ้าเห็นว่าหมู่เขามีกำปอดี้จะฮับกานดูถูกดูแควน เปื่อนามของพระ เยชู 42 แล้วกัวันในช่วงพระ วิหารตั้งในบ้าน เอือนของคนตั้ง หลาย หมู้อคร ทูตก็สั่งสอนตั้งบอกข่าวดีบ่เกยขาดว่าพระเยชูคือพระคริสต์

## 6

เลือกป้อจายเจ็ดคนหื้อเยยะกานพิเศษ

1 ในหละหว่างเวลานั้น มีคนฮับ เจื่อพระ เยชูนักขึ้นตึกๆ หมู่จายยิวดี้อัภาษากรีกปากันจ่มว่าหื้อหมู่จายยิวดี้อัภาษาฮีบรู เรื่องหมู่แม่หม้ายดี้อัภาษากรีก บ่ได้ฮับอาหารดี้แจกประ จำวัน<sup>๕</sup> 2 อัคร ทูตตั้งสิบสองคนจึงฮ้องหมู่ผู้ เจื่อตั้ง หมดมาจ มนุ มกัน แล้วฮู้ว่า “บ่ถูก ต้องเนอดี้หมู่เฮาจะเมาไปแจกอาหารกันอยู่

จันละเลยกานสั่งสอนถ้อย ก้าของพระเจ้า 3 เอาจา อี้กี้แล้วกันเปี นองตั้ง หลายเหย หื้อเลือกป้อ จายสักเจ็ดคนในหมู่ต่านตีมีจี้ อเสี ยงดี เป็นคนดีได้ฮับกานดล ใจจากพระ วิญญาณบริสุทธิ์ เป็นคนมีพญาปัญญาดี แล้วเฮาจะตั้งหื้อหมู่เขาฟ่ ออกอยฮับ ผิด ชอบกานแจกอาหารนี้ 4 ส่วนหมู่เฮาจะตั้ง ออกตั้ง ใจใจเวลาอธิษฐานตั้งสั่งสอนถ้อยก้าของพระเจ้า”

5 คนตั้ง หลายก็ป้อออกปอ ใจกับข้อเสนอนี้ จึงเลือกส เท เฟน (ป้อ จายดี้มีความเจื่อนักขนาดกับได้ฮับกานดล ใจจากพระ วิญญาณบริสุทธิ์ ) พี ลิป โปร โคร รัส

<sup>๕</sup> 6:1 6:1 ในสมัยพระคัมภีร์แม่หม้ายบ่สามารถเขาะว่าหากินได้ ต้องเบ็งปาญาตีบ่เนื่อง แต่แม่หม้ายดี้บ่มีญาตีจายยิวก็จัดกานแจกอาหารหื้อ

นิ คา โนร์ ทิ โมน ปาร เมณ์ ส กับนิ โค เลา ส (ดีเป็นจาวเมืองอัน ทิ โอก แข็งก่อนหน้านี้เข้าฮิตศาสนายิว) <sup>6</sup> หมูเขาจึงปาดึงเจ็ดคนนี้มายืนต่อหน้าหมู้อคร ทูตแล้วหมู้อคร ทูตก็อธิษฐานวางมือบนหัวคนดึงเจ็ดนั้น เป็อมอบหื้อเยียงงานนี้

<sup>7</sup> กานบอกถ้อยกำของพระเจ้าก็แผ่ขยายกว้างออกไปตึกๆ มีคนมาฮับ เจื่อพระ เยชูในกรุงเยรูซาเล็มนักขึ้นเวยขนาด กับมีหมูปุโรหิตหลายคนฮับเจื่อตวย

### จาวยิวบางคนต่อต้านสเทเฟน

<sup>8</sup> คนจือส เท เฟนฮับปอนดึงฤทธิอำนาจของพระเจ้านักเยียง สิ่งปาฎิหาริย์ตึงหมาย สำคัญหลายอย่างต่อหน้าคนตึงหลาย <sup>9</sup> แต่มีบางคนมาจากธรรม ศาลาของจาวยิวจือธรรม ศาลาซีขามีอิสระ๖ มาเถียงกับสเท เฟน หมูเขาเป็นจาวยิวมาจากเมืองไซริน เมืองอ เล็ก ชาน เด รีย แคว้นซี ลี เซีย และแคว้นเอเซีย <sup>10</sup> แต่หมูเขาก็เถียงสู้บ่ได้ ย้อนว่าพระวิญญานบรสิฐธิ์หื้อปัญญาในกานอู่แกส เท เฟน <sup>11</sup> ย้อนจา อันเขาหมู่นั้นจึงหื้อสินบนเอาคนมาอู้ว่า “เฮาได้ฮับป้อจายคนนี้อู้กำหมั้นประมาทต่อโมเสสกับต่อพระเจ้า”

<sup>12</sup> เขาหมู่นั้นเยียง ะจา อี้ ก็สู้ยหื้อคนตึงหลายตึงหมุ่นคนแต่มาคนแก่ของจาวยิวกับธรรมา จ่า รัชย์ฮับส เท เฟน แล้วเอาไปตึงสภา

<sup>13</sup> หมูเขานำพยานเท็จมาอู้ว่า “ป้อ จายคนนี้อู้ดูหมิ่นพระวิหารแห่งนี้ และต่อ ด้านบทบัญญัติของโมเสสตลอดเวลา <sup>14</sup> ย้อนหมูเขาได้ฮับเขาอู้ว่า เยชูจาวนา ชา เร็ริจะเตพระ

๖ 6:9

6:9

จาวยิวตึงเกยเป็นซีข่า

แต่มีอิสระแล้ว

ได้รวมตัวกันมีธรรมศาลาเป็นของตัวเก่า จึงตั้งจือจาวอี้

วิหารแห่งนี้กว้าง กับจะเปี่ยนฮีดเก่าฮอยเดิมตีโมเสสหือไว้กับเฮา”  
 15 คนตั้งหลายตั้งนั่งอยู่ในสถานนั้นปากันปึกตำฟ้อ ไปตีสเทพน  
 ก็หันว่าหน้าของเขาเหมือนหน้าของทูตสวรรค์

## 7

## สเทพนสูคตี

1 มหาปุโรหิตถามสเทพนว่า “เรื่องตีเขาฟองมานี้ แต่กา  
 ว่าบแต่”

2 ส เท เพนก็ตอบว่า “ด้านคนเฒ่าคนแก่กับปี  
 น่องตั้ง หลายฟังหือดีก่อน พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ป่า  
 กฏตัวต่ออับ รา ฮัมป้อ อัยแม่ หมอนเก้าแห่งงาของหมู่เฮา  
 ตอนนั้นด้านยังอยู่ตีดิน แดนเม โส โป เต  
 เมียก่อนจะย้ายไปอยู่ตีเมืองฮาราน 3 พระเจ้าอู้กับอับ รา  
 ฮัมว่า ‘หือเจ้าออกจากประเทศของเจ้า ออกจากญาติปี  
 น่องของเจ้า ไปดิน แดนตีเฮาจะบอกหือเจ้าฮู้’

4 แล้วอับ รา ฮัมก็ออกจากดิน แดนของจาวเคล  
 เดียมาอาศัยอยู่ตีเมืองฮาราน หลังจากบือของด้านตายแล้ว  
 พระเจ้าก็ส่งด้านออกจากตีหันมาดินแดนตีหมู่ด้านอาศัยอยู่ป่า  
 เดียวนี้

5 “ในต่อนั้นพระเจ้ายังบ่หืออับ รา ฮัมเป็นเจ้าของตี  
 ดินตีดินนี้แม่แต่ว่าเดียว แต่พระเจ้าสัญญาตีจะยกแผ่นดินตีง  
 หมดนี้หือด้านตีงลูก หลานด้าน เต้าของด้าน แต่ต่อนั้นอับ  
 รา ฮัมยังมีลูกสักคนเตื้อ 6 พระเจ้าอู้กับด้านจา อี้ว่า  
 ‘ลูก หลานของเจ้าจะเป็นคนแปลก หน้าในแผ่นดินอื่น  
 จะเป็นซี้ซ้า คนตีหันจะเยีย ะบตีต่อหมู่เฮาเป็นเวลาสี่ร้อยปี

7 แต่เฮาจะลง โต้ ษคนจำดนั้น ตีเยีย ะหือลูก  
 หลานของเจ้าต้องตกเป็นซี้ซ้า’ พระเจ้ายังอู้หม่ว่า ‘หลัง



จากนั้นหมู่เขาก็จะออกจากดินแดนนั้น แล้วมานมัสกานเฮาตี้สถานตั้งนี้<sup>8</sup> พระเจ้าก็มอบให้อับราฮัมเยียะพีริสหนัด เป็เป็นเครื่องหมายพันธสัญญาไว้ระหว่างพระองค์กับต่าน เมื่ออับราฮัมมีลูก บ่าวจ้ออิสอัคอายุแปดวัน อับราฮัมก็เยียะพีริสหนัดให้อาตมาอิสอัคมีลูก บ่าวจ้อยาโคบ แล้วยาโคบก็มีลูก บ่าวสิบสองคนดีเป็นต้นพะกุนต่างๆ ของหมู่เฮา

<sup>9</sup> “หมู่ลูกบ่าวของยาโคบปากันขอยโยเซฟน้องบ่าวของตัวเอง จึงขายโยเซฟให้อับราฮัมไปเป็นข้าในประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าก็อยู่ด้วยโยเซฟ <sup>10</sup> พระองค์ช่วยให้อับราฮัมพ้นจากความตักก้อย่าง พระเจ้าเยียะพีริสหนัดให้อับราฮัมมีพันธสัญญา กับฟาโรห์ (แม้ว่ากษัตริย์ของอียิปต์) เป็ใจโยเซฟขนาด ถึงกับแต่งตั้งให้อับราฮัมเป็นผู้ปกครองประเทศอียิปต์ตั้งในวังของฟาโรห์ด้วย

<sup>11</sup> “ต่อมาตีประเทศอียิปต์ตั้งดินแดนคานาอันเกิดกันดารอดอยาก เยียะพีริสหนัดก็เตือนอับราฮัมว่าอย่าขายอับราฮัมเหมือนแก้วแห่งของหมู่เฮาก็บ่มีอาหารกิน <sup>12</sup> เมื่อยาโคบได้ยินว่าในประเทศอียิปต์มีขอ งกิน ก็ส่งอับราฮัมเหมือนแก้วแห่งของหมู่เฮาไปตีหั้นเตื่อตั้ง <sup>13</sup> ต่อนไปเตื่อตั้งสองนั้น โยเซฟก็เปิดเผยตัวให้อับราฮัมน้องของต่านอับราฮัม ฟาโรห์ก็อับราฮัมครอบครัวญาติพี่น้องของโยเซฟด้วย <sup>14</sup> โยเซฟส่งคนไปอับราฮัม โยเซฟน้องของต่านตั้งญาติพี่น้องของต่าน รวมตั้งหมดตั้งเสี่ยงเจ็ดสิบห้าคนให้อับราฮัมอยู่ด้วยกันในประเทศอียิปต์ <sup>15</sup> ยาโคบก็ปากันย้ายไปอยู่ตีประเทศอียิปต์ แล้วยาโคบกับอับราฮัมเหมือนดีเป็นแก้วแห่งของหมู่เฮาก็ตายตีประเทศอียิปต์นั้น

แล้วฝังไว้ในอุโมงค์ฝังศพที่อับ รา ฮัมใจ้สตาจค์จำ นวนหนึ่ง  
 ชื้อมาจากลูกบ่าวของฮาโมร์ในเมืองเซเคนนั้น

17 “เมื่อไ้ถึงเวลาตีพระเจ้าจะฮักษาสัญญาตี้อไว้กับอับ  
 ราฮัม จ้านวนจาวอิสราเอลในประเทศอียิปตีได้เพิ่มขึ้นนักขนาด

18 เวลานั้นประเทศอียิปตีมีกษัตริย์ใหม่ขึ้นปกครองประเทศองคนี้ตั้งเบเกยฮูรี

กับโย เซฟเลย 19 กษัตริย์องคนี้ใจ้อบายหลอก  
 ลวงตึงเยีย ะบตีต่อป้อ อัยแม่ หมอนของหมูเฮา  
 โดยเขือเอาลูก หน้อยของหมูเฮาไปขวังตังนอกหือต่าย

20 โมเสสก็เกิดมาในหละ หว่างเวลานั้น  
 ต่อนเป็นหละ ออน ต้านมีฮูปี ฮ่า งงามนำฮักขนาด  
 ป้อแมก็เลี้ยง ดูต้านไว้ในบ้านจันอายุได้สามเดือน

21 แล้วก็ต้องเอาไปขวังไว้นอกบ้าน ลูกสาวของฟาโรหก็ปะใส่  
 แล้วเอาต้านไปเลี้ยงไว้เป็นลูก เก็บ 22 โมเสสจึงได้  
 ฮับกานศึกษาวิชาความฮู้ตึง หมดของจาวอียิปตี  
 กับต้านก็เก่งในเรื่องกำฮู้กำจ่าตึงงานต่างๆ ดวย

23 “เมื่อโมเสสอายุได้สี่สิบปี ต้านก็ตี ใจ้ไ้ไปแ่อหาปี  
 นองจาวอิสราเอลของต้าน 24 เมื่อต้านฮัด

ต่าหันจาวอิสราเอลคนนึ่งถูกจาวอียิปตีคนนึ่งค้ำ  
 ต้านก็เข้าไปจ้วย แล้วฆ่าป้อ จายจาวอียิปตีคนนึ่งต่าย  
 เป็นกานแก๊ แคนหือ 25 โมเสสก็ตีใจ้ว่าปี

นองจาวอิสราเอลคงฮู้แล้ววว่า พระเจ้าจะใจ้ต้านนี้ละมาจ้วยปล่อยหือหมูเฮา  
 แต่วว่าหมูเฮาบ่เข้าใจ้ไปจ่าฮัน 26 วันถัดมาโมเสสเตียวกายมาหันจาวอิสราเอล

ล้งพิด หัวกั้น หันท่าบตี ต้านก็ฮือเข้าไปห้าม  
 แล้วฮู้หือเขาคินตีกันเหียว่า ‘เป็นปี นองกันแต่ๆ  
 เยีย ะหยังตีกันจันเล็ดตคยงออก’ 27 แต่ป้อ

จายคนตีค้ำนั้นฮู้โมเสสออกไป แล้วฮู้ว่า  
 ‘ไฟตึงหือเจ้าเป็นผู้ปกครองกับตัดสินหมูเฮา

28 เจ้าจะมาฆ่าเขาเหมือนตีฆ่าจาอียิปต์เมื่อตะวันเภา'  
 29 เมื่อโมเสสได้ยินกำอูจา อัน ก็หนีไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินจามี เดียน ในฐานะคนแปลกหน้า แล้วต่านก็มีลูกบ้อจายสองคนตีหัน

30 “หลัง จากอยู่ตีหันได้สี่สิบปี วันหนึ่งทูต สวรรค์ผู้ฮับใจของพระเจ้าต่นหนึ่ง มาป่า กฏหือโมเสสหันในเปลว ไฟตีกำ ลังไหม้คุมไม้ ในดิน แदनทู รกัน ดารไก้ดอยซึนาย 31 เมื่อโมเสสชัด ต่าหัน ใส่ก็เกือบบเจือสาย ต่าตัวเก่า จิดแต่ๆ เมื่อเดียนเข้าไปใ้ๆ เป็จะหันถี่ๆ ก็ไ้เดียนเสียงของพระเจ้าอูว่า 32 ‘เขาเป็นพระเจ้าของบ้ออัยแม่หมอนของเจ้า เขาเป็นพระเจ้าตี้อับราฮัม อิสอัค กับยาโคบนับถือ’ โมเสสกำจันตัวสั้นถาๆ บกำพ้อตีคุมไม้ั้น 33 แล้วพระเจ้าก็อูกับโมเสสแหมว่า ‘ถอดเกิบออกเทียบก่อน ยอนตีเจ้ายีนอยนี้เป้นตีศักดีสิทธิ’ 34 พระเจ้าอูต่อไปว่า ‘เขาหันความตักคนจาดของเขาตี้อยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว เขาไ้เดียนเสียงฮ้องป็น ปี่ ดิน ึ่งของหมู่เขา เขาจึงลงมาเป็จะปลอยเขาหือมีอิสระ มาเตอะ เขาจะส่งเจ้าไปประเทศอียิปต์’

35 “โมเสสคนนี้จะตีจาวอิสราเอลบยอม ฮับโดยอูว่า ‘ไฟตั้งเจ้าหือเป้นผู้ปกครองกับตัดสินหมู่เขา’ พระเจ้าส่งต่านมาเป้นผู้ปกครองกับผู้จ้วยหือป็นความตัก โดยอูผ่านทูตสวรรค์ตีป่ากฏหือต่านหันในคุมไม้ตีไฟไหม้อยู่ 36 โมเสสก็ตี้อคนตีป่าจาวอิสราเอลออกมาจากประเทศอียิปต์ ต่านเยีย ะปาฏิหาริยตีงหมาย สำคัฎต่างๆ ในประเทศอียิปต์ ตีทะเลแดง กับเป้นเวลาสี่สิบปีในดินแดนตูกันดาร

หลายว่า ‘พระเจ้าจะนำคนหนึ่งในหมู่ปี น้องของด้านตั้ง  
หลายหือเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์เหมือนอย่างข้าพเจ้า’

38 โมเสสคนนี้อยู่กับจ มนุ มจาวอิสราเอลป้อ อัยแม่  
หม่อนของหมู่เฮาในดิน แदनทุ รกัน ดาร ช่วมกับทูต  
สวรรค์ดีู้กับโมเสสในดอยซี นาย ดีหันด้านฮับถ้อย  
กำแห่งจี วิตมาหือเฮาดัง หลาย 39 แต่ป้อ อัยแม่  
หม่อนของเฮาบยอมเจือ ฟังด้าน หมู่เขาบยอม ฮับด้าน  
ไคปีกไปประเทศฮียิปต์ 40 ตอนดีโมเสสขึ้นไปบนดอยซี  
นายได้หลายวันแล้ว หมู่เขาอู้กับอา โรนอัยของด้านว่า  
‘ขอจ้วยแบ่งพระหือหมู่เฮากำเตอะ เปื่อจะหือมานาตางหมู่เฮา  
ย่อนหมู่เฮาบฮู้ว่าเกิดอะหยังขึ้นกับโมเสสคนดี้นำเฮาออกมาจากประเทศฮียิปต์

41 ในเวลานั้นหมู่เขาก็ปากันเอาคำดีดีดัดตัวมาหล่อเป็นฮูปงัว  
ก้อก๗ขึ้นมادتัวนี้ แล้วถายเครื่องปู้ จาฮูปเคารพนั้น  
หมู่เขาก็ปากันกิน เลียงฉลองสิ่งดีหมู่เขาแบ่งขึ้นมากับมือ  
42 แต่พระเจ้าบั้นหน้าหนีจากหมู่เขาเหยีย

พระองค์ปล่อยหือหมู่เขานมัส กำ นหมู่ดาวในดี อง ฟา  
อย่างดีมีเขียนไว้แล้วในหนังสือของผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าว่า  
‘จาวอิสราเอลตั้งหลาย สัตว์ดีหมู่เจ้าฆ่าเอามาปู้จา

ในดินแดนทรกันดารเป็นเวลาถึงสี่สิบปีนั้น  
เจ้าเอามาปู้จาเฮากา

43 บี้ใจ แต่หมู่เจ้าชนเอาแต่นปู้จาของพระโมเล๘  
กับฮูปพระเรฟาน๙เทพเจ้าแห่งดาว

๗ 7:41 7:41 ฮูปงัวก้อก กำไทยว่า รูปโคหนุ่ม  
เป็นพระดีจาวอิสราเอลฮับมาจากจาวฮียิปต์  
นับถือว่าเป็นพระแห่งความอุดมสมบูรณ์ ๘ 7:43 7:43 พระโมเล๘  
เป็นพระแห่งตะวันกับต้อฟ้าของจาวฮัมโมน ๙ 7:43 7:43 พระเรฟาน  
เป็นพระแห่งดาวเสาร์ของจาวฮียิปต์

คือฮูบพระดีหมูเจ้าแบ่งขึ้นเป็อกราบไหว้นมัส ก่า  
 นบใ้จ่ากา  
 จา อันเฮาจะกวาดเจ้าหื้อไปเป็นเชลยไ้ๆ หลายเมืองบา บิ  
 โลนปุ่น'ซ

44 “ป้อฮูยแม่หมอนของหมูเฮาก็มีเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์แห่งสักขี  
 พยานดีดินแดนทูกันดาร เป็นเต็นท์ดีพระเจ้าบอกหื้อโมเสสแบ่งขึ้นมาตาม  
 แบบดีพระองค์เฮีย ะหื้อต้านหันนั้น 45 เมื่อป้อ  
 ฮูยแม่ หมอนของหมูเฮาได้เต็นท์นั้นจากป้อ ฮูยแม่  
 หมอนของหมูเฮามาแล้ว ต้านหมูนั้นชนเต็นท์ด้วยโย  
 ชู วาเข้าไปไว้ในดิน แดนดียึดมาจากจาดต่างๆ  
 ดีพระเจ้าไล่ออกไปต่อหน้าต่อตาป้อฮูยแม่หมอนของหมูเฮา  
 แล้วเต็นท์นั้นก็อยู่ดีหันตลอดมาจนถึงสมัยของกษัตริย์ดาวิด

46 “พระเจ้าเป็ง ใจกษัตริย์ดา วิดขนาด ต้านขอแบ่งพระ  
 วิหารหื้อพระเจ้าของยา โคบ๑ 47 แต่กษัตริย์ชา โลม  
 อนุลกของกษัตริย์ดาวิดเป็นผู้แบ่งพระวิหารสำหรับพระเจ้า

48 “แต่พระเจ้าผู้สูงสุดก็บอาศัยอยู่ในพระ  
 วิหารดีแบ่งจากมือของมนุษย์อย่างดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าฮู้ไว้ว่า

49 ‘สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเฮา แผ่นดินโลกก็ค้อแต่ันดีฮองต้นของเฮา  
 พระเจ้าผู้สูงสุดถามว่า แล้วเจ้าจะแบ่งวิหารอะ  
 หยั่งสำหรับเฮา

หมูเจ้าจะหื้อเฮายังอยู่ดีไหน

50 ซะ ป๊ะซะ เป็ด หมูนี้เฮาสั่งขึ้นมามีด้วยมือของเฮาดี  
 หมดบใ้จ่ากา'ญ ”

51 สเทเพนฮู้ต่อไปว่า “หมูต้านเป็นคนหัวแข็ง หลี่ง ดิงหู  
 หนวก ต้านตั้ง หลายขัด ขวางพระ วิญญานบรสิทหรือฮูยสะ

ซ 7:43 7:43 อมส. 5:25-27 ๑ 7:46 7:46 พระเจ้าของยาโคบ  
 เป็นวิธีกานฮ้องพระเจ้าดีจาวฮิวใ้ฮู้ถึงพระองค์ ญ 7:50 7:50 อสย. 66:1-2

ลวด หมูด้านเย็บ ะเหมือนป้อ อัยแม่ หมอนของหมูด้าน  
 52 มีคนดีเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนใดฟ้องดีป้อ  
 อัยแม่ หมอนของหมูด้านบ่ได้คำหือ ส่วนหมุคนดีดี  
 วาย ตักกานมาของผู้ถูก ต้องตำมธรรมคือพระ เยชู  
 ป้อ อัยแม่ หมอนก็ฆ่าหมุคนนั้นตายตวย แล้วบ่า เตียว  
 นี้หมูด้านหัก หลังพระ เยชู แล้วฆ่าพระองค์ตาย  
 53 หมูด้านนั้นละเป็นคนดีฮับบทบัญญัติของพระเจ้าดีทูต  
 สวรรค์ของพระเจ้าเอามาหือ แต่หมูด้านก็บยอมเจือ  
 ฟังบทบัญญัตินั้น”

### สเทเฟนถูกฆ่า

54 เมื่อผู้นำจาวิวไต่ฮินจายันก็ปากันโขดยันเขี้ยวฮันกางเข้าใส่ส  
 เท เฟน 55 แต่ส เท เฟนก็ฮับกานดล ใจจากพระ  
 วิญญาณบริสุทธิ์ ด้านแห่งนพ้อขึ้นบนต  
 อง ฟ้ำก็หันรัศมีของพระเจ้า กับหันพระ  
 เยชูฮินอยู่ต่งเฟิกขวาของพระเจ้าหัน 56 แล้วส เท เฟนฮู้ว่า  
 “พ้อหันลอ ข้าพเจ้าหันสวรรค์เปิดออก กับหันบุตร  
 มนุษยฮินอยู่ต่งเฟิกขวาของพระเจ้า”

57 หมูเขาก้ปากันฮ้องเสียงต่งเอามือดีตุดหู  
 แล้วปากันนอมเข้าใส่ส เท เฟน 58 ปากันลากส  
 เท เฟนออกไปนอกเมือง เออบ่า หินขว้างจันตาย  
 หมูดีเป็นพยานก็ปากันแก้เสื่อคุมของตัว ผากไวฮิมตีนป้อ  
 จายหนุมคนหนึ่งจื่อเขาโล

59 ตอนดีหมูเขาปากันเออบ่า หินหล่มขว้างอยู่นั้น ส  
 เท เฟนกำ ลังอธิษฐานว่า “พระ เยชูองค์พระผู้เป็นเจ้า  
 ขอฮับจิต วิญญาณของข้าพเจ้าตวยเตอะ” 60 แล้วส เท  
 เฟนก็คุกเข่าฮ้องออกปากเสียงต่งว่า “พระองค์เจ้าข้า

ห้ามเอาโทษหมู่เขาเนอ ดีหมู่เขาปากันเยีย ะบาปนี้”  
เมื่ออุจบแล้วสเทเพนก็ตาย

## 8

### หมู่ผู้เจือถูกคำ

1 เขา โลก็อยู่ดีหั้น เขาหั้น ดีตวยในกานฆ่าส  
เท เพน ในวันนั้นมิมีกานตั้ง เก้า คำ เชค ริ สด  
จักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม ผู้เจือตั้งหลายวันแต่หมู่อัคร  
ทูตแตกหนีชะแลชะแจไปทั่วแคว้นยู เดียกับแคว้นสะ มา  
เรีย 2 หมู่คนดียำ เก่งพระเจ้าจัด กำน ผิงศพส เท เพน  
แล้วปากันให้ฮ่า หาส เท เพนด้วยความโศก เศร้าเสีย  
ใจขนาด 3 ส่วนเขา โลก็ตั้ง เก้า ทำลายค ริ สด จักร  
เขาเข้าไปในเฮือนจากหลังหนึ่งไปแหมหลังหนึ่ง เมื่อลาก  
คอดึงแม่หญิงป้อจายไปซังคอก

### ฟิลิปบอกข่าวดีในแคว้นสะมาเรีย

4 สำหรับผู้ เจือดีแตกชะแลชะแจไป  
ก็ปากันบอกข่าวดีเรื่องถ้อย กำของพระ  
เยซูคริสต์ผู้ต่างดีหมู่เขาไป 5 ส่วนฟิลิปไปดีเมืองหนึ่งในแคว้นสะ  
มา เรีย แล้วบอกเรื่องของพระ คริสต์หื้อคนดีหั้นฟัง  
6 เมื่อคนตั้ง หลายได้ยินฟิลิปบอก ก็ตั้ง ใจฟังในสิ่งดีด้านอู้  
กับหั้นกานอัศจรรย์ดีด้านเยีย ะ 7 เจ้น เมื่อฟิลิปไล่ผีฮ้าย๒  
ผีฮ้ายดีเข้าคนอยู่ก็ฮ้องเสียงดังออกไปจากคนนั้นเหีย  
หมู่คนดีเป็นโรคตาย ผากกับคนง่อยก็ฮับกานฮัก ซาจนหาย  
8 คนในเมืองนั้นก็มีความจันจมนดิน้อยอย่างนักขนาด

### ซีโมนคนเก่งต่างเวทมนตร์กาถา

๒ 8:7 8:7 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด

9 มีป้อ จายคนหนึ่งจื่อซี โมน เขาอยู่เมืองนั้น เป็นคนเก่งต่างเวทมนตร์กา ถา อาคม เขาเยียะหื้อจาวสะ มา เรียงัดในตัวเขามาก่อน เขาอ้างตัวว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่  
 10 ส่วนคนตั้ง หลายบ่ว่าจั้นสูงกา ว่าจั้นต่ำในสังคม ก็หื้อความสน ใจในตัวเขานักขนาด อู้กัันว่า “ป้อ จายคนนี้เป็นคนดีมีอำนาจตามแบบพระเจ้าตั้งฮ้องกันว่า ผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่” 11 คนตั้ง หลายสน ใจฟังซี โมน ย้อนเขาเยียะหื้อคนจึงัดในเวทมนตร์กาถาของเขามาเมินแล้ว  
 12 แต่เมื่อฟีลิปบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้ากับเรื่องของพระ เยชูคริสต์ หมู่จาวเมืองนั้นก็ฮับเจือ แล้วฮับบัพ ดิศ มาตั้งป้อ จายแม่ ญิง 13 ซี โมนก็เจือตวย หลัง จากตั้งเขาฮับบัพ ดิศ มาแล้ว เขาก็ติด ตุ่มฟี ลิปไปผับ ไคว เขาหันหมาย สำคัญกับกานอัศจรรย์ดีฟีลิปเยียะ กิ่งัดขนาด

14 เมื่อหมู่อัคร ทูตตีกรุงเยรูซาเล็มได้ยินข่าวว่าจาวสะ มา เรียยอม ฮับถ้อย ก่าของพระเจ้าแล้ว ต้านหมู่นั้นก็ส่งเป โตรกับยอห์นมาหาหมู่เขา 15 เมื่อเป โตรกับยอห์นมาแผวแคว้นสะ มา เรียแล้ว ก็อิษฐานเพื่อผู้ เจือตั้ง หลาย เปื่อหื้อหมู่เขาฮับพระ วิญญานบรสิสุทธิ  
 16 ย้อนว่าพระ วิญญานบรสิสุทธิยังบ่มาอยู่กับเขาตั้ง หลายเตื่อ แต่หมู่เขาฮับบัพ ดิศ มาในนามของพระ เยชูของค้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเต้า อั้น 17 แล้วเป โตรกับยอห์นอิษฐานวางมือบนหัวหมู่เขา คนตั้ง หมดก็ได้ฮับพระวิญญานบรสิสุทธิ

18 เมื่อซี โมนหันอัคร ทูตวางมือลงบนหัวคนหมู่นั้นแล้ว เขาหมู่นั้นก็ได้ฮับพระ วิญญานบรสิสุทธิ ซี โมนก็เอาสต่างค้มาเสนอขอซื้อจากอัคร ทูต



19 อูว่า “ขออำนาจจา อี้หื้อข้าพเจ้าฟ่องเตอะ  
 เป็ว่าผู้คนตีข้าพเจ้าวางมือจะไดฮับพระ  
 วิญญาณบริสุทธิตวย”

20 เปโตรเอ็กบีดซีโมนว่า “ขอหื้อสูกับสตาจค์ของสูจับหายวายวอดไปตวย  
 ย้อนสูก็ตีว่าสตาจค์สามารถซื้อสิ่งตีพระเจ้าจะหื้อได้

21 สูจะบมีส่วนฮ่วมในเร่องนี้อย่างเต็ด ขาด  
 ย้อนจิต ใจของสูบซื่อบใสต่อพระเจ้า 22 ย้อน  
 จู อัจกลับ ใจจากบาป จากความบตีจา  
 อี้ แล้วอิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

หวังว่าพระองค์อาจจะยก โต้ ษก่า กัดตีอยู่ในใจของสูก็ได้

23 ย้อนเฮาหันว่าสูขอยจันเจ็บ ใจ เยีย  
 ะหื้อตคเป็นซีข้าของความบาป” 24 แล้วซี โมนตอบว่า  
 “ขอหมู่ต่านจ้วยอิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อก่าเตอะ  
 เป็สิ่งตีอูมานั้นจะบเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าสักออย่าง”

25 หลัง จากเป โตรกับยอห์นเป็นพยานกับอูถึงถ้อย  
 ก่าขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็บีกไปกรุงเยรูซาเล็ม  
 ในหละหว่างก่างตานั้นก็ได้อูถึงชาวดีเร่องพระ  
 เยชูตามหมู่บ้านของจาวสะมาเรียแฮมหลายตี

### ฟีลิปสอนจาวเอริโอเปีย

26 ทูต สวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าองค์หนึ่งสั่งฟี  
 ลิปว่า “เกีย มตัวเดียว ตางลงไปตั้งได้ตามเส้น  
 ตางจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา เป็นเส้น ตางกัน  
 ดาร” 27 ฟี ลิปจึงเกีย มตัวแล้วออกอเดียว ตาง หละ  
 หว่างเดี่ยว ตางก็หันขันทีคนหนึ่งเป็นจาวเอริโอเปีย

เป็นเจ้า หน้า ตีของพระ ราชนิประเทศเอริโอเปีย๓ มีหน้า ตีผู้ อกอยทรัพย์สมบัติตั้ง หมดของพระนาง ชั้นที่คนนี ไปนมัสกานพระเจ้าตีกรุงเยรูซาเล็มมาแล้ว 28 หละหว่างนั่งรถ ม้าปีกเมื่อบ้านนั้น เขาก่า ลังอ่านหนังสืออิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าอยู่ 29 แล้วพระวิญญานบรสิทรีบอกฟี ลิปว่า “เข้าไปใ้ๆ รถกันนั้นเตอะ” 30 ฟี ลิปก็ล่นเข้าไปใ้รถกันนั้น ได้ยินเสียงคนก่า ลังอ่านหนังสือตีอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าเขียนไว้ ฟีลิปจึงถามว่า “ด้านเข้าใจตีก่าลังอ่านหั้นก้อ”

31 ชั้นที่ตอบว่า “ถ้าบมีไฟอริบายหือฟิง ก็จักเข้าใจได้จาใด” แล้วเขาก็เจิญฟีลิปขึ้น ไปนั่งบนรถตวยกัน

32 ข้อความในพระคัมภีร์ตีชั้นที่ก่าลังอ่านอยู่หั้นมีวาจาอี “ด้านถูกปาไปเหมือนกับแกะตีถูกปาเอาไปฆ่า

ด้านเหมือนกับลูกแกะตีตีักปากต่อหน้าคนตัดขน ด้านบ่อ่าปากอ้อะหยังเลยเหมือนกับลูกแกะหั้น

33 ด้านถูกอับอายขายหน้าแต่ด้านบได้ฮับความยุติธรรม บมีไฟสักคนตีจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับเจือสายของด้านได้ ยอนจิวิตของด้านจากโลกนีไปแล้ว” ญ

34 ชั้นที่ก็ถามฟีลิปว่า “บอกเฮาฮู้นอยว่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าก่า ลังอู้ถึงตัวเกากา ว่าอู้ถึงคนอื่น” 35 แล้วฟี ลิปก็ตั้งเก็ าเล่าเรื่องข่าวตีของพระ เยชู อ้างอิงพระคัมภีร์ตั้งแต่ฮอนี้ไปหือชั้นที่ฟิง

36 ในหละหว่างตีนั่งรถไปตามตางนั้น ก็ก่ายตีมีน้ำแห่งหนึ่ง ชั้นที่จึงอู้ว่า “พื่อน้ำหั้นลอ มีอะ หยังขัดข้องก้อ ถ้าเฮาจะฮับบัพ ติศ มา” 37 แล้วฟี ลิปก็ตอบว่า “ถ้าด้านเจืออย่างเต็ม ใจก็ฮับบัพ ติศ มาได้” ชั้นที่ตอบว่า

๓ 8:27 8:27 ถ้าแปตรงๆ กับภาษากรีกมีก่าว่า คานดาสี แป้ว พระราชนิ ญ 8:33 8:33 อสย. 53:7-8

“เฮาเจือว่าพระเยซูคริสต์เป็นบุตรของพระเจ้า”<sup>๔</sup>  
<sup>38</sup> แล้วชั้นที่ก็สั่งหื้อหยุดรถ จากนั้นชั้นที่ก็บีบฟีลิปก็เตียวลงไปในน้ำ แล้วชั้นที่ก็ฮับบัพติศมาจากฟีลิป <sup>39</sup> เมื่อปากันขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ฮับฟีลิปไปเหยยชั้นที่ก็บีบหันหน้าหันต่าฟีลิปแหมเลย จากนั้นชั้นที่ก็เตียวตางตอไปด้วยความจั้นจมยินดี <sup>40</sup> ส่วนฟีลิปก็มาพดูตีเมืองอาไซหัส แล้วก็บอกชาวดีเรื่องพระเยซูตามกัเมืองตีต่านเตียวตางกายไปจันมาแผวเมืองซีซารียา

## 9

## เขาโลมาเข้าเป็นผู้เจือพระเยซู

<sup>1</sup> ในหละหว่างนั้น เขาโลก็ยังขูตีจะฆ่าหมูสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาไปหามหาปุโรหิต <sup>2</sup> แล้วขอหนังสือตีจะนำไปธรรมศาลาของจาวยิวตางๆ ในเมืองดามัสกัส เปื่อขอความฮ่วมมือว่า ถ้าปะไฟคนใดตีตีตตามลัทธินั้นตีฮ้องว่าตางของพระเยซู บว่าเป็นป้อ จายกา ว่าแม่ ญิงก็จะหื้อเขาขบปาปีกมาตีกรุงเยรูซาเล็ม <sup>3</sup> เมื่อเขา โลเตียวตางไก่อแผวเมืองดามัสกัส จุๆ ก็มีแสงแจ้งจากตอง ฟ่าส่องลงมาตีตัวเขา <sup>4</sup> เขา โลโก้นลงดินแล้วไต่ยินเสียงเอินลงมาว่า “เขา โล เขา โล เจ้าค่าเฮาเหยยะหยัง”

<sup>5</sup> เขา โลถามว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นไผ” มีเสียงตอบว่า “เฮาคือเยซู ผู้ตีเจ้าค่านั้น <sup>6</sup> ลุกขึ้นเตื่อะแล้วเข้าไปในเมือง จะมีคนมาบอกหื้อเจ้าฮู้ว่าจะตองเหยยะอะหยังตอไป”

๔ 8:37 8:37 สำเนาโบราณเก่าที่สุดบมีข้อนี้

7 หมูคนดีเดียว ตางมาตวยปากันยืนหนีมอ้ออะ  
 หยังบ่ออก ได้ยินเสียงบ่ตวยแต่บ่หันตัวคนอู้ 8 แล้วเขา  
 โลก็ลุกขึ้น แต่เมื่อมีนตำพอกีบหันอะ หยังสีก้อย่าง  
 คนหมู่นั้นจึงจูงมือเขา โลปาเข้าไปในเมืองดามัสกัส  
 9 เขา โลพ้ออะ หยังบ่หันได้สามวัน ในสามวันนั้น  
 เขาตึงบ่กินข้าวบ่กินน้ำ

10 ในเมืองดามัสกัสนั้น มีคนหนึ่งจื่ออา นา เนียเป็นผู้ เจื่อ  
 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาตางนิมิตว่า “อานาเนียเหย” อานา  
 เนียก็ตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าอยู่ตี่นี้”

11 พระองค์บ่อกว่า “หื้อไปตีหน ตางจื่อว่า ตาง ซื่อ  
 เนอ เข้าไปตีบ้านของยู ดาส ถามหาบือ จายจื่อเขา  
 โลเป็นคนจาวเมืองทาร์ ซัส ปา เดียว นี้เขาก่า  
 ลังอธิฐานอยู่ตีเห็น 12 ส่วนเขา โลก็หันนิมิตเหมือนกัน  
 คือเขาหันบือ จายคนหนึ่งจื่ออา นา เนียก่า ลังเข้ามาหา  
 แล้ววางมือบนหัวเขาเปือเขาจะพ้อหันแหมแต่ือ”

13 อา นา เนียตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า  
 ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนอู้ถึงคนนั้นว่า เขาเหย  
 ะฮ้ายต่อคนของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม 14 ก่อนเขามา  
 นี้ เขาฮับอ่านาจจากหมูหัวหน้าปุโรหิตหื้อมายับคนตัง  
 หลายตีเจือพระองค์”

15 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา บ่อกว่า อา นา เนียว่า  
 “ไปเตอะ ยอนเฮาเลือกบือ จายคนนี้เป็นเครื่อง  
 มือตีจะนำเรื่อง ราวของเฮาไปบอกกับคนตาง จ้า  
 ตักบ่หมูกษัตริย์กับคนจาวอิสราเอลตวย 16 เฮาจะเหย  
 ะหื้อเขาโลฮู้ว่า เขาจะตองทนตักทรมาณเปือเฮาสักมอกได”

17 แล้วอา นา เนียก็ไปตีบ้านตีว่านั้นกับปะเขา  
 โล แล้ววางมือลงบนหัวเขา โลฮู้ว่า “อ้ายเขา  
 โลเหย พระ เยขององค์พระผู้เป็นเจ้าตีป่า

กฏหื้ออายหันหละ                                      หว่างก่างตางตีมานั้น  
 ส่งข้าพเจ้ามาเปือเยียบ                                      ะหื้ออายพื่อหันแหลมเตื่อ  
 กับจะหื้ออายฮับกานดล    ใจ่จากพระ    วิทยญาณบรสุทธิ”  
 18 แล้วก็มีอย่างนึ่งเหมือนเกล็ดป่าหยวะออกจากตาของเขา  
 โลปาเตียวนั้นเลย                                      แล้วเขาก็พื่อหันแหลมเตื่อ  
 เขาก็ลุกขึ้นฮับบัพ    ดิศ    มา    19    เมื่อกินข้าวกินน้ำแล้ว  
 เขาก็ฮู้    สึกมีแสงนักขึ้น                                      แล้วเขา    โลกีย่างอยู่กับหมู่ผู้  
 เจื่อในเมืองดามัสกัสหลายวัน

### เขาโลส่งสอนในเมืองดามัสกัส

20 แล้วเขา    โลก็บร่อจำตีจะไปธรรม    ศาลาของจาวยิว  
 แล้วตั้ง    เก้าบอกเรื่องของพระ    เยชูว่า    “พระองค์เป็นพระ  
 บุตรของพระเจ้า”

21    คนตั้ง    หลายตีได้ยินเขา    โลฮู้จา    อันก็อีก    จะ  
 หลิกในใจฮู้กันว่า    “คนนึ่งใจ่กา    ตีค่ากับเยียบ    ะฮ้ายต่อผู้  
 เจื่อในกรุงเยรูซาเล็ม                                      แล้วตีเขามานั้นก็ฮ้อนตั้ง  
 ใจ่จะมายับคนหมู่นั้นปีกไปหื้อหมูหัวหน้าปโรหิต”

22    แต่กำเต    สนาของเขา    โลก็มีอำนาจนักขึ้นตึกๆ  
 กับพิสุจน์หื้อจาวยิวในเมืองดามัสกัสหันว่า    พระเยชูเป็นพระ  
 คริสต์    เยียบหื้อหมู่เขาปากบ่อกเถียงบ่ได้

### เขาโลหันต่าย

23    หลายวันผ่านไป    หมู่จาวยิววางแผนจะฆ่าเขา    โลเหียบ  
 24    แต่มีคนบอกเขา    โลหื้อฮู้แผนนั้นเหียบก่อน    หมู่นั้นผกตีปะ  
 ตูเมืองติงเมื่อวันเมื่อคินแนจะฆ่าเขาโล    25    แต่วันนึ่งตอนเมื่อ  
 คิน    หมู่ผู้    เจื่อหื้อเขา    โลนึ่งมอบในก้วยแกนใหญ่  
 แล้วหยอนก้วยนั้นจ๊าๆ ผ่านฮ่อมกำแปงเมืองลงไปตั้งลุ่ม

### เขาโลอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

26 เมื่อเขา โลปีกมาแพวกรุงเยรูซาเล็มแล้ว  
 เขาฮีเข้าฮ่วมกับหมู่ผู้ เจื่อ แต่หมูนั่นปากันกัว  
 ย้อนบ่เจื่อว่าเขา โลเป็นผู้ เจื่อแต่ๆ 27 แต่บา รนา  
 บัสปาเขา โลไปปะหม้อคร ทูต แล้วอธิบายหื้อฟังว่า  
 ในหละหว่างตางไปเมืองดามัสกัสเขา  
 โลปะองค์พระผู้เป็นเจ้าของได้จาได แล้วพระองค์อ้อะ  
 หยั่งกับเขา โลฟอง ยังเล่าแห่มว่า ตอนเขา  
 โลอยู่ตีเมืองดามัสกัสนั้น เขา โลเต สนาเรื่องของพระ  
 เยชูอย่างบ่กัวไฟ 28 หม้อคร ทูตก็ยอม ฮับเขา  
 โลเข้ามาอยู่ตวยกัน แล้วไปไหนมาไหนในกรุงเยรูซาเล็มตวยกันอย่างสบาย  
 กับเต สนาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของบ่กัวไฟ

29 ต้านอู้ไต้ แ่งเถียงกับหมู่จาวยิวตี้อูภาษกรีกตวย  
 แต่หมูนั่นก็หาตางตีจะฆ่าต้านเหี้ย 30 เมื่อหมู่นี  
 นองผู้ เจื่อฮู้เรื่องนี้ ก็ปาเขา โลไปตีเมืองซี ซา ริ ยา  
 แล้วส่งไปเมืองทาร์ซัสบ้านเกิดของต้าน

31 จากนั้นหมู่มุ ริ สต จักรโค้วแคว้นยู เตีย กา ลี ลี กับสะ  
 มา เรียก็มีสันตีสุข กับพระ วิญญานนบริสุทธิจ้วยหื้อค ริ สต  
 จักรเข้มแข็ง มีคนมาเจื่อพระเยชูนักขึ้น แล้วหมู่ผู้เจื่อก็ใจจิ  
 วิตตีเคารพยำเก่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

### เปโตรไปแ้วเมืองลิดดากับเมืองยัฟฟา

32 ส่วนเป โตรเตียว ตางไปตีตางๆ  
 ก็ไปแ้วหาคนของพระเจ้าในเมืองลิด ดา 33 ตีหันเขาปะป้อ  
 ายคนหนึ่งจื่อไอ เนอ สเป็นงอยนอนอยู่บนตี  
 นอนมาแปดปีแล้ว 34 เป โตรฮู้กับเขาว่า “ไอ เนอ สเหย  
 พระ เยชูคริสต์ฮัก ซาต้านหื้อหายแล้ว ลูกขึ้นเก็บตี

นอนเหยยเตอะ” แลวไอเนอัสก็ลุกขึ้นบ่าเดียนั้น <sup>35</sup> เมื่อคนตั้งหลายตี้อาศัยอยู่ในเมืองลิต ดากับตี้ราบซา โรนหันจา อันหมุ่เขาก็เข้ามาฮับเจือองค้พระผู้เป็นเจ้า

<sup>36</sup> ตี้เมืองยัฟฟามีผู้ เจือเป็นแม่ ญึงคนหนึ่งจือทา บิธาเป็นภาษาฮีบรู แต่ภาษากรีกว่าโตรคัสแป้วกว้าง นางเป็นคนจ้วยเอาใจใส่กับหือตาดนแก่คนตักคนยากมาตลอด

<sup>37</sup> เวลานั้นนางป่วยแลวต่าย หมุ่เป็อนบ้านจึงอาบนน้ำศพตามธรรมเนียมจาวายี แลวเก็บศพนางไว้ตี้ห้องจันบน <sup>38</sup> เมืองลิต ดากับเมืองยัฟฟาอยู่ใกล้กัน เมื่อหมุ่ผู้เจือได้ยินว่าเป โตรอยู่ในเมืองลิต ดา หมุ่เขาก็ใจบือจายสองคนไปอ้อนวนอนเจิญเปโตรว่า “ขอมาเวยๆ เตอะ”

<sup>39</sup> เปโตรจึงตวยสองคนนั้นไป เมื่อไปแพว หมุ่เขาก็ปาเปโตรขึ้นไปตี้ห้องจันบน หมุ่แม่หม้ายยินให้สนั่นบั่นป็นแวดเปโตร กับจือหือเปโตรผ่อเสื้อผ้าต่างๆ ตี้โตรคัสหยิบไว้ต่อนยังมีจิวิตอยู่ <sup>40</sup> เปโตรจึงขอหือหมุ่เขาออกไปตั้งนอกต่านก็คุกเขาอธิษฐาน แลวบีนหน้ามาตงศพอ้วว่า “ทา บิธาลุกขึ้นเตอะ” นางก็มีนตำขึ้นเมื่อหันเป โตร นางก็ลุกขึ้นนั่ง <sup>41</sup> เปโตรจึงเอามือจ้วยตุมนางลุกขึ้นยิน จากนั้นก็ฮ้องหมุ่ผู้เจือกับหมุ่แม่หม้ายเข้ามา แลวหือผ่อว่านางมีจิวิตขึ้นมาแล้ว <sup>42</sup> เรื่องนี้ฮู้กันไปไควเมืองยัฟฟาเยย ะหือมีหลายคนมาฮับ เจือองค้พระผู้เป็นเจ้า <sup>43</sup> เปโตรอยู่ในเมืองยัฟฟาตอไปแหมหลายวัน ต่านอยู่ตวยคนจือซีโมนผู้มีอาชีพเป็นสลาฟอกหนึ่ง

## 10

## โครเนลีสให้คนไปหาเปโตร

<sup>1</sup> ในเมืองซี ซา รี ยามีบ้อ จายคนหนึ่งจื่อโค รเน ลี อัส เป็นนาย ร้อยทหารอยู่กองทหารจื่อกองอิตาเลียน <sup>2</sup> นาย ร้อยคนนี้ตั้งครอบครัวของตนเป็นคนย้า เก่งพระเจ้า ต้านหือตางจ้วยเหลือคนตุ้กคนจั้นกับอริชฐานต่อพระเจ้าบ่เกยขาด <sup>3</sup> วันหนึ่งเวลาประมาณบ่ายสามโมง โค รเน ลี อัสกำลังอริชฐานอยู่ ก็หันนimitอย่างเต็มตา คือเขาหันทูต สวรรคค์องคั้งของพระเจ้าเข้ามาหาฮ้องตางว่า “โค รเน ลี อัสเหย”

<sup>4</sup> โค รเน ลี อัสตก ใจกัวบัก ต่าพ่อทูตองคั้งนั้น แล้วถามว่า “ตางเจ้าข้า มีอะ หยังกา” ทูต สวรรคค์จึงฮู้กับตางว่า “ก่าอริชฐานของเจ้ากับตางดีเจ้าจ้วย เหลือคนตุ้กคนจั้น ก็ขึ้นไปเิงพระเจ้าแล้ว พระองคค์บ่ได้ลิมเจ้า <sup>5</sup> บ่า เดียวนี้หือเจ้าส่งคนไปตีเมืองยัฟฟา ไปเจิญซี โมนต์คนฮ้องว่าเป โตรมาหาเจ้า <sup>6</sup> เป โตรยังฮ้อยอยู่กับสล่าฟอกหน้งจื่อซี โมน บ้านเป็นฮ้อยฮิมทะเล”

<sup>7</sup> เมื่อทูต สวรรคค์ไปแล้ว โค รเน ลี อัสจึงฮ้องคนฮับ ใจในบ้านมาสองคน กับทหารฮับ ใจแหมคนหนึ่งตีย้า เก่งพระเจ้าเข้ามาหา <sup>8</sup> แล้วก็เล่าเรื่องตุ้เกิดขึ้นตัง หมดตัง เสียงหือหมู่เขาฟัง จากนั้นก็ส่งหมู่เขาไปเมืองยัฟฟา

## เปโตรหันนimit

<sup>9</sup> วันต่อมาเวลาประมาณเตี้ย ง คนหมู่นั้นก่า ลังเตียว ตางมาไ้จะแผวเมืองยัฟฟา เป็นเวลาเดียวกันตีเป โตรขึ้นไปบนดาดฟ้าเปืออริชฐาน <sup>10</sup> เป โตรก็ไคฮ้อยากกินข้าว หละ หวางตีคนในบ้านก่า ลังเหยีย ะกินฮ้อยนั้น เปโตรก็ตกฮ้อยในภาวะเก็งหลับเก็งตื่น <sup>11</sup> เขาหันตี



องฟ้าเปิดออก แล้วหันอย่างหนึ่งเหมือนผ้าสีแจ่มผืนใหญ่ลงมาเองเหมือนว่ามี

12 ในผ้าผืนนั้นหันมีสัตว์ก้อย่าง ดึงสัตว์สี่ตีนเดียวดิน สัตว์เลื้อย กาน กับนกในอากาศ 13 แล้วมีเสียงอุ้งกับต้านว่า “เปโตรเหย ลุกขึ้นมาฆ่าสัตว์หมู่นี้กินเด้อะ” 14 เปโตรตอบว่า “อี บ่ได้อองค้พระ ผู้ เป น เจ้า สิ่งดีเป็นของต้องห้ามกา ว่าเป็นมลทินหมู่นั้น ข้าพระองค์บ่เคยกินเลย”

15 เสียงนั้นก็อุ้งเด้อตีสองว่า “สิ่งดีพระเจ้าเยี่ย ะหื้อสะอาดแล้ว เล้าบ่ควรถือว่าเป็นมลทิน” 16 เปโตรหันจา อี้เถิงสามเด้อตวยกัน แล้วของหมู่นั้นก็ลอยปีกขึ้นไปบนตอง ฟาตันที

17 ตอนตีเปโตรกำลังอิกชะหลักในใจว่านิมิตดีหันนี้หมายเถิงอะ หยัง ในเวลาเดียวกันนั้น หมูคนตีโค รเน ลิ อัสใจมาก็ปะบ้านของซี โมนแล้ว หมูเขาก่า ลังยีนอยู่หน้าปะ ตู้อบ้านปอดิ 18 บ้อจายหมู่นั้นเอั้นถามว่า “ซีโมนตี้อองว่าเป โตรยังอยู่ตี่นี้ก่อ”

19 เมื่อเป โตรยังก็คิดเถิงเรื่องนิมิตอยู่ พระ วิทยญาณบรสิทุธิบอเขาว่า “พ่อหันลอ มีบ้อ จายสามคนมาถามหาเจ้า 20 ลุกขึ้น แล้วลงไปตั้งลุ่ม หื้อไปตวยหมูเขาเด้อะ บ่ตองสงสัยอะ หยังย่อนเฮาใจ้หมูเขามาหาเจ้า” 21 แล้วเป โตรก็ลงไปหาหมูเขา บอกว่า “เฮาคือคนตี้อันตั้ง หลายมาเขาหา มีธูระอะหยังกา”

22 หมูเขาปากันตอบว่า “นาย ร้อยโค รเน ลิ อัสหื้อหมูเฮามาหาต่าน เป็นเป็นคนตี้อูกตองตามธรรมกับเก้ งกั้วพระเจ้า จาวยิวก็ยกยองนับถือต่าน หุต สวรรคบรสิทุธิบอเป็นหื้อมาเจิญต่านไปตี้อบ้าน

เพื่อขอหื้อต่านเล่าเรื่องหื้อฟัง” <sup>23</sup> เป โตรก็เลยจวนป้อ  
จายตังสามข้างตึบ้านนั้น แจ้ง เจ้ามาเป โตรไปตวยหมู่เขา  
มีป็น้องผู้เจ้อบางคนจากเมืองยัฟฟาติดตามไปตวย

### เปโตรไปบ้านโครเนลิอัส

<sup>24</sup> ถัดมาแหมวันนึ่งหมู่เขาก็เตียว ตางมาแผเมืองซี  
ซา รี ยา โคร เน ลิ อัสกำ ลังกอง ถ้าต้อน ฮับอยู่  
กับเจิญญาตีปี น้องตังเป็อนสนิทมาจ มนุ มกัันอยู่แล้ว  
<sup>25</sup> เมื่อเป โตรเตียวเข้าไปในบ้าน โคร เน ลิ อัสก็ต้อน  
ฮับด้วยกำนหมอบลงไหว้ตีตั้นของเป โตร <sup>26</sup> แต่เป  
โตรกำแขนโคร เน ลิ อัสหื้อลุกขึ้นแล้วบอกว่า “ลุกขึ้นเต้อะ  
เฮาก็เป็นคนเหมือนกัน”

<sup>27</sup> เป โตรอู้กับโคร เน ลิ อัส แล้วปากันเตียวเข้าไปตังใน  
กึปะหมู่คนตีมาจ มนุ มกัันอยู่ตีหันจ่า นวนนั๊ก

<sup>28</sup> เป โตรก็อู้กับคนตัง หลายนั้นว่า “ต่านตัง  
หลายก็ฮื้ออยู่แล้วว้า เป็นกำนพิตบทบัญญัติตีจาวยิวคบกา  
ว้าแ่อวหากนต่าง จ่า ด แต่พระเจ้าเยีย ะหื้อหันแล้วว้า  
บ่ควรจะถือว้าคนนึ่งคนใดเป็นคนบ่สะอาดกา  
ว้าเป็นคนมีมลทิน <sup>29</sup> ย้อนจา อันเมื่อมีคนไปเจิญเฮามา  
เฮาก็บ่ขัดข้องอะ หยัง แต่ขอถามนอยเต้อะว้า  
ต่านเจิญเฮามาเยียอะอะหยัง”

<sup>30</sup> โคร เน ลิ อัสจึงตอบว่า “เมื่อสิวันมาแล้ว  
ต้อนบ้ายสามโมงเต้ากับเวลานี้ออดี เฮาอธิฐานอยู่ในบ้าน  
จู่ๆ ก็มีป้อ จายคนนึ่งนุงเส้อมันเงามาฮึนอยู่สองหน้าเฮา  
<sup>31</sup> แล้วอู้ว้า โครเนลิอัสเหย พระเจ้าฟังก้าอธิฐานของเจ้าแล้ว  
ก็ฮื้อก็หันเถิงตาดตีจ้วย เหลือคนตักคนจัน

<sup>32</sup> หื้อเจ้าส่งคนไปตีเมืองยัฟฟา เจิญซี  
โมนตีคนฮ้องว้าเป โตรมาตีนี้ เป โตรฮ้างอยู่กับซี

โมนดีเป็นสลาฟอกหนึ่ง บ้านของเขาอยู่ริมทะเล'  
 33 เขาจึงส่งคนไปเชิญท่านต้น ที่ ต้านมาแล้วก็ตีแต่ๆ  
 บ่า เดียว นี้หมู่เขาอยู่พร้อมกันต่อหน้าพระเจ้าต้นนี้  
 เปื่อฟังกู่สิ่งต้องค้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสิ่งหื้อต้านมาบอกหมู่เขา”

### เปโตรเทศนาในบ้านของโครเนลิอัส

34 เปโตรจึงอู้ว่า “บ่าเดียวนี้เขาเข้าใจอย่างถอง แกะถอง  
 แก่นแล้วว่า พระเจ้าบเลือกหน้าไฟ 35 แต่พระองค์ยอม  
 ฮับคนกู่จาดดีเคารพยำ เก่งพระองค์ กับเยีย ะตามความถุก  
 ต้อง 36 ต้านก็ฮู้ถ้อย กำตีพระเจ้ามอบหื้อกับจาวอิสราเอล  
 คือถ้อย กำตีบอกลิงชาวดีเกี่ยว กับสันติสุขผ่านตางพระ  
 เยชูคริสต์ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนตัง หลาย  
 37 ต้านก็ฮู้ถึงเหตุ กำ รณียง โหญ่ดีเกิดขึ้นทั่วแคว้นยู  
 เดีย ตั้ง เก้า ในกา ลี ลีหลัง จากขอห็นบอกรื่องบัพ ติศ  
 มานัน 38 คือว่าพระเจ้าเจิมพระ เยชูจาวนา ซา เรือด้วยพระ  
 วิญญานบรสิฐธิติงฤทธิ์อำนาจ พระ เยชูเยีย ะสิ่งดีๆ  
 ไปพิบ ไคว ติงฮัก ซาคนดีตักเป็นชี้เข้าอยู่ใต้อำนาจของมาร  
 ย่อนว่าพระเจ้าอยู่ตวยพระองค์ 39 หมู่เขาก็เป็นพยานถึงกำ  
 นงานติง หมดติง เสี่ ยงตีพระองค์เยีย  
 ะในกรุงเยรูซาเล็มกับในแคว้นยู เดียนั้น  
 หมู่เขาซาพระองค์โดยเชิงบนไม้กำ ง เชน  
 40 แต่ในวันดีสาม พระเจ้าเยีย ะหื้อพระ  
 เยชูเป็นขึ้นจากความต่าย ติงหื้อพระองค์มาป่ากฎตัวหื้อห็น  
 41 แต่บใจหื้อกู่คนห็น พระเจ้าเลือกคนดีจะเป็นพยานลวง  
 หน้าไว้แล้ว คือหมู่เขาตีกันตี้มกับพระ เยชูหลัง  
 จากพระองค์เป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว 42 พระ  
 เยชูสั่งหื้อหมู่เขาออกไปเต สนาสั่งสอนคนตัง

หลาย กับหื้อหมู่เฮาเป็นพยานว่า พระเจ้าแต่ง  
ตั้งพระองค์ไว้หื้อเป็นผู้พิพากษาตึงคนดีมีจิ วิตอยู่  
กับคนดีตายไปแล้วตวย <sup>43</sup> หมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตั้ง  
หลายก็เป็นพยานถึงพระองค์ว่า กู้คนดีใจื่อวาง  
ใจ์พระองค์จะฮับกานยกโทษบาปโดยพระองค์”

### คนต่างจาดฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์

<sup>44</sup> เมื่อเป โตรกำ ลังอู้ยู่ นั้น พระ  
วิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาอยู่กับคนดัง หลายดีฟังถ้อย  
กำเรื่องของพระเจ้า <sup>45</sup> หมู่จาวยิวดีเป็นผู้เจือตีมาตวยเปโตร  
ก็ปากันเจ็ดในใจ์ตั้งพระเจ้าหื้อพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนต่าง  
จ่า ตวย <sup>46</sup> ย้อนหมู่เขาได้ยินคนหมู่นี้อู้ภาษาอื่น ๆ  
กับสรรเสริญพระเจ้า เป โตรก็อู้ขึ้นว่า  
<sup>47</sup> “บมีไฟดีจะว่าบหื้อคนหมู่นี้ฮับบัพ ติศ มาตวยน้ำได้  
ย่อนว่าหมู่เขาก็ฮับพระ วิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับหมู่เฮา”  
<sup>48</sup> เป โตรจึงสั่งหื้อหมู่เขาเข้าฮับบัพ ติศ  
มาตวยน้ำในนามของพระเยซูคริสต์ จากนั้นหมู่เขาก็จวนเป  
โตรหื้ออย่างอยู่กับหมู่เขาแหมสองสามวัน

## 11

### เปโตรบีกไปกรุงเยรูซาเล็ม

<sup>1</sup> หมู่อัคร ทูตกับหมู่บี่ น่องผู้ เจือต้อยในแคว้นยู  
เดียได้ยินว่าคนต่างจาดก็เจือถ้อยกำของพระเจ้าเหมือนกัน  
<sup>2</sup> แต่เมื่อเป โตรบีกมาตึงกรุงเยรูซาเล็ม  
หมู่คนดีหันตวยว่าคนต่าง จ่า ดดีฮับ เจือพระ

เยซูควรเข้าพิธีสัปดาห์ ก็ต่อต้านว่า <sup>3</sup>“เจ้าเข้าไปในบ้านของหมู่ตีบได้เข้าพิธีสัปดาห์กับถูกต้อง ป้ายบป่อยังกินข้าวร่วมกับหมู่เขาตวย”

<sup>4</sup> เปโตรจึงเล่าถึงสิ่งต่างๆ ต่เกิดขึ้นหือหมู่เขาฟังตั้งแต่เก้าสุดป้ายว่า  
<sup>5</sup> “ตอนตีข้าพเจ้ากำ ลังอธิษฐานตีเมืองยัฟฟานั้น  
 ข้าพเจ้าอยู่ในภาวะเก็งหลับเก็งตื่น แล้วหันนิมิต  
 มืออย่างหนึ่งพ้อเหมือนผ้าสีแจ่งผืนใหญ่ลงมาเองเหมือนว่ามีคนกำแจ่งผ้าลงมา  
<sup>6</sup> ข้าพเจ้าปีก ต่าพ้อถึๆ ในผ้าผืนนั้น  
 หันมีสัตว์สี่ตีนเตียวดิน สัตว์ป่า สัตว์เลื้อย กาน  
 กับนกในอากาศ <sup>7</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงอู้ว่า  
 ‘เป โตรเหย ลุกขึ้นมาฆ่าสัตว์หมู่นี้กินเตอะ’  
<sup>8</sup> แต่ข้าพเจ้าก็ตอบว่า ‘อี บ่ได้องค์พระ ผู้ เป น เจ้า  
 ข้าพเจ้าบ่เกยกินของต้องห้ามกา ว่าของเป็นมลทิน  
 สัตว์หมู่นี้บ่เกยกเข้าปากข้าพระองค์เลยสักกำ’

<sup>9</sup> “มีเสียงอู้จากต้องฟ้าเป็นเตื่อตีสองว่า ‘สิ่งตีพระเจ้าเหยีย  
 ะหือสะอาดแล้ว เจ้าบ่ควรถือว่าเป็นมลทิน’ <sup>10</sup> เหตุ กำ  
 รณนี้เกิดขึ้นอย่างเดียวกันถึงสามเตื่อ แล้วของตึง  
 หมดก็ลอยปีกขึ้นไปบนต้องฟ้าแหม

<sup>11</sup> “เวลาเดียวกันนั้นก็มีสามคนมายืนตีตหน้าบ้านตีข้าพเจ้าอยู่  
 ป้อ จายคนหนึ่งใจหมู่เขามาจากเมืองซี ซา ริ ยามาหาข้าพเจ้า  
<sup>12</sup> แล้วพระวิญญาณบริสุทธีบอกข้าพเจ้าหือ ไปตวยหมู่เขาเตอะ  
 บ่ต้องสงสัย ปี่ น่องผู้ เจื่อตึงหกคนนี้ก็ไปตวยข้าพเจ้า  
 แล้วหมู่เขาก็เข้าไปในบ้านของโค รเน ลี  
 อัสดี้ใจคนมาหาข้าพเจ้า <sup>13</sup> โค รเน ลี อัสก็อู้หือหมู่เขาฟังว่า  
 เขาหันทูต สวรรคยีนอยู่ในบ้านของเขา แล้วอู้ว่า  
 ‘หือส่งคนไปตีเมืองยัฟฟา ไปเจิญซี โมนตีคนฮ้องกันว่าเป

โตรมหา 14 เป โตรคนนี้จะเล่าถึงถ้อย คำดีจะเยีย  
หือตั้นกับสมาชิคในครอบครัวของตั้นได้ฮับความรอดเป็นบาปโทษ'

15 “เมื่อข้าพเจ้าตั้งเก้าอุ้พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ลงมาอยู่กับหมู่เขา  
เหมือนกับตั้นมาอยู่กับหมู่เขาตอนเริ่มตั้นนั้น 16 เยีย  
หือข้าพเจ้าก็คิดถึงสิ่งดีพระ เยชูอุ้ไว้ว่า ‘ยอห์นหือฮับบัพ  
ติศ มาด้วยน้ำ แต่หมู่เจ้าจะฮับบัพ ติศ มาด้วยพระ  
วิญญาณบริสุทธิ์’ 17 จา อันถ้าพระเจ้าหือพระ  
วิญญาณบริสุทธิ์กับหมู่เขา เหมือนหมู่เขาดีเจ้อวาง  
ใจพระ เยชูคริสต์องค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าแล้ว  
ข้าพเจ้าจะขัดขืนพระเจ้ก็ตึงบได้”

18 เมื่อหมู่เขาได้ยินจา อัน ก็เลีกวาเป โตร  
แล้วปากันสรรเสริญพระเจ้าว่า “พระเจ้ก็โผดหือสิทธิ์คนต่าง  
จำด ตี้จะกลับใจจากบาปกับได้ฮับชีวิตนิรันดร์”

### คริสตจักรในเมืองอันทีโอก

19 ฝ่ายหมู่ผู้ เจ้อดีแตกขะแลขะแจไปตั้นตั้นมีกานคำ  
เขหลัง จากส เท เฟนต่าย ฟองก็ไปโก้แผวดิน แคนพี นิ  
เซีย ฟองไปเกาะไซปรัส ฟองผดไปแผวเมืองอัน ที โอก  
แต่คนหมู่นี้บอกถ้อย คำเรื่องพระ เยชูหือจาวยิวฟังเต้า  
อัน 20 ผู้ เจ้อจาวเกาะไซปรัสกับจาวเมืองไซ  
รินบางคนมาแผวเมืองอัน ที โอก แล้วปากันบอกข่าวดีเกี่ยว  
กับพระ เยชูองค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าหือกับจาวกรีก  
21 ฤทธิ์อำนาจขององค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าอยู่กับหมู่เขา เยีย  
หือหือมีคนมาฮับ เจ้อกับตวยต้ามองค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าเป็นจำ  
นวนนิก

22 ขาวนี้เล่า ลือไปแผวค ริ สต จักรในกรุงเยรูซาเล็ม ค  
ริ สต จักรก็ส่งบา รนา บัสไปเมืองอัน ที โอก เปื่อผ่อเหตุ

กำ รณดีเกิดขึ้นดีหั้น <sup>23</sup> เมื่อบา รนา บัสมาแผลเมืองอัน ทิ โอกแล้ว หั้นว่าพระเจ้าบั้น ปอนคนดีหั้นแต่ๆ เขาก็ดี ใจขนาด แล้วหื้อกำ ลัง ใจกับหมู่เขาหื้อเจือ ฟังองค์พระ ผู้เป็ นเจ้าอย่างมันคง <sup>24</sup> บารนาบัสเป็นคนดี มีความเจือเข้มแข็ง เขาได้ฮับกานดล ใจจากพระ วิญญาณบริสุทธิ์ จึงมีคนจำ นวนนักเข้ามาฮับเจือองค์พระผู้เป็นเจ้า

<sup>25</sup> จากนั้นบา รนา บัสก็ไปตวยหาเขา โลต้เมืองทาร์ ซัส <sup>26</sup> เมื่อปะเขา โลแล้ว ก็ปามาตีเมืองอัน ทิ โอก แล้วตึงสองคนก็เข้าฮ่วมจุ มนุ มกับคนในเค ริ สต จักรดีหั้นเป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม ต้านตึงสองสั่งสอนคนเป็นจำ นวนนัก หมู่ผู้เจือได้จื่อว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรกตีเมืองอัน ทิ โอกนี้ละ

<sup>27</sup> ในเวลานั้นมีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าบางคนลุกจากกรุงเยรูซาเล็ม ตางไปเมืองอัน ทิ โอก <sup>28</sup> มีคนหนึ่งในหมู่นั้นจื่ออา กา บัส เขายืนขึ้นในตัจจุ มนุ ม แล้วต วาย ตักโดยพระ วิญญาณบริสุทธิ์ว่า จะเกิดกานกัน อยากรังใหญ่ไคว้อาณาจักรโรม (เหตุ กำ รณนี้เกิดขึ้นในสมัยของจักรพรรดิคลา วติ อัส ) <sup>29</sup> ย้อน จา อันหมู่ผู้ เจือตีอยู่ในเมืองอัน ทิ โอก ก็ตกลงกันตัจจะหื้อความจ้วย เหลือกับหมู่ปี น่องผู้ เจือตีอาศัยอยู่ในแคว้นยู เดีย ต้ามแสงตีจะจ้วยได้ <sup>30</sup> หมู่เขาก็เฮียะจา อัน คือเก็บฮอมเงินคำ แล้วมอบหื้อบา รนา บัสกับเขา โลเอาไปหื้อผู้ ปกครองของค ริ สต จักรในกรุงเยรูซาเล็ม

## 12

## กษัตริย์เฮโรดคำห่มผู้เจือของพระเจ้า

<sup>1</sup> เวลานั้นกษัตริย์เฮโรดยับบางคนในคิริสโตจักร เขาตั้งใจจะคำห่มผู้เจือ <sup>2</sup> ด้านสั่งหื้อเอาดาบฆ่ายากอบอ้ายของยอห์นตาย <sup>3</sup> เมื่อกษัตริย์เฮโรดเห็นว่าเยียะจา อีเยียะหื้อห่มจาวยิวปออกปอใจ จึงสั่งหื้อไปยับเปโตรมาแหมคน เขิงตั้งงานกินเข้าหนม บังบใส่เจือ <sup>4</sup> หลังจากยับเปโตรมาแล้ว ก็เอาไปขังไว้ในคอก แล้วสั่งทหารจ่านวนสี่หมุ่ ละสี่คนเปียนเวรกันเฝ้าเปโตรไว้ ตั้งใจว่าเมื่อเสี้ยงสุดงานนั้นแล้ว ก็จจะเอาเปโตรออกไปตัดสินต่อหน้าคนตั้งหลาย <sup>5</sup> ย่อนจาอันเปโตรจึงถูกขังไว้ในคอก แต่ว่าคิริสโตจักรปากันอธิษฐานอ้อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อเปโตร

## เปโตรออกจากคอก

<sup>6</sup> ตอนเมื่อคืนก่อนตีเฮโรดจะปาเปโตรออกมาจากคอก มีทหารสองคนอยู่สองปางข้างเปโตรกำลังหลับอยู่หว่างก้าง มีเจืออกเหล็กสองเส้นล้ามตั้นไว้ มีทหารยามยืนเฝ้าอยู่หน้าปะตุ้คอกตาย <sup>7</sup> จุ่ๆ ก็มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาป่ากฏแล้วมีแสงส่องเข้ามาในห้องตีเปโตรนอน ทูตสวรรค์จี้ข้างเปโตรหื้อตื่นแล้วบอกว่า “ชะใจ่ลุกขึ้นเวैया” กำนันเจืออกเหล็กก็หละออกจากมือของเปโตรตึงสองเส้น <sup>8</sup> ทูตสวรรค์ก็บอกเปโตรว่า “เอาผ้าต้องมัดแอแล้วสุบเก็บเหยีย” เปโตรก็เหยียะตวย จากนั้นทูตสวรรค์ก็บอกแหมว่า “ใส่เสื้อแล้วตวยกันเฮามา”

<sup>9</sup> เปโตรจึงตวยทูตสวรรค์นั้นออกไป แต่บยู้ว่าตีทูตสวรรค์กำลังเหยียะนี้เป็นเหตุ กำนันรณเกิดขึ้นแต่ๆ



ท่านก็คิดว่าฝันไป <sup>10</sup> ดึงสองก็เตียวกายยามจันตีหนึ่งกับยามจันตีสอง  
จันมาถึงปะ ตู่เหล็กตีจะเข้าไปในเมือง ปะ  
ตู่นั้นก็เปิดอ้าออกเอง ดึงสองออกไปเตียวกางกองเส้นหนึ่ง  
แล้วทุดสวรรคก็หายไ

<sup>11</sup> แล้วเป โตรก็อยู่ สึกตัวจึงอู้ว่า “บ่า เตียว  
นี้เฮาอยู่แล้วว่าเป็นเรื่องแต่ อดค์พระ ผู้ เป็ น  
เจ้าส่งทุด สวรรคของพระองค์มาจ้วยจิ วิตเฮา  
หือรอดป็นจากอำนาจของเฮ โรด กับจากกานคาด  
หมายของจาวยิว”

<sup>12</sup> เมื่อเป โตรก็คิดจา อี้แล้ว ก็ไปตีบ้านของมา  
ริย์แม่ของยอหันตีมีหมมจื่อว่ามาระ โโก ตีหั้นมีหลายคนจุมุ  
มอริชฐานกันอยู่ <sup>13</sup> เป โตรก็ไปเคาะปะตู่จันนอกบ้าน มีสาว  
ใจคนหนึ่งจื่อโรดาเตียวมาฟ้อ <sup>14</sup> เมื่อนางจำว่าเป็นเสียงของเป  
โตร ก็ตี ใจขนาดเลิงกับสนปีกเข้าไปในบ้านแต่นตีจะไชปะ  
ตู่หือเป โตร แล้วบอกคนตัง หลายว่า “เป โตรมายีนอยู่ตีปะ  
ตู่บ้าน” <sup>15</sup> คนหมุ่นั้นก็ปากันว่า “เป็นบ้ำไปแล้วกา”  
แต่นางยีนยันว่าเป็นจา อันแต่ๆ หมุ่เขาจึงว่า “เป็นทุด  
สวรรคประจำตัวเปโตรแน่ๆ”

<sup>16</sup> ส่วนเป โตรก็ยังเคาะอยู่ตึกๆ เมื่อหมุ่เขาไชปะ  
ตู่แล้วหันเป โตร ก็ปากันเงิดขนาด <sup>17</sup> แต่เป  
โตรโบกมือหืออดักไว้ก่อน แล้วตั้งเก้าเล่าหือหมุ่เขาฟังเลิงเรื่องตืออดค์พระ  
ผู้ เป็ น เจ้าจ้วยเขาออกมาจากคอกได้จาใด แล้วเป  
โตรก็บอกวา “ขอเอาเรื่องนี้ไปเล่าหือยาก ออบกับหมุ่ปี่ น่องผู้  
เจือฟังตวย” หลังจากนั้นเปโตรก็ออกจากบ้านไปตังอื่นเหย

๕ 12:15 12:15 จาวยิวเจือว่าคนเฮากูคนมีทุดสวรรคประจำตัวฟอกยเฮา  
กับสามารถแสดงเป็นตัวคนนั้นได้

18 เถิงแจ้ง เจ้ามา หมูทหารก็รู้ว่านายบ่ฮู้ว่าเกิดอะ  
 หยั้งขึ้นกับเป โตร 19 กษัตริย์เฮ โรดสั่งหื้อเขาหาเป  
 โตรแต่บ่ปะ จึงสอบสวนหมูทหารยาม  
 แล้วสั่งหื้อปาหมูทหารยามไปฆ่าเหี้ย หลังจากนั้นกษัตริย์เฮ  
 โรดก็เตียว ตางออกจากแคว้นยู เตียวไปย่างอยู่ดีเมืองซี ซา ริ  
 ยาเวลานึ่ง

### กษัตริย์เฮโรดตาย

20 กษัตริย์เฮ โรดโขดหื้อจาวเมืองไทระกับจาวเมืองไซ  
 ดอนขนาด สองเมืองนั้นจึงส่งหมูตัว แตนมาหาต้าน  
 ก่อนมาหาต้าน หมูเขาฮับความจ้วยเหลือจากบลัสท์สตีเป็นผู้  
 จ้วยส่วนตัวของกษัตริย์เฮโรด แล้วขอหื้อปาไปคืนดีกับกษัตริย์เฮ  
 โรด ย้อนต่องเปิงปาอาหารจากดินแดนของกษัตริย์เฮโรด

21 ในวันดีกษัตริย์เฮ โรดเลือกไว้แล้วนั้น  
 ต้านแต่งกษัตริย์เต่มยศ ขึ้นนั่งบนบัลลังก์  
 แล้วอู้ต่อคนตั้ง หลาย 22 หมูคนก็ปากันเอนเสียงดังว่า  
 “นี่คือเทพเจ้าอู่แต่ๆ บ่ใจคนอู่เนอ” 23 สักกำ เตียวก็มีทูต  
 สวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระ ผู้ เป น เจ้าเยีย ะหื้อเฮ  
 โรดเป็นโรคฮ้าย ย้อนต้านยอม ฮับก้านยกย่องนี้  
 กับหื้อเกียรติตัวเก่าแต่นหื้อเกียรติพระเจ้า แล้วกษัตริย์เฮ  
 โรดก็ถูกซี้ตีกขบกันตัวจันต้าย

24 แต่ถ้อย กำของพระเจ้าก็แพไป มีคนฮับ  
 เจื่อนักขึ้นไปตีกๆ

25 เมื่อบา รนา บัสกับเขา โลเยีย ะก้านตีฮับมอบ  
 หมายเสร็จแล้ว คือเอาสตาจมาจ้วย เหลือ ก็ปากันเตียว  
 ตางออกจากกรุงเยรูซาเล็มไปเมืองอัน ที โอก  
 กับปายอหันตีมีแฮมจื่อว่ามาระโกไปตวย

## 13

ส่งบารนาบัสกับเขาโลไปเยะกานพิเศษ

<sup>1</sup> ในค ริ สต จักรตีเมืองอัน ที โอก มีหมผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้ากับหม้อา จ่า รัยคือ บารนา บัส สิ เม โอนตีมีแฮมจื่อเน็งว่านิ เกอร์ ลู สิ อัสเป็นจาวเมืองไซ ริน มา นา เอน (คนตีได้ฮับกานเลี้ยง ดูมาตวยกันกับเฮ โรดเจ้า เมืองตั้งแต่เป็นหละ อ่อนแล้ว ) กับเขา โล <sup>2</sup> เวลาตีหมูเขานมัส กำ นองศัพระ ผู้ เป็ น เจ้ากับถือศีลอดอาหารอยู่นั้น พระ วิญญานบริสุทธิก็ฮักกับหมูเขาว่า “หื้อแต่ง ตั้งบารนา บัสกับเขา โลไว้สำหรับกานงานตีเฮาฮ้องหื้อหมูเขาเยะ” <sup>3</sup> หลัง จากปากันถือศีลอดอาหารกับอธิษฐานแล้ว ก็วางมือบนหัวบารนา บัสกับเขา โล เปื่อมอบ หมายหื้อเยะ กานพิเศษ จากนั้นก็ส่งด้านตึงสองไป

บอกชาวตีดีเกาะไซปรัส

<sup>4</sup> พระ วิญญานบริสุทธิก็นำด้านตึงสองไปเมืองเซลู เคีย แล้วหมูเขาก็ลงเฮือจากตีหัน ไปตีเกาะไซปรัส <sup>5</sup> เมื่อมาแพวเมืองซาลามิสในเกาะนั้น หมูเขาบอกเรื่องถ้อย กำของพระเจ้าในธรรม ศาลาของจาวยิว ยอหันตีมีแฮมจื่อว่ามาระโกก็อยู่ตวยในฐานะผู้จ้วย

<sup>6</sup> หมูเขาปากันเตียว ตางไควเกาะไปจันแพวเมืองปา โฟส ตีหันหมูเขาปะจาวยิวคนเน็งจื่อบา ร เยชู เป็นคนใจเวทมนตร์กาถากับอ้างว่าตัวเก่าเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า

<sup>7</sup> เขาอยู่ตวยเจ้า เมืองจื่อเส อร์ จี อัส เปา ลุส เช็งเป็นคนฮู้คนหลวก เจ้า เมืองเจิญบา รนา บัสกับเขา โลมาหา เปื่อหื้อฮู้ถ้อย กำของพระเจ้าหื้อฟัง <sup>8</sup> แต่เอ

ลี มาสนักเวทมนตร์ (เอ ลี มาสเป็นจื่อภาษากรีกของบารเยชู) ฮีฮู้ซัด ขวางบารนา บัสกับเขา โล กับฮิวจวนเจ้าเมืองบ่หื้อเจื้อ <sup>9</sup> แต่เขา โลตี้ฮ้องแหมจื่อว่าเปาโลก็ได้ ฮับกานดล ใจจากพระ วิญญานบริสุทธิ เขาปีกตำฟ่อไปตี้เอ ลี มาสแล้วฮู้ว่า <sup>10</sup> “เจ้าเป็นลูกของมาร เป็นศัตร์ของความดีตั้งหลาย ในตัวของเจ้ามีแต่กอลุบายใจ ฮ้ายชะปะชะเป็ด เจ้าตั้งจะบ่หยุดตี้จะฮิเปียนความจริงเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือเป็นเรื่องบ่แต่สักแต่อกา

<sup>11</sup> ฟ่อเนอ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะลง โต้ ฮิเยียะหื้อเจ้าตำบอดฟ่อบ่หันแสงแดด จันเถิงเวลาตี้พระเจ้ากำหนดไว้” แล้วเอ ลี มาสก็ตำ บอดบ่าเดี่ยวนั้นเลย เขาจึงชวามหากนหื้อจูงมือเขาไป <sup>12</sup> เมื่อตำนเจ้าเมืองหันเหตุ กำ รณตี้เกิดขึ้นนั้นก็ฮับ เจื้อ ย้อนอัศจรรย์ใจในกำสอนเรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้า

### ไปเมืองอันท็อกในแคว้นปีสิดี

<sup>13</sup> เปาโลกับหมู่ของตำนลงเฮือจากเมืองปาโพสไปเมืองเปอริ์ กานแคว้นบีมฟี ลีเย แต่ยอหันแยกตัวออกจากหมู่เขาปีกไปกรุงเยรูซาเล็ม

<sup>14</sup> จากเมืองเปอริ์ กาดำนหมู่นั้นก็ยังเตียวตางต่อไปจันแผวเมืองอัน ท็อกในแคว้นปี สิดีเย เมื่อเถิงวันสะ บา โต เปาโลกับบารนา บัสเข้าไปนั่งฮ่วมในธรรม ศาลาของจาวยิว <sup>15</sup> หลังจากอ่านหนังสือบทบัญญัติของโมเสสกับข้อเขียนของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตำมวาระกำนนมัสกำ นแล้ว หมู่นายธรรม ศาลาส่งคนมาบอกบารนา บัสกับเปาโลว่า “ปี่ นื่องเหย ถ้าตำนมีกำหื้อกำ

ลัง ใจคนตั้ง หลาย ขอเจิญออกมาอู่เตอะ”

16 เปาโลก็ยืนขึ้นยกมือโบกหือตักแล้วอู่ว่า

“ฟั่งหือดีจาวอิสราเอลกับตั้นตั้ง หลายดีเคารพยำ  
แก่งพระเจ้า 17 พระเจ้าของจาวอิสราเอลเลือกป้อ อู่แม่  
หม่อนของหมู่เฮาไว้ เยียะหือเขาหมุ่นั้นจำเริญเตบโตขึ้นต่อนอญในแผ่น  
ดินอียิปต์ แล้วพระองค์ก็พาหมู่เขาออกมาจากประเทศนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจอัน

ใหญ่ของพระองค์ 18 พระองค์อดทนต่อกานเยีย  
ะตัวของหมู่เขาในดินแดนทุรกันดารเป็นเวลาประมาณสี่สิบปี

19 พระเจ้าไล่เหิบคนเจ็ดจำด้อออกไปจากแผ่นดินคานาอัน  
แล้วแบ่งแผ่นดินของคนจำด้อหมุ่นั้นหือจาวอิสราเอลไว้เป็นมรดก

20 เหตุหมุ่นี้เกิดมาเป็นเวลาประมาณสี่ร้อยห้าสิบปี

“หลัง จากนั้นพระเจ้ายี้ก็หือหมู่ผู้ วินิจฉัยปกครองผ  
อกอยหมู่เขา จันมาแพวสมัยของซา มู  
เอลผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า 21 ตอนนั้นจาวอิสราเอลขอหือมีกษัตริย์

พระเจ้าจึงแต่ง ตั้งซา อุลลุก บ่าวของคิชตีมาจากเผ่าเบน ยา  
มินหือเป็นกษัตริย์ของหมู่เขา ซา อุลครอบ ครองอู่สี่สิบปี

22 หลังจากพระเจ้าถอดซาอูลออกจากตำแหน่งกษัตริย์แล้ว  
ก็ตั้งดา วิตขึ้นเป็นกษัตริย์ของจาวอิสราเอลแทน

พระองค์อู่ถึงดา วิตว่า ‘เฮาเห็นว่าดา วิตลุก  
บ่าวของเจส ซีเป็นคนดีเฮาเบ็ง ใจขนาด ย้อนว่าเขาเยีย  
ะกุ้สิ่งกุ้อย่างดีเฮาไค้หือเขาเยียะ’

23 “แล้วจากเจี อสา ยของกษัตริย์ดา  
วิตนี้ละ พระเจ้าไผดหือจาวอิสราเอลตั้ง

หลายมีพระผู้จ้วยหือรอดป็นบาปไต้ซเกิดมาคือ พระ  
เยซู ตามตัสัญญาไว้แล้วนั้น 24 แต่ก่อนดีพระ เยชูจะตั้ง  
เกี ้าเยีย ะกานของพระเจ้า ยอห์นบอกจาวอิสราเอลตั้ง

หลายถึงเรื่องกานฮับบัพ ดิศ มาด้วยน้ำ เปื่อแสดงว่ากลับ  
ใจจากบาปแล้ว <sup>25</sup> เมื่อยอห็นเยีย ะกานตามหน้า  
ตีเกือบเสร็จก็ถามว่า ‘หมู่ต๋านก็คิดว่าข้าพเจ้าเป็นใผกา  
ข้าพเจ้าบ่ใจคนตีต๋านตั้ง หลายกอง ถ้า  
แต่พ่อเนอ จะมีแหมคนนึ่งมาเมื่อ ลุนข้าพเจ้า  
เชิงข้าพเจ้าบ่ควรแม้แต่จะแก้เจือกมัดเกิบของต๋าน’

<sup>26</sup> ‘ซี น่องตัง หลายตีเป็นลูกหลานของอับ รา ฮัม  
กับหมู่ต๋านตีเป็นคนตาง จ้า ดตีเคารพยำ เก่งพระเจ้า  
หื้อพ่อไว้เนอ ถ้อย กำเรื่องความรอดปีนบาปโตษนี้  
ได้ส่งมาถึงเฮาตังหลายแล้ว <sup>27</sup> ส่วนจาวอิสราเอลต้ออาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็  
บ่ห็นว่าพระ เยชูเป็นพระผู้จ้วยหื้อรอดปีนบาปโตษ  
แต่ตีหมู่เขาตัดสินลง โต้ ษพระองค์นึ่ง  
ก็เป็นไปตามกำทำนายของผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าต้ออ่านกัวันสะ  
บา โต <sup>28</sup> ขนาดว่าหมู่เขาหาความผิตบ่ได้ตีจะฆ่าพระองค์  
แต่หมู่เขากียังฮ้องขอหื้อปี ลาดฆ่าพระองค์เหยีย  
<sup>29</sup> เมื่อหมู่เขาเหยีย ะสำเร็จตามตีพระ คัมภีร์เขียนไว้เกี่ยว  
กับพระเยชูแล้ว มีคนเอาศพของพระองค์ลงมาจากไม้กางเขน  
แล้วเอาไปวางไว้ในอโมงค์ฝังศพ <sup>30</sup> แต่พระเจ้าเหยีย  
ะหื้อพระ เยชูเป็นขึ้นจากความต่าย <sup>31</sup> พระ เยชูป่า  
กฏตัวหื้อคนตีเกยเตียว ตางกับพระองค์จากแคว้นกา  
ลิ ลีไปกรุงเยรูซาเล็มห็นเป็นเวลาหลายวัน  
ต่อนั้นหมู่เขาเป็นพยานเล่าเรื่องของพระองค์หื้อจาวอิสราเอลตัง  
หลายฟิง

<sup>32</sup> ‘ตีเฮาสองคนมาตีนี้ ก็เปื่อบอกข่าวตีหื้อต๋านตัง  
หลายฟิง คือพระ สัญญาตีพระเจ้าหื้อป้อ  
ฮุยแม่ หม่อนของหมู่เฮาไว้ พระองค์ก็ต้อบพระ  
สัญญาตีสำหรับหมู่เฮาตีเป็นลูกหลานของหมู่เขาครบแล้ว

33 โดยเยียะหือพระเยชูเป็นขึ้นจากความตาย  
อย่างดีเขียนไว้ในหนังสือสดุดีบทที่สองว่า  
'เจ้าเป็นลูกของเขา

วันนี้เขาได้เป็นพ่อของเจ้า'ฉ

34 พระเจ้าเยียะหือพระเยชูเป็นขึ้นจากความตายบ่หือตัวเนานั้น  
เหมือนดีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า  
'เขาจะหือปอนดีแน่นอนกับศักดิ์สิทธิ์แก่ท่าน  
ดีสัญญาไว้กับกษัตริย์ดาวิดนั้น'ฒ

35 ก็มีแหมข้อหนึ่งในพระคัมภีร์ดีฮือว่า

'พระองค์จะบ่หือองค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเนาไป'ณ

36 กษัตริย์ดาวิดบ่ได้อู๋หมายถึงตัวเกา ย้อนด้านฮับ  
ไว้พระเจ้าตามความต่องานของพระองค์ในเวลามีจี วิตอยู่  
เมื่อตายไปศพของด้านก็ฝังไว้ในดีฝัง ศพของบ้อ อัยแม่  
หม่อน แล้วก็เปื่อยเนาไป 37 แต่พระเยชูผู้ดีพระเจ้าเยียะ  
หือเป็นขึ้นจากความตายนั้นบ่เปื่อยเนาเลย

38 "ย้อนจาอันปี่นองต่งหลายเหย โดยสิ่งดีพระเยชูได้เยียะ  
ะ ข้าพเจ้าบอกหือฮือว่ามีกานยก โต้ ฆบาบ 39 โดยพระ  
เยชู กู้คนดีเจือวาง ใจในพระองค์จะป็นบาบโต้ฆกู่อย่าง  
ดีคนถือบทบัญญัติของโมเสสบ่สามารถป็นบาบโต้ฆได้

40 จงหละวังหือดี เปื่อกำของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าดีฮือไว้วันนี้จะ  
คือ

41 'พ่อเนอ เจ้าต่งหลายดีดูถูกดูแควนถ้อยกำของพระเจ้า

หือเจ้าต่งหลายจิตในใจแล้วพินาศฉิบหาย  
ย้อนเขาจะเยียะสิ่งหนึ่งในสมัยของเจ้าต่ง หลาย  
เชิงเป็นสิ่งดีเจ้าจะบ่เจือ

ฉ 13:33 13:33 สดด. 2:7 ฒ 13:34 13:34 อสย. 55:3 ณ 13:35 13:35 สดด.  
16:10

แม้ว่ามีคนมาบอกก็ตาม’ด ”

42 ตอนที่เปาโลกับบารนาบัสกำลังเที่ยวออกไปจากธรรม  
ศาลานั้น ก็มีคนมาอ้อนวอนขอให้ปีกมาอยู่เรื่องนี้แห่มในวันสะ  
บา โดต่อไป 43 หลัง จากคนออกจากที่ประชุมนั้นแล้ว

ก็ปากันปีกบ้านไผ่เฮือนมัน แต่มีจาวยิวหลายคนตึงคนต่าง  
จำกัดหลาย คนตีเข้าฮิตศาสนาฮิวกับเคร่งศาสนาตวยเปาโลกับบา  
รนาบัสไป ต้านตึงสองจ๊กจวนหื้อหมู่เขาเป็งพระคุณของพระเจ้าอย่างมันคง

44 ในวันสะ บา โดถัดไป คนเกือบสี่ ยงตึงเมืองมาจ  
มน มกัันฟังก้อย ก้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ

45 เมื่อจาวยิวหันหมู่คนปากันมาจ่า นวนัก ก็ชอยขนาด  
จิงฮู้คัดค้านก้าของเปาโลอย่างหยาบคาย 46 แต่เปาโลกับบา  
รนา บัสฮู้อย่างบ่กั้วไผว่า “จ่า เป นตี้จะต้องฮู้เถิงถ้อย  
ก้าของพระเจ้าหื้อต้านตึง หลายฟังก่อน แต่เมื่อต้านตึง  
หลายบ่เอา กับหันว่าตัวเองนื่บเหมาะบ่เป็งตี้จะฮับจี้ วิตนิ  
รัน ดร้แล้ว จา ฮันหมู่เขาจะปากันไปหาคนต่าง จ่า ด

47 ย้อนองค์พระผู้เป็นเจ้าของสั่งหมู่เขาผ่านผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าสมัย

‘เขาแต่งตั้งหื้อเจ้าเป็นแสงสว่างกับคนต่างจำกัด

เมื่อคนตึงโลกจะรอดบั้นบาบได้ซ้ผ่านเจ้า’ด ”

48 เมื่อคนต่าง จ่า ดได้ฮินจา ฮัน กิติ ออก ดี ใจ  
กับสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของสำหรับถ้อย ก้าของพระองค์  
แล้วคนตีพระเจ้าเลือกไว้เปือจะฮับจี้ วิตนิ รัน ดร้ ก็ฮับ  
เจือพระองค์

49 ถ้อยก้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของก็แผ่ขยายออกไปไคว่ดิน  
แดนแถวนั้น 50 แต่หมู่จาวยิวไปส่วยหมู่แม่ ญิงคนต่าง จ่า  
ดตี้มีฐานะดีกับนับถือพระเจ้า ตึงหมู่บือ จายตี้เป น ใหญ่เป  
น โดในเมือง หื้อปากันคำ เขแล้วไล่ เหีบเปาโลกับบา รนา



บัสออกไปจากดินแดนของหมู่เขาเหีย 51 แล้วเปาโลกับบารนา บัสปากันปิดชี ฝุ่นดีติดตีนเป็นกานบ่ยอม ฮับหมู่เขา แล้วปากันเดียว ตางไปเมืองอิ โค นี ยุม 52 ส่วนหมู่ผู้ เจือกิติ ใจขนาดตั้งได้ฮับกาน دلใจจากพระวิญญานบรสิทรีตวย

## 14

### เปาโลกับบารนาบัสอยู่ดีเมืองอิโคนียม

1 ดีเมืองอิ โค นี ยุมหันก็เหมือนกัน คือเปาโลกับบารนา บัสเข้าไปในธรรม ศาลาของจาวยิว หมู่ต่านบอ กชาวดีเก่งขนาดจันจาวยิวกับคนต่าง จำ ดจำ นวนนักฮับ เจื่อ 2 แต่หมู่จาวยิวดีบ่ยอมฮับ เจื่อปากันส่วยคนต่าง จำ ดหื้อโซดหมู่ปี้ น่องผู้ เจื่อ 3 ส่วนเปาโลกับบารนา บัสก็อยู่ดีหันเมนนัก แก แล้วบอ กเรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างบ่กั้วไฟ พระองค์พิสูจนว่าถ้อย กำดีหมู่เขาอู่เกี่ยว กับพระคุณของพระองค์เป็นแต่ โดยโผดหื้อหมู่เขาเหีย ะหมาย สำคัญกับกานปาฎิหารียต่าง ๆ ได้ 4 คนตั้ง หลายในเมืองนั้นแตกออกเป็นสองหมู่ หมู่หนึ่งอยู่ฝายจาวยิว แหมหมู่หนึ่งอยู่ฝายอัครทูต

5 คนต่างจำดกับจาวยิวบางคนฮ่วมกับหมู่ผู้นำของหมู่เขา ปากันวางแผน กำ นจะเหีย ะฮ้าย ตั้งจะเอาปา หินขว้างเปาโลกับบารนาบัสหื้อต่าย 6 แต่ด้านตั้งสองฮู้แผน กำ นนี้เหียก่อน จึงหนีไปดีเมืองลิ ส ตรา กับเมืองเด อรีบีในแคว้นลิ คา โอ เนีย กับหมู่บ้าน นอกตามหมู่เมืองแวนั้น 7 ดีหันด้านตั้งสองก็ยังบอ กชาวดีแหม

### เปาโลอยู่ในเมืองลิสตรากับเมืองเดอริบี

8 ตีเมืองลิ ส ตรามิป้อ จายตีนบตีคนหนึ่งนั่งอยู่  
 เขาเตียวบได้มาตั้งแต่เกิดแล้ว 9 ป้อ จายคนนี้กำ  
 ลังนั่งฟังเปาโลอยู่ เปาโลก็ปีก ต้าพ่อมาตีเขา  
 แล้วหันว่าเขามีความเจือปอดีจะฮับกานฮัก ซาหื้อหายได้  
 10 เปาโลจึงเ็นเสียงดังว่า “ลุกขึ้นยืน” แล้วป้อ  
 จายคนนั้นก็พะ หลา ดลุกขึ้นยืนแล้วเตียวไป  
 11 เมื่อคนตั้ง หลายหันสิ่งตีเปาโลได้เหยีย ะแล้วนั้น  
 หมูเขาก็กักันเ็นเป็นภาษาลี คา โอ เนียวว่า  
 “หมูเทพเจ้าได้ตะ แห ลงเป็นคน๗ลงมาหาหมูเฮาแล้ว”  
 12 หมูเขาจึงฮ้องบา รนา บัสว่าเทพเจ้าซุส  
 แล้วฮ้องเปาโลว่าเทพเจ้าเฮอร์เมส ย้อนว่าเปาโลเป็นคนฮู้๘  
 13 มีศาลเทพเจ้าซุสอยู่นอกเมืองบโก้เต้า ไโด  
 ปุโรหิตจูงวัวปุหลายตัวกับตัวปวงจ้อดอกไม้หลายปวงมาตีปะ  
 ตูเมือง ย้อนเขากับคนตั้ง หลายตั้ง ใจจะถวยเครื่องปุ  
 จาแก่หมูฮ้อคร ทูต 14 แต่เมื่อบา รนา  
 บัสกับเปาโลฮู้ข่าวจา อัน ก็สิกเสื้อผ้าของตัว  
 เก่า แล้วก็ล่นเข้าไปก่างคนหมู่นั้นฮ้องเ็นว่า  
 15 “กำเตียวก่อน ต้านตั้ง หลายปากันเหยีย ะจา  
 อี้เหยีย ะหยัง หมูเฮาก็เป็นคนบ ดายเหมือนกัน  
 หมูเฮามาตีนี้เปื้อบออกข่าวดีหื้อกับหมู่ตั้น เปื้อตั้นตั้ง  
 หลายจะได้บั้น หลัง ต้าจากสิ่งหมู่นี้ตีบมีกำบมีประโยชน์  
 แล้วเข้ามาหาพระเจ้าผู้มีจี วิตอยู่ ตีสสร้างต้อ ง ฟ้า แผ่น  
 ดินโลก ต้องทะเล กับของตึง หมดตี้อยู่ในตีหมู่นั้น

๗ 14:11 14:11 เกยมีเรื่องเล่าว่าเทพเจ้าซุส  
 กับเทพเจ้าเฮอร์เมส เกยตะแหลงเป็นคนมาแ้วหาจาวเมืองลิสตรา

๘ 14:12 14:12 เทพเจ้าซุสเป็นเทพเจ้าใหญ่ของหมูเขา  
 เทพเจ้าเฮอร์เมสเป็นเทพเจ้าผู้มีหน้าตีสื่อสารนำข่าวมาบอกหมูเขา

16 ในอดีตพระองค์ยอมให้คนแต่ละจำดเยีย ะตามใจตัว  
 เก้า 17 แต่โดยสิ่งดีๆ ดีเยีย ะต่อคน พระองค์ก็ให้หลัก  
 ฐานมาบ่เกยขาดว่าพระองค์มีอยู่ อย่างเงั้น  
 พระองค์ไผดหื้อมีฝนตกจากต้อ ง ฟ้า มีพิช ผลตำมหละ  
 ดู พระองค์เลี้ยง ดูหื้อต้อันตัง หลายกินอิม กับเยีย ะหื้อจั้น  
 เจย บานขนาด” 18 เถิง แม้ว่าอู้จา อี้แล้ว เปาโลกับบา  
 รนา บั๊สยังห้ามบ่หื้อคนตัง หลายเอาง้วถวายเป็นเครื่องบู่  
 จาแก่หมู่เขาเกือบได้

19 แล้วมีจาวยิวบางคนมาจากเมืองอัน  
 ทิ โอกกับเมืองอิ โค นิ ยุมจ๊ก จวนคนตัง  
 หลายเข้าฮ่วมกับหมู่เขา แล้วปากันเอาบา หินขว้างเปาโล  
 เมื่อกี้คิดว่าเปาโลตายแล้ว ก็ปากันลากออกไปไว้นอกเมือง  
 20 แต่หลัง จากหมู่ผู้ เจือปากันมายืนแวดเปาโลไว้  
 ต้านก็ลุกขึ้นเตียวเข้าไปในเมือง วันต่อมาเปาโลกับบา รนา  
 บั๊สก็เตียวตางไปตีเมืองเดอริบี

### เตียวตางบู่กอันทิโอกในแคว้นซีเรีย

21 เปาโลกับบา รนา บั๊สออกข่าวดีในเมืองเด  
 อริบีนั้น มีคนเข้ามาฮับ เจือจ่า นวนัก  
 จากันต้อันตังสองปากันบู่กไปเมืองลิ ส ตูรา เมืองอิ  
 โค นิ ยุม กับเมืองอัน ทิ โอก 22 เพื่อบู้จ่วยหื้อหมู่ผู้  
 เจือมีความเจือเข้ม แข็งขึ้น ตึงหื้อก่า ลัง  
 ใจตึงจะเจือมันคงต้อ ไป แล้วบอกหื้อเขาตัง  
 หลายฮู้ว่า เขาตัง หลายจ่า เป็ นต้อองทนความตึง  
 ยากลำบากก่อนตึงจะเข้าในแผ่นู ดินของพระเจ้าได้  
 23 เปาโลกับบา รนา บั๊สตแต่ง ตังผู้ ปกครองในแต่ละค ริ สต  
 จักร ต้อันตึงสองอิษฐานกับถือศีลอดอาหาร แล้วมอบผู้

ปกครองหมุนั้นไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ตีหมุเขาเจ็อวาง  
ใจนั้น

24 แล้วเปาโลกับบา รนา บัสเตียว ตางผ่านแคว้นปี สิ  
เตียวไปแคว้นปัมพี เลีย 25 หลัง จากบอกข่าวดีเรื่องพระ  
เยซูในเมืองเปอร์ กาแล้ว ก็เตียว ตางลงไปเมืองอัททา  
ลิ ยา 26 ต้านตึงสองนั่งเฮือจากตื้นนี้ปีกไปเมืองอัน  
ทิ โอโกในแคว้นซีเรีย เซ็งเป็นสถาน ตีผู้  
เจ็อได้อธิษฐานมอบต้านตึงสองไว้กับพระเจ้าหือพ  
อกอยตามความดีของพระองค์ สำหรับงานตีได้เยีย  
ะเสร็จแล้วป่าเตียวนี้

27 เมื่อมาแพวแล้ว ต้านตึงสองฮ้องหมุผู้เจ็อมาจุมมุนกัน  
แล้วเล่าถึงกำ ้งานตางๆ ตีพระเจ้าได้เยียะฮ่วมกับหมุเขา  
ตึงเรื่องพระเจ้าหือคนตาง จ้า ุดมาฮับ เจ็อตวย  
28 ต้านตึงสองก็ฮ้างอยู่กับหมุผู้เจ็อตีหั้นเป็นเวลาเมิน

## 15

### กานประชุมในกรุงเยรูซาเล็ม

1 มีบางคนเตียว ตางลงมาจากแคว้นยู เตีย  
แล้วสั่งสอนหมุปี นองผู้ เจ็อตีเมืองอัน ทิ โอกว่า  
“ถ้าบได้เข้าพิธีส उन्हตามบทบัญญัติของโมเสส  
ก็จะรอดปีนบาบได้ชบได้” 2 กำ สอนจา อีเปาโลกับบา รนา  
บัสบหันตวยสั๊กหน้อย จึงเถียงกันกับหมุตีสอนนั้นอย่างหนัก  
หมุผู้ เจ็อจึงแต่ง ตั้งเปาโลตึงบา รนา บัสกับผู้  
เจ็อบางคนในหมุเขาหือไปกรุงเยรูซาเล็ม  
เมื่อเบ็ึกษาหารือกับหมุฮัคร ทูตตึงหมุผู้ ปกครองเก็ย  
กับเรื่องนี้

<sup>3</sup> คริสตจักรก็ส่งคนหมู่นี้ออกเที่ยวตางไป เมื่อผ่านแคว้นฟีนิเซียกับแคว้นสะมาเรีย หมู่ต่านก็เล่าเรื่องว่าคนตางจำ ดเข้ามาฮับ เจื่อพระเจ้า หมู่ปี่ น่องผู้ เจื่อตีหั้นฟังจาอันก็ปากันดีใจขนาด

<sup>4</sup> เมื่อเที่ยว ตางมาแผลกรุงเยรูซาเล็มแล้ว หมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ ปกครองกับคนในเค ริ สต จักรก็ปากันมาต้อนฮับ แล้วหมู่เขาตีเดี่ยว ตางมาก็เล่าเรื่องกัสิ่งตีพระเจ้าเยียะผ่านตางหมู่เขา <sup>5</sup> แต่ผู้ เจื่อบางคนตีเป็นสมาชิกหมู่ฟาริ สียินขึ้นฮู้ว่า “หมู่คนตาง จำ ดตีฮับ เจื่อจำ เป็นตองเข้าพิธีสหนัดกับตองถือต้ามบทบัญญัติของโมเสสตาย”

<sup>6</sup> ฝ่ายหมู่อัครทูตกับหมู่ผู้ ปกครองในเค ริ สต จักรจึงจุมุหนหรือกันเกี่ยว กับเรื่องนี้ <sup>7</sup> หลัง จากเป็กษากันนักแล้ว เป โตรก็ขึ้นฮู้ว่า “ปี่ น่องตัง หลายเหย ต่านก็ฮู้แล้วถึงเวลาห้วที่ไนตีพระเจ้าเลือกข่าพเจ้าจากต่ามก่างหมู่ต่านหื้อไปบอกข่าวดีหื้อคนตาง จำ ดฟัง เปื่อเขาหมู่นั้นจะได้ฮับเจื่อ <sup>8</sup> พระเจ้าผู้ฮู้ถึงจิตใจของคนตีแสดงหื้อหน้าวยอม ฮับคนตาง จำ ด โดยหื้อพระวิญญาณบริสุทธิกับหมู่เขาเหมือนตีหื้อกับหมู่เขา

<sup>9</sup> พระองค์บแบ่งหมู่เขาหมู่เขา แต่จะยก โต้ชบาปหมู่เขาฮ้อนความเจื่อเหมือนกัน <sup>10</sup> ถ้าจา อันลองตีพระเจ้าเยียะหยัง ย้อนว่าต่านตัง หลายเยียะหื้อผู้เจื่อตาง จำ ดมิภาระเรื่องกานถือต้ามบทบัญญัติของโมเสสเชิงตัวหมู่เขาตังปื่อ อัยแม่ หม่อนของเขาก็เยียะบได้ <sup>11</sup> แต่เขาตัง หลายเจื่อว่าโดยพระคุณของพระเยชูองค์พระผู้เป็นเจ้า หมู่เขาได้รอดป็นบาปโต้ษเหมือนกับหมู่เขา”

12 คนตั้ง หลายปากกันดักฟังบา รนา บัสกับเปาโลเล่าเรื่องหมาย สำคัญตั้งกานปาฏิหาริย์ต่างๆ ดีพระเจ้าเยีย ะผานตางหมู่เขาต้า มก่างคนตาง จ้า ด 13 เมื่ออุ้จบแล้วยาก อบก็อุ้ขึ้นว่า “ปี้ น่องตั้ง หลายฟังเฮาก่า 14 เรื่องเมื่อตอนแก้ดีพระเจ้าห้วงโยคนตาง จ้า ดโดยเลือกคนในหมู่เขาหือเป็นคนของพระองค์ ซี โมนไต้บอกเฮาแล้ว 15 เรื่องนี้ก็เป็นอย่างก่าดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า 16 ‘เมื่อลูนเฮาจะปี้กมา

แล้วอาณาจักรของกษัตริย์ดาวิดดียุบลงไปแล้วนั้น  
เฮาจะสร้างขึ้นใหม่กับพื้นฟูหือเหมือนเก่า

17 เปื่อคนอื่น ๆ จะเข้ามาหาเฮาองค์พระผู้เป็นเจ้า  
คือคนตางจ้าดีเฮาฮ้องมาเป็นคนของเฮา

18 เรื่องเหตุการณใหม่นี้เฮาได้บอกตั้งแต่โบราณมาแล้ว” ๑

19 ยาก อบก็อุ้ต่อไปว่า “ข้าพเจ้าก็เลยหันว่า  
หมู่เฮาสมควรจะกิดกันคนตาง จ้า ดดีก่า ลังเข้ามาหาพระเจ้า  
20 แต่เฮาควรจะเขียนจดหมายไปบอกหมู่เขาว่า อย่างดีหนึ่ง  
ห้ามกินอาหารดีเป็นมลทินย่อนไต้เอาไปปู้ จาฮูปเคารพแล้ว  
อย่างดีสอง ห้ามเยีย ะบาปตางเพศ อย่างดีสาม  
ห้ามกินเงินสัตว์ดีถูกฮัดคอตายดีเลือดยังค่างอยู่ในตัว  
กับอย่างดีสี่ ห้ามกินเลือด 21 ย่อนว่าตั้งแต่โบราณในกู่เมือง  
จาวยิวไต้บอกบทบัญญัติของโมเสส กับอ่านบทบัญญัตินี้ในธรรม  
ศาลากู่วันสะบาโต”

จดหมายถึงผู้เจือคนตางจ้าด

22 แล้วหมู่อัคร ทูต หมูผู้ ปกครอง กับกัคนในค ริ สต จักรตีกรุงเยรูซาเล็ม ปากันหันตวยตี้จะเลือกป้อ ายบางคนในหมูเขาหือเดียว ตางไปเมืองอัน ที โอกกับเปาโลตั้งบา รนา บัส คนตี้ฮับกานเลือกคือยู ดาสตี้มีแหมจื่อว่าบาร ชับ บาสกับสิ ลาส ตึงสองคนนี้เป็นผู้นำของหมูปี นองผู้ เจือ

23 แล้วก็ฝากจดหมายไปตวย ในจดหมายเขียนว่า

จากอัคร ทูตของพระ เยชูกับหมูผู้ ปกครองผู้เป็นปี นองของต้านตั้งหลาย

ฝากกำสวัตตีมาถึงปีนองผู้เจือตั้งหลายตี้เป็นคนต่างจาด ต้อยู่ในเมืองอันทีโอก แคว้นซีเรีย กับแคว้นซีลีเซีย

24 เนื่องจากหมูเขาได้ยินมาว่ามีบางคนในหมูเขาฮือฮือต้านตั้ง หลายบ่ม่วน ใจ กับเยีย ะหือวุ่นวายใจ

แต่หมูเขาบได้สั่งหือเขามาบอกจ่าอัน 25 หมูเขาตึงหมตตึง เส่ ยงจิงตกลองใจตี้จะเลือกบางคน เปื่อส่งุมหาต้านตั้ง หลายพร้อมกับบา รนา บัสตึงเปาโลตีเขาฮักขนาด

26 ตึงสองคนนี้เป็นคนตี้มอบจี วิตของเขาเปื่อฮับ ใจ้พระ เยชูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาตั้ง หลาย

27 ย้อน จา อันหมูเขาจิงใจ้ยู ดาสกับสิ ลาสมาหา เปื่อจะบอกเรื่องอันเดียวกันกับข้อความตี้หมูเขาเขียนไว้ ในจดหมายนี้ฮือ

28 คือว่าพระวิญญานบริสุทธีกับหมูเขาหันตีตี้จะบ่หือต้านตั้ง

หลายหนักใจในฮือฮือฮือใด เว้นสิ่งจ่า เป็นตี้ต้องเยีย ะคือ 29 อย่างตีหนึ่ง ห้ามกินของ กินตีเกยเอาไปปู จาฮูปเคารพแล้ว อย่างตีสอง ห้ามกินเลือด อย่างตีสาม ห้ามกินจิ้นสัตว์ตี้ถูกฮัดคอตายตี้เลือดยังค่างอยู่ในตัว อย่างตีสี่ ห้ามเยีย ะบาปตางเพศ ถ้าต้านตั้ง หลายถือฮือห้ามหมู่นี้ ก็นับว่าเยียะสิ่งตี้ถูกต้องแล้ว

ขอหือมีความสุขเนอ

<sup>30</sup> ค ริ ส ต จักรกีสงบา รนา บัส เปาโล ยู ดาส กับสิ ลาสออกโป แล้วปือ จายสี่คนนี้ก็เตียว ตางโปเมืองอัน ทิ โอก ตีหันตันหมู่นั้นฮ้องหมูผู้ เจือมาจ มนุ มกัน แล้วเอาจดหมายมอบหือกับคนตั้ง หลายนั้น <sup>31</sup> เมื่ออ่านจดหมายนั้นแล้ว ก็ปากันจึ นอกจัน ใจในกำหือกำ ลัง ใจนั้น <sup>32</sup> ส่วนยู ดาสกับสิ ลาสตีเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า ก็ฮูลายกำตีหือกำ ลัง ใจหมูปี นองผู้ เจือ กับเยย ะหือมีความสุขเจือเข้ม แข็งขึ้น <sup>33</sup> หลัง จากยู ดาสกับสิ ลาสอยู่ตีหันบโปเมินสั๊กเต้า ได หมูผู้ เจือก็สงสิ ลาสกับยู ดาสปีกเมื่อหาหมูผู้ เจือตีใจเขามา ก่อนจะไป ปี นองผู้ เจือตีเมืองอัน ทิ โอกก็บ้นปอนเขาหือมีความสุขกับปลอดภัยในกานเตียว ตาง<sup>๙</sup> <sup>35</sup> ส่วนเปาโลกับบา รนา บัสก็ยังอยู่ในเมืองอัน ทิ โอกต่อ ตันตังสองบอกชาวติกับสั่งสอนถ้อย กำขององค้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าฮ่วมกับคนอื่นๆ หลายคน

### เปาโลแยกจากบารนาบัส

<sup>36</sup> เมื่อเวลาผ่านไปปอสมควร เปาโลฮือกับบา รนา บัสว่า “เฮาปีกโปแ่วหาหมูปี นองผู้ เจือตามเมืองตีเกยบอกถ้อย กำขององค้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตีบอ เปื่อฟอว่าความเจือของหมูเขาเป็นจาไดฟอง” <sup>37</sup> บา รนา บัสก็หัน ตวย เขาไค่ปายอหันตีมีแหมจื่อว่ามาระ โกไปตวย <sup>38</sup> แต่เปาโลหันว่าบ่เปิงตีจะปาเขาไป ย้อนมาระ โกเกยละหมูเขาไปต่อนตืออยู่เมืองปัมพี เลีย

<sup>๙</sup> 15:33 15:33 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 34 เขียนว่า “ส่วนสิลาสหันตีจะอยู่ตีหัน”



กับบิไดอยู่ฮ่วมงานกันต่อ ไป 39 แล้วเปาโลกับบา รนา บัสก็ผิต ใจกันอย่างหนักถึงกับต้องแยกต่างกัน บา รนา บัสปามาระ โกลุงเฮื่อไปตีเกาะไซปรัสด้วยกัน 40 ส่วนเปาโลเลือกสิลาสเป็นเพื่อนฮ่วมเที่ยวต่าง ก่อนจากกัน หมูปีน้องผู้เจือก็อิฐฐานมอบด้านดิงสองไว้กับพระเจ้าที่อผ อกอยตามความดีของพระองค์ 41 เปาโลกับสิ ลาสไปไควแคว้นซีเรียกับแคว้นซี ลี เซีย เพื่อจ้วยหื้อหมูผู้ เจือในคริสตจักรต่างๆ มีความเจือเข้มแข็งขึ้น

## 16

### เปาโลกับสิลาสพาทีโมรีไปตวย

1 เปาโลไปเมืองเด อรีบีกับเมืองลิ ส ตรา ตี้หั้นมีสาวกของพระ เยชูคนนึ่งจือทิ โมรี แม่เป็นผู้ เจือจาวยิวแต่บือเป็นจาวกริก 2 ทิ โมรีเป็นคนมีจือเสียงดีในหมูปี น้องผู้ เจือในเมืองลิ ส ตรากับเมืองอิ โค นี ยุม 3 เปาโลไคปาติ โมรีฮ่วมเที่ยว ต่างไปตวยกัน จึงหื้อทิ โมรีเข้าพิริสุหนัดก่อน เพื่อเอา ใจจาวยิวตั้ง หลายตืออยู่ในเมืองตำหมุั้นตี้หมุเขาจะไป ย้อนคนตั้ง หลายฮู้ว่าบือของทิ โมรีเป็นจาวกริก 4 เมื่อด้านหมุั้นเดียวแ่อวไปตำเมืองต่างๆ นั้น ก็ฮู้เรื่องข้อตกลงจากกรุงเยรูซาเล็มของหมุ้อคร หุตกับหมุผู้ ปกครองหื้อผู้ เจือตั้ง หลายในกู่เมืองฟิง เพื่อจะได้เยีย ะตวยตำนั้น 5 จึงเยีย ะหื้อหมุค ริ สต จักรตั้ง หลายมีความเจือเข้ม แข็งขึ้น กับมีคนเข้ามาฮับ เจือนักขึ้นตั้งวันๆ

### เปาโลหันนิमितเป็นเรื่องจาวมาซิโดเนีย

6 แล้วเปาโลกับคนดีก็ไปด้วยกันก็เดียว  
 ตางผ่านเขตแดนแคว้นฟรี เจียกับแคว้นกา ลา เทีย  
 ย้อนว่าในเวลานั้นพระวิญญานบริสุทธิบหื้อหมู่ต๋านไปบอกถ้อย  
 กำของพระเจ้าตี้แคว้นเอเซีย<sup>7</sup> เมื่อต๋านหมู่นั้นมาแผลเขตแดนของแคว้นมิ  
 เซียแล้ว ก็อิจะเข้าไปในแคว้นบี ธี เนีย แต่พระ  
 วิญญานของพระ เยชูยังบหื้อเข้าไปเตื่อ  
 8 ต๋านหมู่นั้นจึงเดี่ยว ตางผ่านแคว้นมิ เซียไปเมืองโต  
 รัสสิมทะเลเทีย<sup>9</sup> ตอนเมื่อ คินเปาโลหันนิมิตว่ามีป้อ  
 จายจาวแคว้นมา ชิ โด เนียคนหนึ่งมาฮีนอ่อนวอนว่า  
 “ขอมาจ้วยหมู่เฮาจาวแคว้นมา ชิ โด เนียกำเตื่อะ”  
 10 หลัง จากเปาโลหันนิมิตแล้ว หมู่เฮาตึง หมดกัตัด  
 สิ้น ใจไปตี้แคว้นมา ชิ โด เนียต้น ที โดยเข้า  
 ใจว่าพระเจ้าฮ้องหื้อหมู่เฮาไปบอกข่าวดีกับจาวมา ชิ โด  
 เนียหั้น

### นางลิเดียปกครองครัวเข้ามาฮับเจือ

11 จากเมืองโต รัส หมู่เฮานั่งเฮือสะ  
 เปาลัดชื่อไปตี้เกาะสา โม รัส วันถัดมาก็ไปเถิงเมืองเนอ  
 า บรี<sup>12</sup> จากเมืองเนอ า บรีนั้น หมู่เฮาก็ไปตี้เมืองพี  
 ลิ ป ปี เซิงเป็นเมืองสำคัญของแคว้นมา ชิ โด เนีย  
 กับเป็นเมืองขึ้นของโรมตวย หมู่เฮาอยู่ในเมืองนี้หลายวัน

13 เมื่อเถิงวันสะบาโต หมู่เฮาออกจากปะตุเมืองไปตี้แม่น้ำ  
 เฮากัดกันว่าจะมีจาวยิวจ มนุ มกั่นอิชฐานในตี่นั่งตัดหั้น  
 เมื่อปะแล้วก็นั่งฮู้กับหมู่แม่ ญิงตี้มาจ มนุ มกั่นอยู่ตี้หั้น

14 มีแม่ ญิงคนหนึ่งจื่อลิ เดียมาจากเมืองธิ ยา ที รา  
 เป็นคนขายผ้าสีม่วงรากาแปง เป็นคนนับถือพระเจ้า  
 เมื่อกำ ลังฟังหมู่เฮาฮู้ฮู้ฮั้น องค์กรพระผู้เป็นเจ้าก็เปิด  
 ใจของนางหื้อสน ใจถ้อย กำตี้เปาโลฮู้ฮั้น แล้วนางก็ฮับ เจือ

15 เมื่อแม่ ญิงคนนั้นตั้งสมาชิกในครอบครัวของนางฮับบัทติศ มาแล้ว นางก็จึก จวนห่มเหว่า “ถ้าห่มด้านตั้งหลายหันว่าข้า เจ้ามีความเจือในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแต่ๆ แล้ว ก็ขอเจิญปากันมาข้างตีบ้านของข้า เจ้าเตอะ” นางจวนแล้วจวนแหมจันห่มเหว่าซดบได้

### เปาโลกับสิลาสถูกคอกในเมืองฟีลิปปี

16 วันหนึ่งเมื่อห่มเหาก่า ลังจะไปตีจู้ มนุ มอริษฐาน มีสาวใจคนหนึ่งมาปะห่มเหา นางเป็นซี้ข้าเจ้านายหลายคน นางมีผีหโม เมื่อเข้าอยู่ เยีย ะหื้อมีความสามารถต วาย ตักเรื่องราวปายหน้าได้ นางเขาะสตาจค์หื้อเจ้านายเป็นจำ นวนนัก

17 แม่ ญิงคนนี้เตียวตวยกันเปาโลกับห่มเหาแล้วเอิ้นว่า “คนห่มนี้เป็นคนฮับ ใจของพระเจ้าผู้สูงสุดเนอห่มเขามาบอกวิถึ ตางตีจะรอดปีนบาปได้ซ้อกับห่มด้าน”

18 นางเยีย ะจา อี้ติดต่อกันหลายวัน ก้วน ใจเปาโลขนาดจันอดบได้ เปาโลจึงว้ายไปสั่งผีตีเขานันว่า “ในนามตั้งอำนาจของพระเยซูคริสต์ซ้าสั่งหื้อออกจากตัวนางบ่า เตียวนี้” แล้วผีตั้นนั้ก็ออกไปบ่าเตียวนี้เลย

19 ห่มเจ้านายของแม่ญิงคนนั้นหันว่าหมดโอกาสตีจะได้อตางค้แล้ว จึงซบเปาโลกับสิลาสลากไปหาผู้มีอำนาจตัดสินตีช่วงก้างเมือง

20 เมื่อห่มเขามาถึงห่มผู้พิพากษาคติหัวไปแล้ว ก็อู้ว่า “โอ้ ห่มนี้เป็นจาวยิวเข้ามาก่อ ก้วนในบ้านเมืองของเฮา 21 เขาห่มนี้มาสั่งสอนจักจวนหื้อเจือถือธรรมเนียมต่างๆ ตี้ห่มเหาจาวโรมันบยอมฮับกับเยีย ะติงบได้ ย่อนผิดกฏหมาย” 22 คนตั้งหลายตีจู้ มนุ มฟิงกันก็หล่มเยีย ะหื้อเปาโลกับสิ ลาส

หมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปก็ให้ทหารเข้ามาจี้เสื้อผ้าของเปาโลกับสิลาสออก แล้วสั่งหื้อเอาไม้แส้เขียนหลัง

23 หลัง จากทหารเขียนไปหลายกำแล้ว ก็เอาตัวไปขังไว้ในคอก หมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปสั่งนายกุมคอกเฝ้าไว้หื้อดี  
24 เมื่อนายกุมคอกได้ฮับคำสั่งแล้ว ก็กุมตัวคนตั้งสองไปขังไว้ดีห้องขังจั้นใน แล้วใส่ชื่อคดีแข็งอย่างแนนหนา

25 ประมาณเดี่ย ง คินเปาโลกับสิลาสกำลังปากันอธิษฐานฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยู่นั้น นัก โต้ ษคนอื่นๆ ก็ฟังอยู่ 26 จุๆ ก็เกิดแผ่นดินไหวแรงขนาดจันฐานของคอกสั่นสนั่นป็นป็น แล้วประตูบ้านก็เปิดออกหมด เจ้ ออกเหล็กตีล้ามัก โต้ ฮหแหละออกหมดทุกคน 27 นายกุมคอกตื่นขึ้นมากก็หันประตูคอกไขออกหมด ก็คิดว่านัก โต้ ฮหนีออกไปเสียหมดแล้ว เขากั้วจะมีโทษจึงจี้กดาบออกมาจะฆ่าตัวตาย  
28 แต่เปาโลเอิ้นเสียงดังว่า “ห้ามเยีย ะเนอ หมู่เฮาอยู่นี้กันหมดลู่”

29 นายกุมคอกก็เลยบอกหื้อคนตามไฟส่องพ้อแล้วล่นเข้าไปหมอบไหว้ต้นเปาโลกับสิลาส ตัวเขาสั่นถาๆ ย่อนกั้ว 30 แล้วปาตั้งสองออกมาจากคอกถามว่า “ท่านครับข้าพเจ้าจะต้องเยียะจาใดถึงจะรอดป็นบาปได้ชะได้”

31 เปาโลกับสิลาสก็ตอบว่า “หื้อเจ้เอวาง ใจในพระเยชูของค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วท่านก็จะรอดป็นบาปได้ชะได้ตั้งครอบครัวของท่านทุกคนตวย” 32 ท่านตั้งสองก็สั่งสอนถ้อยกำขององค์พระผู้เป็นเจ้าหื้อนายกุมคอกกับทุกคนที่อยู่ในบ้านของเขาฟัง  
33 แม้วาจะเป็นเมื่อ คินแล้ว นายกุมคอกก็ยังพาเปาโลกับสิลาสไปล้างแผลตุ้ถูกเขียน แล้วเขากับสมาชิกในครอบครัวทุกคนก็ฮับบัพติศมาพร้อมกันหมดตันที 34 หลังจากนั้นนายกุมคอกก็พาท่านตั้งสองไปบ้าน

แล้วยกขันโตกข้าวมาสู่หมู่เขากิน นายกุมคอกกับสมาชิกในครอบครัวยินดีขยอนว่ากูนได้ใจวางใจพระเจ้าแล้ว

<sup>35</sup> แจ้ง เจ้ามาหมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปสั่งหมู่เจ้า หน้า ตี้มาบอกนายกุมคอกว่า “ปล่อยตัวสองคนนั้นไปเหียเนอ”

<sup>36</sup> นายกุมคอกก็ไปบอกเปาโลว่า “หมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไปสั่งหื้อปล่อยตัวต้อขอหื้อไปอยู่ดีมีสุขเตอะ”

<sup>37</sup> แต่เปาโลอุ้กับหมู่เจ้า หน้า ตี้ว่า “หมู่เขาเอาไม้ แส้เขียนหมู่เฮาต่อหน้าคนตังหลายแล้วเอาไปขังคอกโดยบยอมสอบสวนก่อ แต่หมู่เฮาเป็นคนสัญ จำ ดโรมันเนอ บ่า เดียว นี้จะมาไล เหียบหมู่เฮาหื้อลั๊กมอบออกไปจา อันกา เหียะจา อี้บได้เนอ<sup>๑</sup> หื้อหมู่เขานั้นมาพาหมู่เฮาออกไป”

<sup>38</sup> หมู่เจ้าหน้าตี้จึงไปรายงานเรื่องนี้ต่อหมู่ผู้พิพากษาคดีทั่วไป เมื่อหมู่เขาได้ยินว่าเปาโลกับสิ ลาสเป็นคนจำดโรมัน ก็ปากันกัวกับฮ้อ น ใจ <sup>39</sup> ก็มาขอสู มา ลา โต้ ษตันตังสอง แล้วปาออกมาจากคอก กับขอหื้อด้านตังสองออกจากเมืองนี้ไปเหีย

<sup>40</sup> เมื่อเปาโลกับสิ ลาสออกจากคอกแล้ว ก็ไปบ้านของนางลิ เดีย ตี้หั้นเปาโลกับสิ ลาสก็ปะหมุ่ปี นองผู้ เจือ แล้วอุ้กำตี้หื้อกำสังใจหมู่นั้น แล้วก็ลาจากันไป

## 17

เปาโลกับสิ ลาสในเมืองเฮสะโลนิกำ

<sup>1</sup> เมื่อเปาโลกับสิ ลาสเตียว ตางผ่านเมืองอัม พี บุรีกับเมืองอ ปอลโล เนียแล้ว ด้านตังสองก็มาแหวเมืองเฮ สะ โลนิ กำ ตี้หั้นมีธรรม ศาลาของจาวยิว

<sup>๑</sup> 16:37 16:37 กฎหมายโรมันหื้อสิทธิพิเศษแก่คนตี้ถือสัญจำดโรมันคือ ห้ามลงโทษโดยใจวิธีตี้เหียะหื้อทรมาน

2 ตามปกติเปาโลก็ไปธรรมศาลาในวันสะบาโต แล้วอ้างพระคัมภีร์มาโต้ตอบกับหมู่เขารวมเป็นเวลาสามวันสะบาโต 3 ท่านอธิบายพระคัมภีร์กับพิสูจนให้หมู่เขาเห็นว่าพระคริสต์จำเป็นต้องทนทุกข์จนตายแล้วเป็นขึ้นจากความตาย เปาโลรู้ว่า “พระเยซูดีข้าพเจ้าบอกให้หมู่ท่านฟังนี้ละคือพระคริสต์” 4 มีจาวิวบางคนในหมู่นั้นก็ฮับเจือ จึงเข้าฮ่วมกับเปาโลตั้งสิลาส ก็มีจาวกริกจำ นวนนักตี้นับถือพระเจ้า กับแม่หญิงคนสำคัญหลายคนก็เข้าฮ่วมด้วย

5 แต่หมู่จาวิวขอย จึงไปเข้ากับหมู่นักเลงตามกาดจำนวนนัก ปากันเยีย ะวุ่นวายขึ้นตั้งเมืองหมู่เขาปากันเข้าไปในบ้านของยา โสน แล้วฮิเขาหาเปาโลกับสิลาส เปื่อจะลากคอหมู่เขาออกไปหื้อคนตั้งหลาย 6 แต่เมื่อเขาะบปะ หมู่เขาก็ปากันไปลากตัวยา โสนกับปี น้องผู้ เจือบางคนออกไปหาเจ้า หน้า ตีบ้าน เมืองอูใส่ฮ้ายว่า “ไอ้ หมู่นั้นเป็นคนเยีย ะหื้อวุ่นวายกู้ดี บ่า เดียว นี้ก็มาตีนี้แล้ว 7 ยา โสนต่อน ฮับไอ้หมู่นั้นไว้ในบ้าน แล้วหมู่เขาก็เยีย ะผิดกฎของซี ชาร์ หมู่เขาสอนว่า มิภษัตริย์หม่อมองค์นี้จือเยซู”

8 เมื่อจาวเมืองตั้ง หลายกับเจ้า หน้า ตีบ้าน เมือง ได้ยินจาอันก็ฮ้อนใจ 9 จึงสั่งยา โสนกับผู้เจือคนอื่นๆ จ่ายก้าประกันตัว แล้วก็ปล่อยตัวไป

### เปาโลกับสิลาสไปตีเมืองเบโรอา

10 เมื่อคำแล้ว หมู่ปี น้องผู้ เจือก็ส่งเปาโลกับสิลาสไปเมืองเบ โร อา เมื่อต้านตั้งสองคนไปถึงตี้นแล้ว ก็เข้าไปในธรรม ศาลาของจาวิว 11 จาวิวตี้นี้มีใจยอม

ฮับนักร์เหลือจาวยิวในเมืองเเฮ สะ โลนิ กำ หมูเขาฮับฟังกำ  
สอนของเปาโลอย่างสน ใจ แล้วศึกษาพระ คัมภีร์ตั้งวัน  
เพื่อไค้ฮู้ว่าสิ่งตีเปาโลสอนนั้นจะเป็นเรื่องแต่สั๊กมอก

ได 12 ย้อน จา อี้มีจาวยิวหลายคนมาฮับ เจื่อ ก็มีแม่  
ญิงจาวกรีกตีมีฐานะตีกับป้อ จายจาวกรีกหลายคนฮับ  
เจื่อตวย 13 แต่เมื่อจาวยิวในเมืองเเฮ สะ โลนิ  
กำฮู้ว่าเปาโลมาสั่งสอนถ้อย กำของพระเจ้าตีเมืองเบ  
โร อา ก็ปากันมาตีเห็น แล้วสุขจาว บ้านจาวเมืองหือต่อ  
ต้านเปาโล 14 หมูปี นองผู้ เจื่อจึงส่งเปาโลออกเตียว  
ตางไปตีฮิมฟิงทะเลตันที แต่สิลาสกับทิโมธียังอยู่ตีเมืองเบโร  
อา นั้น 15 หมูคนตีปาเปาโลไปส่งนั้นก็ปาต้านลงเฮื่อไปแพวเมืองเอเธนส์  
เปาโลฝากกำสั่งหือคนหมู่นั้นไปบอกสิ ลาสกับทิ  
โมธีว่า หือตั้งสองคนชะ ใจมาตวยหาเปาโลเวะๆ  
เมื่อหมูเขาฮับกำแล้วก็ปากันปี้กไปเมืองเบโรอา

### เปาโลอยู่ในเมืองเอเธนส์

16 ตอนตีเปาโลกำ ลังรอกำสิ ลาสกับทิ  
โมธีในเมืองเอเธนส์เห็น ต้านลำบากใจย้อนหันฮูปเคารพเต็มบ้านเต็มเมืองไป

17 ย้อน จา อันต้านจึงยกเหตุผลมาก  
เถียงกับจาวยิวกับจาวกรีกตีย่า เก่งพระเจ้าในธรรม  
ศาลาของจาวยิว ติงคนตีอยู่ในช่วงกำงเมืองตั้งวัน  
18 มีนักปราชญ์ในหมูของเอ ปี คุ เรียน๒กับหมูส โต  
อีก๓บางคนมาเถียงกับเปาโล บางคนก็ฮู้ว่า “คนเก็บขี้  
ซากความฮู้ตีบมีสาระจะเอาอะ หยังมาฮู้หือเฮาฟิง”  
บางคนก็ฮู้ว่า “ฟิงพ่อเหมือนว่าเขาบอกเถิงเทพเจ้าต่างประเทศ”

๒ 17:18 17:18 เป็นหมูตีเจื่อว่าเป้าหมายของจิตคือกำนนวน  
สขาย ๓ 17:18 17:18 เป็นหมูคนตีเน้นเรื่องกำนมีเหตุผล  
สร้างคุณธรรมในกำนใจจิตกับฮับใจสังคม

หมูเขาอุจ่า อี้ก็ย้อนว่าเปาโลกำ ลังสอนเรื่องพระ  
เยซูกับกานเป็นขึ้นจากความตาย<sup>19</sup> หมูเขาจึงปาเปาโลไปตีสกาอา  
เร โอ ปากี ส แล้วถามว่า “จ้วยอธิบายกำ  
สอนใหม่ของท่านหือหมูเฮาฮู้ฮือว่านอยว่าเป็นจาใด

<sup>20</sup> ย้อนด้านเอาเรื่องแปลกมาเล่าหือฟัง  
หมูเฮาจึงไคฮู้ว่าเรื่องนี้มีความ หมายถึงจาใด”

<sup>21</sup> (จาวเอเรนส์กับคนต่างจาดตั้งอยู่เมืองเอเรนส์นั้นชอบฮู้กับฟังเรื่องใหม่ตล  
)

<sup>22</sup> เปาโลก็ขึ้นฮู้ในสกาอา เร โอ  
ปากี สว่า “จาวเอเรนส์ตั้ง หลายเหย  
ข้าพเจ้าแยงฟ้อแล้วหันว่าหมูด้านเป็นคนเคร่งศาสนาในกุด้าน

<sup>23</sup> ย้อนตอนตีข้าพเจ้ามาเถิงเมืองนี้ ก็ฟ้อหันสิ่งตีหมูด้านเคารพญ  
จาหลายอย่างตำตาง แล้วยก็ปะแต่นปุ จาอันนิ่งเขียนว่า  
‘แก่เทพเจ้าตีบฮู้ จัก’ เทพเจ้าองค์นี้ละตีด้านตั้ง หลายบฮู้  
จักแต่ก็ยังนมัสกาน กำเดียวข้าพเจ้าจะบอกหือฮู้

<sup>24</sup> “เทพเจ้าองค์นี้ละคือพระเจ้าผู้ตั้งสร้างโลกกับชะ  
ปะกืออย่างในโลกนี้ พระองค์เป็นเจ้าเหนือต อด ฟากกับแผ่น  
ดินโลก จึงบได้อาศัยอยู่ในวิหารตีแบ่งขึ้นจากมือคน

<sup>25</sup> พระเจ้าบต้องหือมนุษย์มาฮับใจพระเจ้าเหมือนกับว่าพระองค์ต้อ  
งกานอะฮยัง ย้อนว่าพระองค์หือจิวิตกับกุสิ่งกืออย่างแก่มมนุษย์

<sup>26</sup> จากมนุษย์คนหนึ่ง พระองค์สร้างมนุษย์กุจาดสืบสาย  
เลือดเดียวกันหือไปอยู่ไควโลกตามเขตแดนกับเวลาตีพระองค์กำ  
หนดไว้ล่วง หน้าสำหรับหมูเขา <sup>27</sup> พระองค์เยย

ะจา อี้ก็เมื่อจาวโลกจะเขาะหาพระองค์  
แล้วอาจจะชวามหาจนปะพระองค์ แต่แต่ๆ

แล้ว พระองค์บได้ฮู้ไก่อจากหมูเฮาแต่ละคนเลย

<sup>28</sup> อย่างมีคนเกยฮู้ไว้ว่า ‘ย้อนพระองค์เยย



ะหือหมู่เฮามีจิ วิต ดั้น ตั วังใต้ กับเป็นอยู่’  
แล้วก็มีนักเขียนคำในหมู่ด้านเกยเขียนว่า ‘หมู่เฮาตั้ง  
หลายเป็นเจือสายของพระองค์’

<sup>29</sup> “ย่อน จา อันเมื่อหมู่เฮาเป็นเจือสา ยของพระเจ้าแล้ว  
หมู่เฮาก็บ่ดีก็คิดว่าพระองค์เป็นเหมือนฮูปเคารพ  
ดีคนก็ต้ออกแบบแบ่งมาจากคำ จากเงิน กา  
ว่าจากปา หิน <sup>30</sup> สมัยตะ ก่อนมนุษย์บ่อยู่เรื่องเกี่ยว  
กับพระเจ้า พระเจ้าก็บ่ถือโด้ษอะ หยัง  
แต่บ่า เดียว นี้พระองค์สั่งหื้อมนุษย์ตั้ง  
หมดในกู่ดีกลับ ใจจากบาบ <sup>31</sup> ย่อนพระองค์กำ  
หนดวันหนึ่งไว้แล้วเป็นวันที่พระองค์จะตัดสินกู่คนในโลกนี้อย่างยุติธรรม  
โดยบ้อ ายคนหนึ่งดีพระองค์แต่ง ตั้งไว้  
พระองค์ก็พิสูจนเรื่องนีหื้อกู่คนอยู่ โดยหื้อคนนั้นเป็นขึ้นจากความต่าย”

<sup>32</sup> เมื่อหมู่เฮาฟังเรื่องกานเป็นขึ้นจากความต่าย  
บางคนไค หัวใส แต่บางคนก็อู้ว่า “เฮาไคฟังต่านอู้เกี่ยว  
กับเรื่องนี้แหม” <sup>33</sup> จากนั้นเปาโลก็จากหมู่เฮาไป  
<sup>34</sup> แต่มีบางคนเข้าฮ่วมกับเปาโลแล้วฮับ เจือ ในหมู่คนดีฮับ  
เจือมีคนหนึ่งจื่อดี โอนิ ลีอัส เขาเป็นสมาชิกของสภาอาเร โอ  
ปากัส กับแม่ญิงคนหนึ่งจื่อดามาริสรวมกับคนอื่น ๆ ตวย

## 18

### เปาโลในเมืองโครินธ์

<sup>1</sup> หลัง จากนั้น เปาโลก็ออกจากเมืองเอเธนส์ไปเมืองโค  
ริน ธ์ <sup>2</sup> ดีหันต่านไต้ฮู้ จักจาวยิวสองคนจื่ออา ค  
วิลลา กับเมียของเขาจื่อปรีสคา อาควิลลาเป็นจาวแควันปอ  
นทิส ตั้งสองคนลูกจากประเทศอิตาลีเมื่อบ่เป็นมานี้  
ย่อนจักรพรรดิคลาวดีอัสสั่งหื้อจาวยิวกู่คนออกไปจากกรุงโรม

เปาโลก็ไปหาเขาตั้งสอง <sup>3</sup> แล้วอยู่กับหมู่เขากับเยีย  
 ะกานตวยกันย่อนว่าเปาโลเป็นสลาแบ่งเต็นท์เหมือนกัน  
<sup>4</sup> กูวันสะ บา โตเปาโลจะไปยกเหตุผลโต้  
 เถียงในธรรม ศาลาของจาวยิว เพื่อจ๊ก  
 จวนจาวยิวกับจาวกรีกหือมาเจือในสิ่งตี้เกี่ยวกับพระเยซู  
<sup>5</sup> เมื่อสิ ลาสกับที โมธีเตียว ตางจากแคว้นมา  
 ชู โต เนียมาถึงแล้ว เปาโลก็ใจเวลาเต็ม  
 ดีเต สนา กับเป็นพยานต่อจาวยิวว่าพระ  
 คริสต์นั้นคือพระ เยชู <sup>6</sup> แต่เมื่อจาวยิวหมุนั้นต่อ  
 ต้านกับอู่หยาบ คายต่อเปาโล ต้านก็ปิดซี  
 ฝุ่นออกจากเสื่อผ้าแสดงหือหันว่าบ่เห็นตวยหมู่เขา  
 แล้วบอกว่า “ถ้าพระเจ้าลง โต้ ษต้านตั้ง หลาย  
 ก็ห้ามยู่ได้ษใส่คนอื่นเนอ ส่วนตัวข้าพเจ้าก็บ่ต้องฮับ  
 ผูด ขอบต้านตั้ง หลายแหลแล้ว ตั้งแต่บ่า เตียว  
 นี้เป็นต้น ไปข้าพเจ้าจะไปหาคนตาง จ้า ด”  
<sup>7</sup> เปาโลก็ออกจากธรรมศาลา แล้วเข้าไปอยู่ในบ้านของบ้อ  
 จายคนหนึ่งจือทีที อัส ยู สหัสตี้เป็นคนตาง จ้า  
 ดแต่นับถือพระเจ้า บ้านของเขาอยู่แหละกับธรรมศาลา <sup>8</sup> คริ  
 สปีสตี้เป็นนายธรรมศาลากับสมาชิกในครอบครัวของเขา กู้คนก็ฮับ  
 เจือองค์พระผู้เป็นเจ้าของ จาวโค ริน ธ์หลายคนฟังเปาโลอู่ก็ฮับ  
 เจือแล้วฮับบัพติศมา  
<sup>9</sup> คินนี้้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเปาโลตางนิมิตว่า “บ่ถ้ากัว  
 หือบอกข่าวดีต่อไปติกา ห้ามเลิกเนอ <sup>10</sup> เขาอยู่กับเจ้า  
 จะบ่มีไฟเข้ามาเยีย ะฮ้ายต่อเจ้า ย่อนในเมืองนี้มีคนจ่า  
 นวนนักตี้เป็นคนของเขา” <sup>11</sup> เปาโลจึงอยู่ในเมืองโค ริน  
 ธ์สั่งสอนถ้อยกำของพระเจ้าเป็นเวลาหนึ่งปีแกง

เปาโลถูกขับไปหากัลลีโอ

12 ตอนตีกล ลี โอบเป็นเจ้า เมืองแคว้นอา คา  
ยานั้น จาวียวกันหลุมใส่เปาโล แล้วก็ไปตีศาล  
13 หมูเขาฟ้องกลลีโอว่า “ป้อจายคนนี้จักจวนหื้อคนไปนมัส  
กานพระเจ้าในตางตีผิดกฎหมาย”

14 เมื่อเปาโลกำ ลังจะอุ้แก้ข้อกล่าว หา กล  
ลี โอบก็บอกกับหมูจาวียว่า “ฟังก่อนจาวียตั้ง  
หลาย ถ้าเป็นเรื่องคดีอาญาว่าจะหนักจะเบา  
ก็มีเหตุผลปอตีเฮาจะอดฟังกำฟ้องของเจ้าตั้ง

หลายเนอ 15 แต่เนี่เป็นเรื่องโต แยังเกี่ยว กับกำตีใจ  
จ้อตีฮ้อง ตั้งบทบัญญัติของหมู่ต่าน หื้อไปจัด กำ  
นเอาคนเตียวก็แล้วกัน เฮาบตัดสินเรื่องจา อี้” 16 แล้วกล ลี  
โอบก็ไล่คนตั้งหมดหื้อออกไปจากศาล

17 คนตั้ง หลายจึงไปยับโสสเรนสดีเป็นนายธรรม  
ศาลามาบตต่อหน้าศาล แต่กลลีโอบก็สนใจหมูเขา

### เปาโลบีกไปเมืองอันโทอิก

18 เปาโลก็อยู่ตีเมืองโค ริน ธ์ต่อแหมเวลาหนึ่ง  
แล้วลาหมูบี่ น้องผู้ เจื่อไปเมืองเคน เค รียอยู่ไ้กัันหัน  
แต่ก่อนตีเปาโลจะลงเฮือตีต้าเฮือเมืองนั้น

ต่านโก้นหัวของตัว เกา๔ ย้อนว่าเกยบนตัวไว้กับพระเจ้า  
แล้วไปแคว้นซีเรียฮ่วมกับปรี ส คากับอา ค วิลลา  
19 เมื่อปากันมาแพวเมืองเอ เฟซัส เปาโลก็ปลอยปรี  
ส คากับอา ค วิลลาไว้ตีหัน แล้วเข้าไปในธรรม  
ศาลาของจาวียยกเหตุผลมาได้ เกียงกับหมูจาวียในหัน

20 แล้วหมูเขาขอหื้อต่านอยู่ต่อไปแหม  
แต่เปาโลบยอมอยู่ 21 แต่ก่อนตีเปาโลจะลาหมูเขาไป

๔ 18:18

18:18

กานโก้นหัว

เป็นวัฒนธรรมของจาวีย

เพื่อแสดงว่าสิ้นสุดกานบนแล้ว

ท่านบอกว่า “ถ้าเป็นความต้อ กานของพระเจ้า  
ข้าพเจ้าจะปีกมาหาท่านตั้ง หลายแหม่ม”  
แล้วเปาโลก็ลงเฮือออกจากเมืองเอเฟซัส  
<sup>22</sup> เมื่อเฮือมาแพพังเมืองซี ซา ริ ยาแล้ว  
เปาโลขึ้นไปแอ่วหาค ริ สต จักรตีกรุงเยรูซาเล็ม  
แล้วก็ลวดไปเมืองอัน ทิ โอก <sup>23</sup> หลัง จากอยู่ที่เมืองอัน  
ทิ โอกได้หว่างนี้ เปาโลก็เตียว ต่างไปไคว้แคว้นกา  
ลา เทียกับแคว้นฟรี เจีย เปื่อเหยี่ยมผู้ เจือตัง  
หลายกับจ้วยหือมีความเจือเข้มแข็งขึ้น

### กานงานของอปอลโล

<sup>24</sup> มีปื่อ จายจาวยิวคนหนึ่งจืออ ปอลโลมาเมืองเอ เฟซัส  
เขาเกิดตีเมืองอเล็กซานเดรีย เป็นคนตีอุ้กกับมีความฮู้พระ  
คัมภีร์เป็นอย่างตี <sup>25</sup> อปอลโลคนนีฮับกานอบรมจันฮู้ถึงวิถี  
ตางขององค้พระผู้เป็นเจ้า เขาสั่งสอนเรื่องของพระ  
เยซุอย่างกระตือรือร้นถูก ต้องแม่่นย่า แต่เขาฮู้กำเรื่องบัพ  
ติศ มาตีฮ้อหันสั่งสอนเต้า อัน <sup>26</sup> อปอลโลฮู้เรื่องของพระ  
เยซุอย่างบ่กำไฟในธรรมศาลาของจาวยิว เมื่อปรีศคากับอา  
ค วิลลาไต้ยีนเขาฮู้ ก็ป้ออปอลโลมาตีบ้านของหมู่เขา  
แล้วอธิบายวิถีตางของพระเจ้าหือเข้าใจนักขึ้น

<sup>27</sup> เมื่ออปอลโลไค้ไปตีแคว้นอา คา ยา หมู่ปี้  
น้องผู้ เจือก็หือกำ ลัง ใจเขากับเขียนจดหมายไปถึงผู้  
เจือตีหันว่าขอหือต้อน ฮับเขาตวย เมื่อ  
อปอลโลไปแพวแคว้นอาคายาแล้ว ก็จ้วยเหลือคนหมู่นั้นตีฮับ  
เจือโดยพระคุณของพระเจ้า <sup>28</sup> ย้อนอ ปอลโลไต้  
แย่งหมู่จาวยิวอย่างหนัก แน่นต่อหน้าคนในตีสาราณะ  
โดยยกข้อพระ คัมภีร์พิสูจนีว่าพระ เยซุคือพระ คริสต์  
หมู่จาวยิวก็เถียงบ่ไต้

## 19

## เปาโลอยู่ในเมืองเอเฟซัส

1 ในเวลาที่อยู่ปอลอยู่ในเมืองโครีนธ์นั้น เปาโลก็เที่ยวต่างตามเส้น ต่างตั้งเหนือในแคว้นกาลา เทียบกับแคว้นฟรีเจียจนมาแควเมืองเอเฟซัส ดีหันปะกับผู้เจือบางคน

2 เปาโลถามเขาว่า “หลังจากฮับเจือพระเยซูแล้วนั้น หมู่ท่านได้ฮับพระวิญญาณบริสุทธิ์กันก่อน” เขาตอบว่า “อี หมู่เฮาบ่เคยได้ยินเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์สักแต่”

3 เปาโลถามต่อว่า “ถ้าจา อันตันฮับบัพติศมา มีความหมายอะฮยัง” หมู่เขาก็ตอบว่า “ความหมายดียอหันสอน”

4 เปาโลจึงบอกว่า “บัพติศมาดียอหันสอนนั้นแสดงว่ากลับใจจากบาปแล้วเต้า อัน ยอหันบอกคนตั้งหลายว่าหือเจือพระองค์ตี้จะมาเมื่อลุนคือพระเยซู”

5 เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอัน ก็ปากันฮับบัพติศมาในนามพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเปื้อแสดงว่าเจือพระองค์

6 หลัง จากเปาโลวางมือบนหัวหมู่เขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มาอยู่ด้วยหมู่เขา เขาตั้งหลายก็ปากันอุ้ภาษาอื่นๆ กับบอกถ้อย ก่าของพระเจ้าด้วย

7 คนหมู่นี้มีป้อจายประมาณสิบสองคน

8 เปาโลไปอยู่ในธรรมศาลาของจาวิวอย่างบ่กั้วไฟเป็นเวลาสามเดือน เขายกเหตุผลได้ เกียงจึก จวนจาวิวหือเจือเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

9 แต่มีบางคนหลังบ่ยอมเจือ แล้วอุ้จำหยาบ จ้าต่อลัทธินั้นตี้ฮ้องว่า ตางของพระเยซู ต่อหน้าคนตั้ง หลาย ยอนจา อันเปาโลจึงปาหมู่ผู้เจือแยกไปอุ้ จ้าโต้ตอบกันตั้งวันตี้ห้องประชุมของที่รัน นัส 10 เปาโลเยีย ะจา อืออยู่สองปี เยีย

ะหื้อกัคนตี้อาศัยอยู่ในแคว้นเอเซียติงจาวยิวกับจาวกรีกไต้ยีนไต้ฟงถ้อย  
กำขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ

### ลูกป้อจายของเสวา

<sup>11</sup> พระเจ้าเยียะกานอัครจรรยอันพิเศษเหลือปกติผ่านตางเปาโล  
<sup>12</sup> แมแต่ผ้าเจ็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนตี้อูกตัวเปาโล  
เมื่อเอาไปวางบนตัวคนบ่สบาย โรครก็หาย  
กับผีฮ้าย<sup>๕</sup>ก็ออกตวย

<sup>13</sup> มีจาวยิวบางคนไปเป็นหมอผี ฮีอ้างจื้อพระ  
เยชูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของในกานไลฝิวว่า “ในนามพระ  
เยชูตี้อาโลเตสนาสั่งสอนนั้น เสาสั่งหื้อเจ้าออกมาจากคนนี้เหยีย”

<sup>14</sup> ลูก บ่าวเจ็ดคนของเสวาหัวหน้าบุโรหิตของจาวยิวก็เหยีย  
ะจาวอี้เหมือนกันกัคน <sup>15</sup> แต่มีวันหนึ่ง หมูเขาสั่งผีฮ้ายออกจากป้อ  
จายคนหนึ่ง แต่ผีฮ้ายก็ตอบหมูเขาว่า “ข้าก็ฮู้  
จักพระ เยชู เปาโลข้าก็ฮู้ จัก แต่หมูสูเป็นไผกา”

<sup>16</sup> แล้วคนตี้อูกผีเข้าอยู่นั้นก็ตาง หยางใส่หมูเขา  
แล้วเหยีย ะหื้อหมูเขาจันเสื่อผ้าหละหหมด เขาติง  
หมดนั้นก็ปากันล่นหนีออกจากเฮือนป่วยตัวโจ๊ะ โละ  
ตำมเนื้อตำมตัวมีแผลเลือดไหลหลายตี

<sup>17</sup> คนตี้อยู่ในเมืองเอเฟซติงจาวยิวกับจาวกรีกฮู้เรื่องนี้กันเสี  
ยงหมด เหยีย ะหื้อกัคนกั้วกับปากันยกย่องจื้อพระ  
เยชูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของอย่างยิ่ง <sup>18</sup> มีหลายคนตี้อับ  
เจื้อพระ เยชู แล้วมายอม ฮับว่าเกยไ้จักกาเถีย  
ะในตางตี้อับตี้อเหมือนกัน <sup>19</sup> หลายคนตี้อั้วเวทมนตร์กาเถียเอาหนังสือตี้อเป็นตำ  
ฮาเวทมนตร์กาเถียมาเผาไฟต่อหน้าคนตัง หลาย ตำ  
ฮานันมีก้านัก นับได้เลิงห้าหมื่นเหรียญเงิน<sup>๖</sup> <sup>20</sup> เหตุ กำ

<sup>๕</sup> 19:12 19:12 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด <sup>๖</sup> 19:19 19:19  
เหรียญเงินหนึ่งเหรียญ มีค่าเท่ากับกำแวงคนงานเยียะกานหนึ่งวัน

รณห์หมุ่นีเยียะหื้อถ้อยกำขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแพชขายออกไปอย่างมีฤทธิ์  
กับเกิดผลมีคนฮับเจื่อนักขึ้นตึกๆ

### เปาโลวางแผนเดี่ยวตางต่อไปแหม

21 หลัง จากเรื่องตี่เกิดขึ้นหมุ่นีเสี ยงสุดลงแล้ว  
เปาโลก็ตัด สินใจจะเดี่ยว ตางผ่านแคว้นมา ชิ โด  
เนียบกับแคว้นอา คา ยา แล้วจะลวดไปกรุงเยรูซาเล็ม  
ต้านฮัวว่า “หลัง จากข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มแล้ว  
จะต้องไปกรุงโรมตวย” 22 เปาโลก็ส่งผู้  
จ้วยตึงสองของต่วนคือทิ โมริกับเอ รัส หัสไปแคว้นมา ชิ โด  
เนียบ ส่วนตัวของเป็นยังดีแคว้นเอเซียต่อไปแหมหน้อย

### กานวุ่นวายในเมืองเอเฟซัส

23 ในเวลานั้นเกิดกานวุ่นวายอย่างหนักตีเมืองเอ  
เฟซัส ย้อนเรื่องลัทธินั้นตีฮ้องว่า ตางของพระ เยชู  
24 มีป้อ จายคนนึ่งจื่อเด เม ตรี ฮัสเป็นสลาเครื่องเงิน  
เขาเอาเงินมาแบ่งฮูป ปั้นเจ้า แม่อา ร เท มิสตีเป็นเจ้า  
แม่ของจาวเอ เฟซัส เยียะหื้อหมุสลา มีราย ได้ตี 25 เด เม  
ตรี ฮัสฮ้องหมุเขากับหมุคนตีมีอาชีพเกี่ยวข้องกันมาจ มนุ  
มกัน แล้วฮัวว่า “ต้านตัง หลายก็ฮู้ตีอยู่แล้วว่าหมุเฮามีราย  
ได้ตี มีเงินมีค่าก็ย้อนเยีย ะกานจา อี้ 26 ต้านตัง  
หลายก็ได้เห็น ได้ยินแล้วว่เปาโลคนนึ่งจัก  
จวนหื้อหลายคนเจือว่า ฮูปปั้นตีแบ่งจากมือคนบ่ใจพระเจ้าเตี้ย  
งแต่ เขาบ่ได้เยีย ะจา ฮี้ตีเมืองเอ เฟซัสตีเดี่ยว แต่เยีย  
ะเกือบไควแคว้นเอเซียตวย 27 เรื่องนี้อันตราขนาดเนอ  
จะเยียะหื้อจื่อเสียงของหมุเฮาต้อเสียงไป แล้วยังบ่พอจะเยีย  
ะหื้อวิหารของเจ้าแม่อารเทมิสผู้ยิ่งใหญ่เสื่อมเสียวอิทธิพลไป

ตั้งพระนางองค์นี้ดีคนโคเวแคว้นเอเซียกับโคเวโลกกราบไหว้บู  
จาก็จะหมดศักดิ์ศรีไปตาย”

<sup>28</sup> เมื่อหมู่เขาได้ยินจาอัน ก็โหดจันหน้าดำหน้าแดงจึงปากันให้ฮ้องว่า  
“เจ้า แม่อา ร เท มิสของจาวเอ เฟซฮยัง  
ใหญ่ๆ” <sup>29</sup> โคเวตั้งเมืองก็วุ่นวายสับสนกันไปหมด  
หมู่จาวเมืองยับจาวมา ชิ โด เนียสองคนคือกาย อัสกับอา  
ริ ส ทาร คัสดีเป็นเพื่อนฮ่วมเตียว ตางของเปาโล  
แล้วลากตวยหมู่คนตีล่นเข้าไปในโฮง ละครใหญ่  
<sup>30</sup> เปาโลไค้เข้าไปฮู้ต่อหน้าคนตั้ง หลาย แต่หมู่ผู้  
เจ็บยอมหื้อเข้าไป ย่อนกั้วคนหมู่นั้นจะเยียะหื้อ <sup>31</sup> ก็มีเจ้า  
หน้า ดีปกครองแคว้นเอเซียบางคนดีเป็นเพื่อนของเปาโล  
ใจคนไปฮ้อนวอนเปาโลบ่หื้อเสียงเข้าไปในโฮงละครนั้น

<sup>32</sup> ในโฮงละครนั้นหมู่คนปากันฮ้องเอิ้นเสียงดัง  
บางคนว่าจา อัน บางคนว่าจา อัจจันวุ่นวายไปหมด  
แต่คนส่วนใหญ่ก็บ่ฮู้ว่าเขามาจ มนุ มกันเรื่องอะ หยัง  
<sup>33</sup> มีจาวยิวบางคนฮู้ เล็ก ซาน เด อร์ออกไปอยู่ตั้งหน้า  
แล้วบอกก่าตีจะหื้อเขาฮู้ เขาจึงยกมือขึ้นโบกหื้อคนตั้ง  
หลายดักก่อน แล้วพยายามจะฮู้แก้แค้นต่อ หน้าคนตีมาจ  
มนุมนั้น

<sup>34</sup> เมื่อคนตั้ง หลายฮู้ว่า เล็ก ซาน เด อร์เป็นจาวยิว  
หมู่เขาก็เอิ้นเสียงดังขึ้นมาแหมเป็นเสียงเดียวกันว่า “เจ้า  
แม่อา ร เท มิสของจาวเอ เฟซฮยัง ใหญ่ๆ” ฮ้องซ้ำ แล้วซ้ำ  
แหมอยู่จาอันประมาณสองจัวโมง

<sup>35</sup> ตอนสุด ต้ายนาย อำเภอยีเยะหื้อคนตั้ง  
หลายดักปาก แล้วฮู้ว่า “ปี่ น่องจาวเอ เฟซฮตั้ง  
หลาย มีไฟฟองตียังบ่ฮู้ว่าเมืองเอ เฟซฮเป็นคนผ



ออกอวยพระ วิหารของเจ้า แม่อา ร เท มิสผู้ยิ่งใหญ่  
 กับเทว ฮูปศักดิ์สิทธิ์ของพระนางดีตกมาจากท้องฟ้า  
 36 เรื่องนี้ผู้คนรู้แล้ว ย้อน จาก อันหมู่ด้านต้องใจเย็นๆ  
 ห้ามใจอารมณ์เยี่ยะอะ หยิ่งไปเลย 37 แต่หมู่ด้านลากป้อ  
 จายสองคนนี้มาตีนี้ หมู่เขาบได้ลักของอะ หยิ่งในพระ  
 วิหารกา ว่าดูแควนเจ้า แม่ของหมู่เฮา 38 ถ้าเด เม ตรี  
 อัศกับหมู่สลาเครื่องเงินมีเรื่องกับไฟ ศาลก็เปิดอยู่  
 หมู่ผู้พิพากษาก็มีพร้อม หื้อหมู่เขามาฟ้องดีหันคนเดียวแหล  
 39 ถ้าหมู่ด้านยังมีเรื่องอื่นแหม ก็หื้อไปตกลงกันในดีประชุมตามกฎหมาย  
 40 เหตุการณ์วันนี้หมู่เฮาก็หันลายจะโดนข้อหาก่อกานจลาจลขึ้น  
 หมู่เฮาจะบมีข้อ อ้างดีจะแก้ตัวกับรัฐบาลได้ว่ามาจ  
 มนุ มหื้อเกิดกานวุ่นวายในวันนี้เยี่ยะหยิ่ง”  
 41 เมื่ออุจจบแล้วก็หื้อเลิกจมนุมกันไป

## 20

เปาโลเดี่ยวตางไปมาซิโดเนียกับประเทศกรีก

1 เมื่อกานวุ่นวายบมีแล้ว เปาโลก็ฮ้องหมู่ผู้  
 เจือมาปะกัน หลัง จากอุ้ก่าหื้อก่า ลัง ใจหมู่เขาแล้ว  
 เปาโลก็ลาหมู่เขาไปแคว้นมา ซิ โด เนีย  
 2 เปาโลหื้อก่า ลัง ใจหมู่ผู้ เจือตามดีต่างๆ  
 ดีด้านกายไปแคว้นนั้นจนมาแผประเทศกรีก  
 3 เปาโลยังอยู่ดีหันสามเดือน แต่เมื่อด้านเกีย  
 มจะลงเฮือไปแคว้นซีเรีย ก็ได้ฮู้ว่ามีหมู่จาวยิววางแผนจะฆ่าด้านถ้าเดี่ยว  
 ตางตั้งเฮือ เปาโลก็เลยตัดสินใจวิ่งวายเดี่ยวบีกไปแคว้นซีเรียมาตั้งแคว้นมา

ซีโดเนียเหีย <sup>4</sup> เปาโลมีเพื่อนฮ่วมเที่ยวตางไปหลายคน คือโสปาเทอร์ลูกบ่าวของปีร์สจาวเมืองเบโรอา อาริสทาร์คัสกับเสคนต์สจาวเมืองเฮ สะ โลนิ กำ ภาย อัสจาวเมืองเด ออร์บี ทิโมรีจาวเมืองลิสตุรา กับทีคีสตังโตรฟีมัสจาวแคว้นเอเซีย <sup>5</sup> แต่คนตัง หมดนี้เดียว ตางลวง หน้าไปถ้าหมูเฮาตีเมืองโตรฮัสก่อนแล้ว

### เปาโลไปแควหาผู้เจือตีเมืองโตรฮัส

<sup>6</sup> หลัง จากวันงานกินเข้า หนม ปังบใส่เจือ หมูเฮาก็ลงเฮือออกจากเมืองฟี ลี ปี่ ปี มาได้ห้าวันก็มาแควเมืองโตรฮัส ก็ปะกับหมูเฮา แล้วยังอยู่ตวยกันเจ็ดวัน

<sup>7</sup> ตอนวันเสาร์เมื่อ คิน<sup>๘</sup> เฮาตัง หลายจ มนุ มกันกับฮ่วมพิธีหักเข้า หนม ปัง เปาโลก็อุ้กับหมูคนตีเห็น อยู่แล้วอยู่แหมจนแควเตี้ย งคิน ยอนตัง ใจจะออกจากเมืองนี้ตอนแจ้ง เจ้าวัน พูก

<sup>8</sup> ในห้องจันบนตีเฮาจมนุมกันนั้นมีโกมไฟตามไว้อยู่หลายแค้น

<sup>9</sup> มีป้อ จายหนุมคนหนึ่งจื้อยุ ทิกัสนั่งอยู่บนขอบหน้าตาง ในเวลาเปาโลอุ้อยู่ตักๆ บอย่างสั๊กเต้อ เขาก็ไค่หลับแหม มะ ฮาก สุด ต้ายเขาห มิ่งหลับจึงป็น ตะ หลั่นตกจากหน้าตางจันตีสามลงมา เมื่อหมูเฮายกตัวเขาขึ้นมาก็เห็นว่าเขาต้ายเหียแล้ว

<sup>10</sup> เปาโลจึงลงไปหา แล้วอุ้มป้อ จายหนุมคนนั้นขึ้น แล้วอุ้กับคนตัง หลายว่า “บถ้าฮ้อ นอกตก ใจเนอ เขายังมีจิตอยู่” <sup>11</sup> แล้วเปาโลก็ปี้กขึ้นไปจันบนแหม ฮ่วมพิธีหักเข้า หนม ปัง กับกินข้าวตวยกัน แล้วก็อุ้ตอไปจันแควเมื่อ เจ้า

<sup>๘</sup> 20:7 20:7 ถ้าแปลตรงๆ กับภาษากิริกจะบอกว่า วันแรกของตีต

ก็ลาหฺมูเขาไป <sup>12</sup> หฺมูเขาก็ปายุทิกัสตียังมีชีวิตอยู่ปึกเมื่อบ้าน  
 กู้คนก็สู้สึกขวางใจ

### กานเตียวตางไปเมืองมิเลทสดางเฮือ

<sup>13</sup> ฝ่ายหฺมูเฮาลงเฮือไปเมืองอัส โสสก่อน  
 แล้วจะไปฮับเปาโลตีหันตามตีด้านบอไว้  
 ย้อนว่าด้านตั้ง ใจจะไปเมืองอัส โสสดังเตียวติน  
<sup>14</sup> เมื่อเปาโลปะกับหฺมูเฮาตีเมืองอัส โสสแล้ว

เฮาก็ฮับด้านลงเฮือไปเมืองมิทิลิน <sup>15</sup> วันถัดไปเฮือออกจากตีหันไปแพวฝั่งซื่อ  
 โอส วันตีสองก็มาแพวเกาะสามอส แหมวันต่อมาหฺมูเฮาก็มาแพวเมืองมิ  
 เลท ส <sup>16</sup> เปาโลตัด สินใจว่าจะเอาเฮือก่ายเมืองเอ  
 เฟซสไปเหยีย เปื่อจะบ่เสียเวลาตีแคว้นเอเซีย  
 ย้อนว่าด้านพึงไปแพวกรุงเยรูซาเล็ม ถ้าเป็นไปได้จะไปหือถึงก่อนวันเพ็น  
 เทคอสตี

### เปาโลกับหฺมูผู้ปกครองจาวเอเฟซส

<sup>17</sup> ตอนอยู่ในเมืองมิ เลท ส เปาโลส่งคนไปบอกหือหฺมูผู้  
 ปกครองของค ริ สต จักรตีเมืองเอ เฟซสมาหาด้าน  
<sup>18</sup> เมื่อหฺมูผู้ ปกครองมาแพวแล้ว เปาโลอู้ว่า “ด้านตั้ง  
 หลายก็ฮู้แล้วว่าข้าพเจ้าใจชีวิตจาโดฟองตลอดเวลาตีข้าพเจ้าอยู่ตวยหฺมูด้าน  
 ตั้งแต่วันหนที่ตีข้าพเจ้ามาแพวแคว้นเอเซียนี้

<sup>19</sup> ข้าพเจ้าฮับ ใจองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างถ่อม ออกถ่อม  
 ใจ กับให้ย้อนความตุ๊ก ข้าพเจ้าอดทนความตุ๊ก  
 ยากลำบากจากแผน ก้า นฮ้ายต่างๆ ของจาวยิว  
<sup>20</sup> ด้านก็ฮู้ว่าข้าพเจ้าบ่เกยลังเลตีจะอู้จะบอกเรื่องต่างๆ  
 ตีจะเป็นประโยชน์กับหฺมูด้าน แต่ได้เต

สนาสั่งสอนด้านตามบ้านตามตีสาธารณะต่างๆ

<sup>21</sup> ข้าพเจ้าตีค เตือนตึงจาวยิวกับจาวกรีกหือกลับ

ใจจากบาปมาหาพระเจ้า กับเจี๊ววาง ใจพระ  
 เยของค์พระผู้เป็นเจ้าของหมู่เฮา <sup>22</sup> บ่า เดียว  
 นี้ข้าพเจ้าจำ ใจต้องไปกรุงเยรูซาเล็มตามตีพระ  
 วิญญาณบริสุทธิบอกหือไป ข้าพเจ้าก็บู้เหมือนกันว่าจะมีอะ  
 หยังเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าตีหั้นฟอง <sup>23</sup> ข้าพเจ้าอยู่แต่ในในเมืองต่างๆ  
 ตีกำลังจะไปนั้น พระวิญญาณบริสุทธิเตือนหือฮู้ว่าคนตีหั้นจะยับขังคอก  
 กับจะเหยีย ะหือข้าพเจ้าฮับความตัก ยากล่าบาก  
<sup>24</sup> แต่ข้าพเจ้าบได้ถื่อว่า วิตของข้าพเจ้ามีก้านสำหรับตี  
 เก่า นอกจากขอเหยีย ะหน้า ตีตีฮับมอบ หมายจากพระ  
 เยของค์พระผู้เป็นเจ้าของ คือบอกข่าวตีเรื่องพระคุณของพระเจ้าหือคนอื่นฟิงที่

<sup>25</sup> “ต่อนี้ข้าพเจ้าฮู้ตีว่าจะบมีไฟในหมู่ต่าน  
 ตีข้าพเจ้าเกยแอ่วไปบอกเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าหือฟิงนั้น  
 จะหั้นหน้าหั้นตาข้าพเจ้าแหม <sup>26</sup> ยอน จา  
 อีข้าพเจ้าฮู้แต่ๆ หือต่านตั้ง หลายเข้า ใจในวันนีว  
 ถ้าพระเจ้าลง โต้ ษคนใดในหมู่ต่าน ข้าพเจ้าบมีได้ษเนอ  
<sup>27</sup> ยอนว่าข้าพเจ้าบสังเลในกานบอกความต้อ งกานตั้ง  
 หมดของพระเจ้าหือหมู่ต่านฮู้

<sup>28</sup> “หือต่านตั้ง หลายเฝ้าหละ วังตัวกับสมาชิกค ริ  
 สต จักรตีพระ วิญญาณบริสุทธิมอบ หมายหือต่านตั้ง  
 หลายฝ ออกอย หือเอา ใจใส่คนตั้ง หลายในค ริ สต  
 จักรเหมือนผู้ เลียงแกะฝ ออกอยแกะ ตีพระเจ้าเหยีย  
 ะหือเป็นคนของพระองค์โดยกานต่ายของพระ  
 บุตรของพระองค์ <sup>29</sup> ข้าพเจ้าฮู้ตีว่าเมื่อข้าพเจ้าลาจากต่านตั้ง  
 หลายไปแล้ว จะมีคนอื่นตีสอนผิดเข้ามาในหมู่ต่าน  
 หมู่เฮาเหยียบเหมือนหมาป่าสวกตีมาทำลายหมู่แกะจันเสี ยง  
<sup>30</sup> แมแต่ในหมู่ต่าน ก็จะมีบางคนออกมาสอนผิดไปจากความจริง  
 เปื่อจิกจวนหมู่ผู้เจือหือหลงตวยเขาไป <sup>31</sup> ยอนจาอันเฝ้าหละ

วังตัวไว้หือดี ขอหือก็คิดถึงเงวข้าพเจ้าฮับความตักในกานตัก  
เดือนสั่งสอนหมู่ตั้นตั้งเมื่อวันเมื่อคืนตลอดสามปี

32 “ป่า เดียว นี้ข้าพเจ้าขอมอบตั้นตั้ง  
หลายไว้กับพระเจ้ากับถ้อยกำเกี้ยวกับพระคุณของพระองค์  
ดีสามารถเยียะหือตั้นตั้ง หลายเข้ม แข็งขึ้นในความเจือ  
กับฮับปอนของพระเจ้าฮ่วมกับคนตั้งหลายของพระองค์

33 “ข้าพเจ้าบ่เกยกิดชี้ โลกไค้ได้เงินค่างา  
ว่าเสื้อผ่าของไฟเลย 34 หมู่ตั้นก็ฮู้ต้อยอยู่แล้วว่า  
ข้าพเจ้าเขาะว่าหากิน ด้วยมือของข้าพเจ้าคนเดียว  
เปือเลี้ยงตัวเกำกับคนต้อยตวยข้าพเจ้า 35 โดยดีข้าพเจ้าเยีย  
ะตั้ง หมดนี้ก็แสดงหือหมู่ตั้นเห็นว่ามีเขาจะต้อยเยีย  
ะกานหนัก เปือจ้วย เหลือคนต้อยอ่นแอ ขอหือตั้นตั้ง  
หลายหมั้นก็คิดถึงกำฮู้ของพระ เยชูองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้  
ดีว่า ‘กานหือเยียะหือหมู่เขามีความสุขหนักเหลือกานฮับ’ ”

36 เมื่อเปาโลฮู้เสร็จแล้ว ก็คูกเขาลงอธิษฐานพร้อมกับผู้  
ปกครองหมุนั้น 37 หมูเขากก็กอดลาเปาโลไว้ ปากันให้สะอีก  
สะอื่น 38 ดีเยียะหือหมู่เขาเป็นตักนักเหลือเป็นก็คือกำฮู้ของเปาโลต่อนดีว่า  
ต่อ ไปนี้หมู่เขาจะบ่หันหน้าตั้นแหมแล้ว  
จากนั้นหมู่เขาก็ปากันมาส่งเปาโลดีฮือ

## 21

### เปาโลไปกรุงเยรูซาเล็ม

1 เมื่อลาจากกันแล้ว หมูเขาก็ลงเฮือตั้ง ซื่อไปเกาะไซส  
แหมวันหนึ่งก็มาถึงเกาะโรดส์ จากดีหันก็มาแหมเมืองปา  
ทา รา 2 หมูเขาปะเฮือลำนึงดีจะไปเมืองฟี นิ เซีย  
หมูเขาก็ลงเฮือลำนึงไป 3 เมื่อหมู่เขาพ้อหันเกาะไซปรัสแล้ว  
เฮือก็กายมาตางใต้ของเกาะไปแคว้นซีเรีย

แล้วก็จอดดีเมืองไทรระ เปื่อขุนสิ นก้าออกจากเฮื้อขึ้นฝั่ง  
 4 หมูเฮาเซาะหมูผู้ เจื่อ แล้วปะหมูเขาดีหัน  
 ก็ข้างอยู่กับหมูเขาได้เจ็ดวัน หมูผู้เจื่อบอกเปาโลโดยก้านนำของพระ  
 วิทยญาณบริสุทธีว่าห้ามไปกรุงเยรูซาเล็มเนอ

5 แต่ว่าเมื่อถึงเวลาดีหมูเขาจะต้องเตียว ตางต่อ ไป  
 หมูเขาตึง หมดตึงลูกตึงเมียก็มาส่งหมูเขาดีนออกเมือง  
 เมื่อมาแพวฮิมทะเล หมูเขาก็ปากันคุกเขออริชฐานดีหัน  
 6 แล้วล้าลากัน จากนั้นหมูเขาก็ลงเฮื้อ หมูเขาก็ปากันเป๊กบ้าน

7 จากเมืองไทรระเฮื้อมาจอดดีเมืองทอ เล  
 เม อิส หมูเขาไปแ่วหาปี น่องผู้ เจื่อดีหัน  
 แล้วข้างอยู่กับหมูเขาวันเน็ง 8 วันถัดมาหมูเขาเตียว  
 ตางต่อไปแหมจันมาแพวเมืองซีซารียา หมูเขาแ่วบ้านของฟี  
 ลิป แล้วข้างอยู่กับเขา ฟี ลิปเป็นคนบอกข่าวดีของพระเจ้า  
 เป็นคนเน็งในหมูเจ็ดคนดีฮับก้านเลือกหื้อเป็นผู้  
 ออกอยก้านแจกออาหารหื้อคนตุ๊ก 9 ฟี  
 ลิปมีลูกสาวสี่คนดียังบ่ได้แต่งงานเตื่อ ตึงสี่คนสามารถ  
 วยตุ๊กได้

10 หลัง จากหมูเขาข้างอยู่ดีหันหลายวัน  
 ก็มีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้ามาจากแคว้นยู  
 เดียเจื่ออา กา บัส 11 เขาเข้ามาหาหมูเขา แล้วเอาสาย  
 ฮ้างมัดแอวของเปาโลมามัดมือมัดตีนตัวเขาฮู้ว่า “พระ  
 วิทยญาณบริสุทธีบอกว่ ‘จาวยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะมัดคนดีเป็นเจ้าของสาย  
 ฮี้เนอ แล้วจะมอบเขาหื้อกับคนต่าง จ้า ด’”

12 เมื่อหมูเขาได้ยินจาอัน หมูเขาก็กับคนดีอยู่ดีหันก็ปากันอันวอนเปาโลบ่หื้อ

13 แต่เปาโลตอบว่ “หมูต่านปากันให้ฮ้องเยีย  
 ะหยัง เยีย ะหื้อข้าพเจ้าบ่ม่วน ใจ์เหียบ

ตาย ข้าพเจ้าพร้อมที่จะถูกมัดถูกขังคอก  
นักเหลือนั้นข้าพเจ้าพร้อมที่จะตายในกรุงเยรูซาเล็ม

เมื่อเห็นแก่พระ เยชูองค์พระผู้เป็นเจ้า”

14 เมื่ออ้อนวอนเปาโลไปได้ผล หมู่เฮาก็ปากันเล็ก  
แล้วบอกว่า “ขอหือเป็นไปตามความต้อ  
กานขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็แล้วกัน”

15 หลังจากนั้นหมู่เฮาก็เกีย มตัว แล้วปากันเดียว  
ตางไปกรุงเยรูซาเล็ม 16 มีผู้ เจ้อบางคนจากเมืองซี ซา  
รี ยาไปตวยหมู่เฮา หมู่เขาปาหมู่เฮาไปตีบ้านของมนา  
สันจาวเกาะไซปรัสตีเป็นผู้เจ้อเก่าแก่ หมู่เฮายังอยู่ตวยเขา

### เปาโลไปหายากอบ

17 เมื่อหมู่เฮามาแผนกรุงเยรูซาเล็มแล้ว  
หมู่ปี้ น้องผู้ เจ้อก็ต้อน ฮับหมู่เฮาอย่างอบอุ่น

18 วันถัดมาเปาโลกับหมู่เฮาปากันไปแอ่วยาก  
อบ<sup>๙</sup> ผู้ ปกครองของค ริ สต จักรกัคนก้อยู่ตีเห็นตวย

19 เปาโลตี๊กหมู่เขา แล้วเล่าถึงเรื่องตางๆ  
ตีพระเจ้าใจต่านหือไปเยีย ะพันธ กิจกับคนตาง

จำ ด 20 เมื่อหมู่เขาได้ยินเรื่อง ราวติงหมดจา อัน  
ก็ปากันสรรเสริญพระเจ้า แล้วฮู้กับเปาโลว่า “ฮ้ายเปาโลเหย

ต่านก็เห็นแล้วว่ามีจาวยิวหลายปีนคนตีฮับ เจ้อพระ เยชู  
แต่ก็ยังฮักษาบทบัญญัติของโมเสสอย่างเคร่งครัดเอาเป็นแต่เป็นว่าอยู่

21 มีคนบอกจาวยิวในกรุงเยรูซาเล็มว่า  
ต่านสอนจาวยิวกัคนต้อยตวยคนตาง จำ

ดหือละบทบัญญัติของโมเสสเหย โดยบอกว่าบต้องเหย

<sup>๙</sup> 21:18 21:18 ยากอบคนนี้เป็นน้องบ่าวพระเยซู

ะพิธีสühนัตหืออกับลูก บ่าวของเขานั้น กา ว่าเยีย  
 ะตำมฮีดเก่าฮอยเดิมของจาวยิว 22 บ่า เตียวน นี้หมู่เฮาจะเยีย  
 ะจาไดดี เปื่อพิสูจนัว่าซ้อกล่าว หาของหมู่เขาบ่แต่  
 หมู่เขาคงจะฮู้แล้วว่าด้านมาตีนี้แล้ว ก็กะปากันหลุ่มเยีย  
 ะฮือด้าน 23 ฮือเยีย ะตำมตีหมู่เฮาจะบอกก็แล้วกัน  
 คือว่ามีสี่คนต้ออยู่กับหมู่เฮาตีนี้ตีสาบานตัวกับพระเจ้าไว้แล้ว  
 24 ปาคนหมู่นี้เข้าไปในพระวิหาร เข้าฮ่วมพิธีล้างตัวหืออบริสุทธิด้วยกัน  
 แล้วจ่ายกำเครื่องปู จาสำหรับพิธีนั้นหือแก่หมู่เขา  
 เปื่อจะโก้นหัวได้ คนตัง หลายจะฮู้ว่าเรื่องตีได้ยินมาเกี่ยว  
 กับด้านนั้นกับแต่ ย้อนว่าตัวด้านก็ยังฮัก  
 ษาบทบัญญัติของโมเสสอยู่ 25 สำหรับหมู่คนต่าง จำ ดตีฮับ  
 เจื่อพระเจ้านั้น หมู่เฮาส่งจดหมายแจ้งมติตีประชุมไปแล้ว  
 คืออย่างตีนี้ ห้ามกินขอ กินตีเกยเอาไปปู  
 จาฮูปเคารพแล้ว อย่างตีสอง ห้ามกินเลือด อย่างตีสาม  
 ห้ามกินจิ้นสัตว์ตีถูกฮัดคอตาย กับอย่างตีสี่ ห้ามเยีย  
 ะบาปตางเพศ”

26 แล้ววันถัดมาเปาโลก็ปาป้อจายสี่คนนี้เข้าพิธีล้างตัวหืออบริสุทธิด้วยกัน  
 แล้วปากันเข้าไปในพระวิหารแจ้งหือปุโรหิตฮู้ว่าพิธีล้างนี้จะเสี  
 ยงสุดวัน ไหน แล้วจะนำเครื่องปูจามาถวายสำหรับหมู่เขาแต่ละคนในวันนั้น

27 เมื่อเวลากำ หนดเจ็ดวันของพิธีก็จจะแล้ว  
 มีจาวยิวบางคนจากแคว้นเอเซียหันเปาโลในพระ  
 วิหาร ก็ฮู้ยคนตัง หลายหือโซดแล้วฮับเปาโล  
 28 หมู่เขาฮ้องเอิ้นเสียงตังว่า “ปี้ น้องจาวอิสราเอลเฮย  
 มาจ้วยกันแล ใฮ่ตัวนี้เป็นคนตีแ้วไปสอนคนใควไปหมดหือต่อ  
 ด้านคนจาดของเขา กับบทบัญญัติของโมเสสตังพระ  
 วิหารของเขา หันกอบ่าเตียวนี่มันยังปาจาวกริกเข้ามาในพระ



วิหารแหมตวย เยีย ะหื้อสูถานตี้อันศักดิ์สิทธิ์นี้มีมลทิน”  
 29 (หมู่เขาว่าจา อี้ก็ย่อนหันโตรพีมีสจาวเมืองเอ  
 เฟซส์ออยู่กับเปาโลในเมือง จึงกึดเดาเอาว่าเปาโลปาโตรพีมีสเข้ามาในพระ  
 วิหารตวย)

30 คนตั้งเมืองก็โขด ปากันหลุ่มเข้าไปยับเปาโลลากออกไปนอกพระ  
 วิหาร แล้วหับปะตุ้พระวิหารเหีย 31 ในเวลาตี้หมู่เขาฮิจะฆ่าเปาโลอยู่นั้น  
 มีคนไปรายงานนาย พันว่า ในกรุงเยรูซาเล็มตั้งเมืองกำ  
 ลังวุ่นวายไปหมดแล้ว 32 นายพันก็ฟังปาหมุ่ทหารล่นไปตี้คนตั้ง  
 หลาย เมื่อคนตั้ง หลายหันนาย พันกับหมุ่ทหารมา  
 จึงย่างบุดตี้เปาโล 33 นายพันก็เข้าไปหาเปาโลแล้วก็ยับต้าน  
 สั่งหื้อเอาเจ้ ออกเหล็กสองเส้นมาลุ่มต้านไว้ จากนั้นนาย  
 พันก็สอบสวนคนตั้ง หลายว่าเปาโลเป็นไผ เขาเยีย ะอะ  
 หยัง 34 บางคนเ็นว่าจว อี้ หม่มคนว่าจา อัน นาย  
 พันบ่สามารถฮู้แต่เถิงเรื่องตี้เกิดขึ้นย่อนวุ่นวายขนาด  
 ก็เลยสั่งหื้อปาตัวเปาโลเข้าไปไว้ในป้อมทหาร  
 35 เมื่อปาเปาโลเตียวมาแพวซี คัน ไตขึ้นป้อม  
 คนตั้ง หลายก็โขดนักขึ้นจันหน้าดำหน้าแดง  
 หมุ่ทหารจึงจ้วยกันยกตัวเปาโลขึ้นป็นหัว 36 คนตั้ง  
 หลายตี้ตวยไปเ็นตวยกันว่า “ฆ่ามันเหียๆ”

### เปาโลอยู่กับคนตั้งหลาย

37 เมื่อทหารกำ ลังปาเปาโลเข้าไปในป้อม  
 เปาโลก็อยู่กับนาย พันทหารโรมันเป็นภาษากริกว่า  
 “ข้าพเจ้าขออยู่กับต้านน้อยได้ก่อ” นาย  
 พันถามว่า “เจ้าฮู้ภาษากริกได้ตวยกา  
 38 เจ้าเป็นจาวฮียิปต์ตี้เกยกอกำนจลาจลเมื่อตะ  
 ก่อน แล้วปานักฆ่าสีป็นคนเข้าไปในดิน แตนทุ รกัน  
 ดารบไจ้กา” 39 เปาโลตอบว่า “บ่ไจ้ ข้าพเจ้าเป็นจาวฮิว

เกิดดีเมืองทาร์ซัสในแคว้นซีลีเซีย เป็นคนของเมืองสำคัญ  
ขออนุญาตให้อู่กับคนตั้งหลายน้อยเตอะ”

40 เมื่อนาย พันอนุญาต เปาโลก็ยืนขึ้นตัดดีซีคัน ได  
แล้วโบกมือให้อู่คนตั้งหลายดักก่อน เมื่อคนตั้งหลายดักดีแล้ว  
เปาโลก็อู่กับหมู่เขาเป็นภาษาฮีบรูว่า

## 22

1 “ป้อแม่ปี้ น่องตั้ง หลายป่า เตี่ยว  
นี้ขอฟังกำงี้ แจ้ง ของข้าพเจ้าสักหน้อยเตอะ”

2 เมื่อหมู่เขาไดยินเปาโลอู่เป็นภาษาฮีบรู  
หมู่เขาซำปากันดักเหลือเก่า แล้วเปาโลก็อู่ว่า

3 “ข้าพเจ้าเป็นจาวยิวเกิดดีเมืองทาร์ซัสแคว้นซีลีเซีย  
แต่มาใหญ่ดีกรุงเยรูซาเล็มนี้ ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของอา  
จำ รย์กามา ลี เอล ตำนอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าให้อือเยีย  
ะตามบทบัญญัติของป้ออู่แม่หม่อนของหมู่เขาอย่างเคร่งครัด

ข้าพเจ้าเป็นคนดีกระตือรือร้นต่อพระเจ้าขนาด  
เหมือนกันกับหมู่ท่านดีอยู่ดีวันนี้ 4 ข้าพเจ้าเคยค่าคนดีติด  
ตามลัทธินั้นดีฮ้องว่า ตางของพระ เยชู จันต่ายก็มี  
กับฮับหมู่เขาตั้งป้อ จายแม่ ญิงไปซังคอกก็มี

5 มหาโปรหิตกับสภาคคนแต่่าคนแก่ก็เป็นพยานให้อู่ข้าพเจ้าได้  
ย่อนข้าพเจ้าได้ฮับหนังสือจากหมู่เขา ดีเขียนถึงปี้

น่องจาวยิวในเมืองดามัสกัส เป้อมอบอำนาจให้อู่ข้าพเจ้าไปยับคนดีหัน  
ดีติดตามลัทธินั้น แล้วปามาลงโตฮับดีกรุงเยรูซาเล็ม

6 “เมื่อข้าพเจ้าเตี่ยว ตางไก่อจะแพวเมืองดามัสกัส  
เวลาตอนนั้นประมาณเตย ง จู่ๆ ก็มีแสงแจ้งจากต  
อง ฟาส่องลงมาดีตัวข้าพเจ้า 7 ข้าพเจ้าก็ไก่อกลงดิน  
แล้วไดยินเสียงอันดังว่า ‘เขา โล เขา โลเหย เจ้าค่าเขาเยีย  
ะหยัง’ 8 ข้าพเจ้าก็ถามไปว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นไฟ’

พระองค์ก็ตอบว่า ‘เขาคือเยชูจาวนา ซา เร็ผู้ตีเจ้าค่านั้น’

<sup>9</sup> หมูคนดีไปตวยข้าพเจ้าก็หันแสงแจ้งนั้นเหมือนกัน แต่บได้ยินเสียงของผู้ตีอยู่กับข้าพเจ้านั้น

<sup>10</sup> ข้าพเจ้าก็ถามว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องเยย ะจาใดดี’ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็บอกวว่า ‘ลุกขึ้นเตียวเข้าไปในเมืองดามัสกัส ตั้หันจะมีคนบอกเจ้ากัอย่างตั้เฮามอบ หมวยหือเจ้าเยย ะ’ <sup>11</sup> แสงแจ้งตั้ส่องลงมานั้นเยย ะหือต่าข้าพเจ้าพออะ หยังบหันสั๊กหน้อย หมูคนดีไปตวยจึงจูงมือข้าพเจ้าปาเข้าไปในเมืองดามัสกัส

<sup>12</sup> “ในเมืองนั้นมีป้อจายคนึงมาหาข้าพเจ้า เขาจ้ออานา เนย เป็นคนดีเคร่งครัดบบัญญัติของโมเสส กับเป็นคนดีมีจื่อเสี ยงดีในหมู่จาวยิวตั้หัน <sup>13</sup> เขาเข้ามายืนอยู่ข้างข้าพเจ้าอู้ว่า ‘อ้ายเขา โลเหย ขอหือต่าพอหันแหมเตื่อ’ แล้ววินาทีนั้นข้าพเจ้าก็หันได้ กับหันเขาตวย

<sup>14</sup> “อา นา เนยบอกวว่า ‘พระเจ้าของป้อ อัยแม่ หม่อนของหมู่เฮาเลือกต่านหือฮู้ถึงความต้อ กำนของพระองค์ กับหือหันพระองค์ตั้ถูก

ต้อตามธรรม กับหือได้ยินกำฮู้จากปากของพระองค์ตวย <sup>15</sup> ย่อนต่านจะเป็นพยานหือกัคนฮู้ถึงสิ่งต้อต่านได้หันได้ยินเกีย กับพระองค์ <sup>16</sup> บต้อถ่าอะหยังแหมแล้ว ลุกขึ้นฮับบัพติสมา แล้วของค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งบาปของต่านหือหมดเสี้ยงไป’

<sup>17</sup> “ข้าพเจ้าปีกมาตั้กรุงเยรูซาเล็ม เมื่ออธิษฐานในพระวิหาร ก็ตคอยู่ในภาวะเก็งหลับเก็งตื่น

<sup>18</sup> แล้วข้าพเจ้าก็หันองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์อู้กับข้าพเจ้าว่า ‘ชะใจออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มเวยๆ เนอ ย่อนว่าคนดีนี้จะบยอม ฮับเรื่องตั้ต่านอู้เกีย กับเฮา’ <sup>19</sup> แล้วข้าพเจ้าก็ตอบวว่า ‘พระองค์เจ้าข้า

คนหมู่นี้เชื่อว่าข้าพระองค์เคยไปตามธรรมชาติ  
 ศาลาต่างๆ ของจารย์กูดี้ เพื่อยับคนดียับ  
 เจือพระองค์ไปซึ่งคอกกับบับดี <sup>20</sup> กับตอนส  
 เท เพนพยานของพระองค์ถูกฆ่าตายใน  
 ข้าพระองค์ก็ยืนอยู่ดีเห็น เห็นดีเห็นงามตวยดีฆ่าเขา  
 ข้าพระองค์เป็นคนเฝ้าเสื่อคุมของหมู่คนดีฆ่ามัน'  
<sup>21</sup> แล้วพระองค์ก็บอกกับข้าพเจ้าว่า 'ไปเตอะ  
 เขาจะส่งเจ้าไปไก่อ่ ไปหาคนต่างจำัด'

<sup>22</sup> คนตั้ง หลายฟังเปาโลอุ้มตลอด  
 แต่เมื่อได้ยินเปาโลอุ้ถึงเรื่องไปหาคนต่าง จำ  
 ด ก็ปากันเอ็นเสียงดังว่า "เอามันไปฆ่าตายเหีย  
 อยู่ไปก็หนีแผ่นดิน" <sup>23</sup> หมู่เขาฮ้องเสียงดังแล้วแก้เสื่อคุมออก  
 ปากันกำ่าชี ฝุ่นพุกขึ้นบนหัว <sup>24</sup> นาย  
 พันทหารโรมันสั่งหือปาเปาโลเข้าไปในป้อมทหาร  
 สั่งเขียนกับสอบสวนเปาโลเพื่อจะฮู้ว่าเป็นจาใดคนตั้งเมืองปากันฮ้องเสียงดัง  
<sup>25</sup> เมื่อหมู่ทหารกำ่า ลังเอาเจ็ ออกหนึ่งมัดเกีย มเขียนต้าน  
 เปาโลก็ถามนาย ร้อยดียืนอยู่ดีเห็นว่า "จะเขียนคนสัญ จำ  
 ดโรมันก่อนตัดสินตามกฎหมายแล้วกา"

<sup>26</sup> เมื่อนาย ร้อยได้ยินจา อัน ก็ไปรายงานหือ นาย พันฮู้  
 แล้วถามว่า "ต้านจะเขียนจาใดดี ป้อจายคนนี้เป็นคนสัญจำ  
 ดโรมันเนอ" <sup>27</sup> นายพันก็เข้าไปถามเปาโลว่า "เจ้าเป็นคนสัญ  
 จำัดโรมันแต่กา" เปาโลตอบว่า "แต่กา" <sup>28</sup> นายพันบอกว่า  
 "ตัวของเขาต้องเสียสตาจจำ่า นวนนักขนาดถึงจะได้สัญ  
 จำัด โรมัน" เปาโลตอบว่า "แต่ตัวข้าพเจ้าเป็นคนสัญ จำ  
 ดโรมันตั้งแต่เกิดเนอ ยอนป้อเป็นคนสัญจำัดโรมันอยู่แล้ว"

๑ 22:23 22:23 เป็นกานแสดงว่าไซดขนาด

29 หมูทหารตีกำ ลังจะสอบสวนก็ละเปาโลไปตัน ที่ นาย พันกิดก ใจกำขึ้นมาเมื่อฮู้ว่า คนตีเขาสั่งหื้อเอาเจ็ ออกเหล็กลำนนั้นเป็นคนสัญ จำ ดโรมัน เข็งเป็นกานเขีย ะผิดกฎหมายของโรม

### เปาโลต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

30 ถัดมาแหมวันหนึ่ง นายพันไคฮู้ว่าจาวยิวใส่ความเปาโลเรื่องอะ หยัง ก็สั่งหื้อเจ้า หน้า ตีปลอยเปาโลก่อน แล้วฮ้องประชุมหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับสภาแซ น เฮ ดริน แล้วเปาโลเข้ามายืนต่อหน้าหมู่เขา

## 23

1 เปาโลปึก ต่าพ่อไปตีหมู่สมาชิกสภาแซ น เฮ ดริน แล้วฮู้ว่า “ปี่ นื่องตั้ง หลาย ข้าพเจ้าใจจิ วิตต่อ หน้าพระเจ้าด้วยจิตสำนึกดีดีตลอดมาจนแผวตั้งวันนี้” 2 อา นานาเนียตีเป็นมหาปุโรหิต สั่งหื้อคนตียืนอยู่ฮิมเปาโลตบปากเปาโล 3 เปาโลก็ฮู้กับอานาเนียว่า “พระเจ้าจะตบปากต่านเหมือนกันเนอ ต่านเพียงเหมือนกำแปงตีตาสีขาว<sup>๒</sup> ต่านนั่งตัดสินข้าพเจ้าตามบทบัญญัติข แต่ยังสั่งหื้อเขาตบข้าพเจ้า เข็งเป็นกานผิดบทบัญญัติจา ฮันกา”

4 คนตียืนอยู่ไ้เปาโลฮู้ว่า “เจ้ากำฮู้ดูถูกดูแลวณมหาปุโรหิตของพระเจ้าจ ฮันกา” 5 เปาโลบอกกว่า “ปี่ นื่องตั้ง หลาย ข้าพเจ้าบฮู้ลว่าป้อ จายคนนี้เป็นมหาปุโรหิต ถ้าฮู้ข้าพเจ้าจะบว่า ยอนมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘ห้ามแจ้ง ต่าผู้ตีปกครองเจ้า’”

<sup>๒</sup> 23:3 23:3 กำแปงตีตาสีขาว เป็นกำสำนวนดีดูถูกดูแลวณ ท 23:5 23:5 อพย. 22:28

6 เมื่อเปาโลเห็นว่าดีประชุมมีตั้งหมู่สะ ดู สีกับหมู่ฟา ริ สี ต้านก็อุ้เสียงตั้งว่า “ปี น่องตั้ง หลาย ข้าพเจ้าเป็นฟา ริ สี เป็นลูกของฟา ริ สีตวยเนอ ดีข้าพเจ้าถูกสอบสวนนี้ ก็ย่อนมีความหวังว่าคนดีตายไปแล้วจะเป็นขึ้นจากความตาย”

7 บ่า กองเปาโลอุ้จา อัน หมู่ฟา ริ สีกับหมู่สะ ดู สีก็ตั้ง เก้ ่าเถียงกัน ดีประชุมนั้นเลยแบ่งออกเป็นสองหมู่

8 (หมู่เขาผิดเถียงกันก็ย่อนว่าหมู่สะ ดู สีถือว่าทุต สวรรค์กา ว่าวิญญาณกับกานเป็นขึ้นจากความตายบมี แต่หมู่ฟา ริ สีเลื่อว่ามีตั้งสามอย่างนี้ )

9 ตั้งสองหมู่จึงผิดเถียงกันเสียงตั้งนักขึ้นตึกๆ แล้วมีธรรมา จำ รยบ้างคนดีเป็นฟา ริ สียืนขึ้นเถียงอย่างหนัก แน่นว่า “หมู่เฮาบเห็นว้าป้อ จายคนนี้เยีย ะผิดอะ หยังสั๊กหน้อย วิญญาณกาว่าทุตสวรรค์อาจจะอุ้กับเขาแต่”

10 กานเถียงนั้นแสงขึ้นๆ จนนายพันแก้วว่าหมู่เขาจะหลุ่มเยีย ะฮ้ายเปาโล จึงสั่งหื้อทหารปาตัวเปาโลออกมาห่างจากคนหมู่ นั้น แล้วปาปีกไปดีป้อมทหารเหีย

11 แล้วในคืนนั้นองค้พระผู้เป็นเจ้ามายืนปาง ข้างเปาโลบอกว่า “เจ้าบต้องกั๊วเนอ เจ้าเป็นพยานหื้อเฮาในกรุงเยรูซาเล็มจ เจ้าจะต้องเป็นพยานในกรุงโรมจาอัน”

### จาวฮิวางแผนฆ่าเปาโล

12 วันถัดมาจาวฮิวมาสมห้วกันวางแผนจะฆ่าเปาโล แล้วสาบานฮ่วมกันว่าจะบักินข้าวกินน้ำจันกว่าจะฆ่าเขาได้เหียก่อน

13 คนดีมาสมห้วกันมีประมาณสี่สิบป้าย

14 แล้วหมู่เขาก็ไปบอกกับหมู่หัวหน้าปุโรหิตตั้งหมู่คนแต่่าคนแก้วว่า “หมู่เฮาสาบานกันไว้แล้วว่า จะบักินข้าวกินน้ำจัน กว่าจะฆ่าเปาโลได้เหียก่อน 15 ตอนนีขอหมู่ตันในนามของสภานี้

ไปบอกนาย พันปาเปาโลมาหาหมูตัน โดยชี้  
แต่บอกว่าหมูตันไค่สอบสวนเรื่องของเขาหื้อแค้นๆ นักขึ้น  
แล้วหมูเฮาจะปากันเกิดฆ่าเขาเหยก่อนตีจะมาแพตี่นี้”

16 แต่ลูก บ่าวของน้อง สาวเปาโลได้ยินเรื่องแผน  
กำ นฮ้ายนี้ก่อน จึงเข้าไปในป้อมทหารบอกเปาโล  
17 เปาโลฮ้องนาย ร้อยคนนิ่งมาบอกว่า  
“ขอป่าป้อ จายหนุ่มคนนี้ไปหานาย พันกำเตอะ  
เขามีเรื่องสำคัญจะบอกหื้อตันฮู้” 18 นาย ร้อยจึงป่าป้อ  
จายหนุ่มคนนี้ไปหานาย พันแล้วบอกว่า “นัก โต้  
ษเปาโลขอข้าพเจ้าป่าป้อ จายหนุ่มคนนี้มาหาตัน  
เขามีเรื่องจะบอกหื้อตันฮู้” 19 นาย พันจึงจูงมือป่าป้อ  
จายหนุ่มคนนั้นไปห่างจากหมูคนแล้วถามว่า “มีอะฮยังกา”

20 ป้อจายหนุ่มก็ตอบว่า “จาวยิตกลงกันว่าวันพุทจะมาขอตันปาเปาโลเ  
นเฮดรินแหม หมูเขาจะชี้แต่ไค่ไต่สวนเรื่องเปาโลหื้อแค้นๆ  
แหมหน้อย 21 ขอตันห้ามเหยย ะตวยตามตีหมูเขาว่าเนอ  
หมูเขามีคนสี่สิบปายแนฆ่าเปาโลอยู่ ย้อนหมูเขาสาบานกันว่าจะบักินข้าวกิน  
ต่อนี้หมูเขาก็เกียมพร้อมแล้ว กำสั่งถ้าตันว่าจะตกลงตามกำขอของหมูเข  
22 แล้วนาย พันก็หื้อป่าป้อ จายหนุ่มคนนั้นปี้กไปเหย  
สั่งนักสั่งหนาวา “ห้ามบอกหื้อใฮฮู้เนอ  
ว่าเจ้ามาแจ้งเรื่องนี้กับเฮาแล้ว”

### ส่งตัวเปาโลไปเมืองซีซารียา

23 จากนั้นนาย พันฮ้องนาย ร้อยมาสองคนสั่งว่า  
“หื้อไปเกีย มทหารราบสองร้อยนาย ทหาร ม้าเจ็ดสิบนาย  
ทหารหอกแหมสองร้อยนาย เกีย มออกเตียว ต่างไปเมืองซี  
ซารียาตอนสามทุ่มคืนนี้ 24 เกียมม้าหื้อเปาโลสักสองสามตัว

แล้วคุมกันเขาไปจนแพวจ้า เมืองเฟลิ กส์อย่างปลอดภัย”

<sup>25</sup> แล้วนายพันก็เขียนจดหมายข้อความว่า

<sup>26</sup> เรียนท่านเจ้า เมืองเฟลิ กส์ จากข้าพเจ้าคลาวดิ อัส ลี เซียส

<sup>27</sup> ป้อจายคนนี้ถูกจาวยิวจับมา เขาเกือบจะถูกคนหมู่นั้นฆ่าตาย แต่ข้าพเจ้าปาหุมุทหารไปช่วยเขาไว้

ย่อนข้าพเจ้าได้ยินมาว่าเขาเป็นคนสัตย์ จ้า ดโรมัน

<sup>28</sup> ข้าพเจ้าไค้ฮู้ว่าจาวยิวใส่ ความเขาเรื่องอะ หยังพอง จึงปาตัวเขาไปตีสภาแซ น เฮ

ดริน <sup>29</sup> ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเขาถูกฟ้องเรื่องเกี่ยว

กับบทบัญญัติของจาวยิว แต่บ่มีความผิดถึงขนาดต้องถูกฆ่าตายกา

ว่าถูกคอก <sup>30</sup> เมื่อข้าพเจ้าฮู้ว่ามีจาวยิวหมู่นั้นวางแผนจะฆ่าเขา

ก็เลยฟังส่งเขามาหาท่านก่อน แล้วก็สั่งหื้อคนหมู่นั้นตีใส่

ความเขามาฟ้องป้อจายคนนี้กับท่านเอาคนเดียว

<sup>31</sup> หุมุทหารราบก็เฮีย ะตามตี้นาย พันสั่ง

ปาเปาโลออกเดี่ยว ตางไปจนแพวจ้าเมืองอัน ทิป ่า ดริ

สในคินนั้น <sup>32</sup> วันถัดมาหุมุทหารราบก็ปากันปีกไปป้อมทหาร

แล้วหุมุทหาร ม้าก็ปาเปาโลเดี่ยว ตางต่อ ไป

<sup>33</sup> เมื่อหุมุทหาร ม้ามาแพวจ้าเมืองซี ซา ริ ยาแล้ว

ก็เอาจดหมายไปหื้อเจ้าเมืองกับมอบตัวเปาโลหื้อตวย <sup>34</sup> เจ้า

เมืองอ่านจดหมาย แล้วถามเปาโลว่ามาจากแคว้นไหน

เมื่อฮู้ว่าเปาโลมาจากแคว้นซี ลี เซีย <sup>35</sup> เจ้า เมืองจึงบอว่า

“ข้าจะฟังกำหื้อ กำ นของเจ้าเมื่อฝ่ายตีฟ้องมาแพวจ้าแล้ว”

ท่านจึงสั่งหื้อกุมตัวเปาโลไว้ในวังเก่าของเฮโรด



1 ทั่ววันถัดมาอานาเนียมหาปุโรหิตกับหมู่คนเดมาคนแก่บางคน  
 ดึงทนายความจื่อเท อร์ ทูล ลัส เดียว  
 ตางลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มมาแพวเมืองซี ซา รี  
 ยาแล้ว ก็ตั้งข้อหาฟ้องเปาโลต่อหน้าเจ้า เมือง 2 เจ้า  
 เมืองซ้องเปาโลเข้ามา แล้วเท อร์ ทูล ลัสก็กล่าว  
 หาเปาโลต่อหน้าเจ้า เมืองเฟลิ กส์ว่า “ด้านเฟลิ กส์ดีเคารพ  
 หมูเฮาจาวยิวอยู่เย็นเป็นสุขจากกานปกครองของด้านมาเป็นเวลาเมินนาน  
 กับประเทศจาดของเฮาก็ฮับกานปฏิรูป ย้อนด้านพ่อกำ รณ  
 ไก่อ<sup>3</sup> หมูเฮาไควประเทศขอบพระคุณด้านอย่างซาบซึ้งสำหรับสิ่งดี ๆ  
 หมูนี้<sup>4</sup> ซ้ำพเจ้าบไควเสียเวลาของด้านนักกล้าไป ก็ขอบ ก  
 วด้านฟังหมูเฮาเล่าต่อแหมสั๊กหน้อย

5 “หมูเฮาเห็นว่า ปือ จายคนนี้เป็นคนอันตราย  
 ส่วยหือเกิดกานจลาจลในหมูจาวยิวในกัด้  
 เขาเป็นหัวหน้าลัทธินา ซา เรือ<sup>6</sup> เขายังฮิเยีย ะหือพระ  
 วิหารมัว หมอง หมูซ้ำพเจ้าเลยปากันยับตัวเขา๓  
<sup>8</sup> ขอด้านลองสอบสวนเขาพ่อเตอะ แล้วด้านจะฮู้จากปากของเขาวา  
 กัสิ่งดีเฮาดัง หลายกล่าว หาเขานั้นเป็นความจริง”  
<sup>9</sup> จาวยิวคนอื่นๆ ก็เข้ามาฮ่วมยืนยันว่า ดีเทอร์ทูล ลัสฮู้มาตัง  
 หมดก็เป็นเรื่องแต่

### จาวยิวเติกไต้ไซใสความเปาโล

10 เมื่อเจ้า เมืองหือสัญญาณเปาโลฮู้ ด้านก็ฮู้ว่า  
 “ซ้ำพเจ้าฮู้ว่าด้านเป็นผู้ตัดสินความหือประเทศนี้มาหลายปีแล้ว  
 ซ้ำพเจ้าจึงสบาย ใจดีจะแก้ข้อกล่าว หาของตัว  
 เก่าต่อหน้าด้าน 11 ถ้าด้านสอบสวนก็จะฮู้ได้เลยวา

๓ 24:6 24:7 สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มข้อความส่วนท้ายของข้อ 6 เพิ่มข้อ  
 7 กับส่วนต้นของข้อ 8 ว่า “หมูเฮาไควตัดสินเขาตามกฎหมายของหมูเฮา  
 แต่นายพันลีเซียสใจักำลังมาฮูเอาตัวเขาไปเทียบ  
 กับนายพันลีเซียสสังคนดีกล่าวหาเปาโลหือมาหาด้าน”

ในเวลาบ่เกินสิบสองวันมานี้ ข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็มเป็อนมัส  
กานพระเจ้าตี้พระวิหาร <sup>12</sup> หมู่เขาบ่หันว่าข้าพเจ้าเถียงกับไฟในพระ

วิหาร กา ว่าอุ้ส่วยหมู่คนตี้ธรรม ศาลาของจาวยิว กา  
ว่าตี้อื่นๆ ในเมืองตวย <sup>13</sup> เรื่องตึง หมดตี้หมู่เขาก่า

ล้งฟองข้าพเจ้านั้น หมู่เขาบ่สามารถหาข้อพิสุจน์ได้

<sup>14</sup> ข้าพเจ้ายอม ฮับว่าได้นมัส ก่า นพระเจ้าของป้อ อัยแม่  
หมอนของข้าพเจ้า โดยเป็นผู้ติด ตามลัทธิตี้ฮ้องว่า  
ตางของพระ เยชู ตี้หมู่เขาฮ้องว่าเป็นลัทธินิ ก่า ยหนึ่ง  
ข้าพเจ้าก็เจ้อ ถือก้อย่างตี้เขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสส  
ตึงในหนังสือของผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า

<sup>15</sup> ข้าพเจ้าก็มีความหวังอย่างเดียวกับหมู่เขาว่า

พระเจ้าจะเยยะหื้อกัคนตึงคนถูกต้องตามธรรมกับคนบ่ดีเป็นขึ้นจากความต

<sup>16</sup> ย้อน จา อันข้าพเจ้าจึงอดสำหึเยย

ะกัสิ่งด้วยจิตสำนึกตี้บริสุทธิ์ต่อพระเจ้ากับมนุษย์อย่างเป้นแต่เป้นว่าอยู่เสมอ

<sup>17</sup> “ตอนหลังตี้ไปจากกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลาหลายปี

ข้าพเจ้าปีกมาเปือเอาสตางค้มาจ้วยเหลือคนตักคนยากในจาดของข้าพเจ้า

แล้วก็ลวดถวยเครื่องปู้จาพระเจ้า <sup>18</sup> เวลานั้นหมู่เขาก็หันข้าพเจ้าในพระ

วิหาร หลัง จากข้าพเจ้าเยย ะพิธิล้งตัวหื้อบริสุทธิ์แล้ว

หมู่เขาก็หันว่าข้าพเจ้าบ่ได้อยู่กับหมู่คน กา

ว่าก้อความวุ่นวาย <sup>19</sup> แต่มีจาวยิวบางคนตี้มาจากแคว้นเอเซียอยู่ตี้หั้นในวันนี้

ถ้าเขาหมุ่นั้นมีข้อกล่าวหาข้าพเจ้า หมู่เขาน่าจะมาฟองข้าพเจ้าต่อหน้าต่าน

<sup>20</sup> กาว่าบ่จาอัน ก็หื้อหมู่คนตี้มาตี้บ่อกความผิดตี้ข้าพเจ้าถูกตัดสินต้อนต้อน

นเฮดรินเตอะ แต่บ่มีแมนก้อ <sup>21</sup> เว้นแต่ว่าข้าพเจ้าถูกสอบสวนต่อหน้าต่านตัง

หลายในวันนี้ย้อนเรื่องเดียวเต้า อัน ก็คือ

ข้าพเจ้าฮ้องขึ้นในตี้ประชุมั้นว่า ‘ข้าพเจ้าเจ้อว่ามีกานเป็นขึ้นจากความต

<sup>22</sup> เฟลิ กัสฮู้เรื่องลัทธิตี้ฮ้องว่า ตางของพระ

เยชู ดืออยู่แล้ว ก็เลื่อนกานพิจารณาตือออกไปก่อน  
 บอกว่า “เมื่อนาย พันลี เขียสมาแพว  
 เขาจะตัดสินคดีของหมู่ต่าน” <sup>23</sup> เขาสั่งนาย  
 ร้อยหื้อกุมตัวเปาโลไว้ แต่หื้อลดหย่อนกานกวอดชั้นลงพอง  
 แล้วหื้อเปื้อนๆ ของเปาโลผ่อกอยจ้วยเหลือในสิ่งตีจាំเป็น

### เฟลิกส์กับเมียฮ้องเปาโลมาอู่ตวย

<sup>24</sup> หลายวันต่อมาเฟลิ กส์มากับดรู ลี ล  
 ลาเมียของเขาตีเป็นจาวิว แล้วเฟลิกส์สั่งหื้อปาเปาโลมาหา  
 แล้วฟังเปาโลอู่เรื่องกานเจือพระ เยชูคริสต์

<sup>25</sup> แต่เมื่อเปาโลอู่ถึงความยุติธรรม กานห้าม ใจ  
 กับวันตีพระเจ้าจะตัดสินกัคนสำหรับสิ่งตีกับสิ่งบตีตีเกยเยย  
 ะ เฟลิ กส์ก็เกิดกัวขึ้นมาอู่ว่า “เอาละ วันนีปอเต่า  
 อื่ก่อน ไปได้แล้ว เอาไว้เฮามีเวลาจะฮ้องมาแหมใหม่”  
<sup>26</sup> ในเวลาเดี๋ยวกั้นนั้น เฟลิ กส์ก็หวังว่า เปาโลจะติดสินบน  
 เขาจึงฮ้องเปาโลมาอู่ตวยเจือขนาด

<sup>27</sup> ผ่านไปแล้วสองปี ปอ รลิส อัสเฟส ทัส ก็มาฮับต่า  
 แหนงเจ้า เมืองแตนเฟลิ กส์ แต่เนื่องจากเฟลิ  
 กส์ไค้เอา ใจจาวิวก่อนออกจากต่า แหนง  
 ก็ยังละหื้อเปาโลติดคอกตีหันอยู่

## 25

### เปาโลตองกานไปปะซีซาร์

<sup>1</sup> เมื่อเฟส ทัสเข้าฮับต่า แหนงเจ้า เมืองได้สามวัน  
 ก็เดี๋ยว ตางจากเมืองซี ซา ริ ยาไปกรุงเยรูซาเล็ม

<sup>2</sup> ตีหันหมู่หัวหน้าปโรหิตกับหมู่ผู้นำจาวิวยื่นฮ้อกล่าว  
 หาเปาโลต่อเฟส ทัส <sup>3</sup> แล้วฮ้อนวอนเฟส  
 ทัสขอความกรุณาหื้อจ้วยส่งเปาโลมาตีกรุงเยรูซาเล็มตวย

หมูเขาเยีย ะจา อี้ยอนว่าวางแผนจะฆ่าเปาโลหลบ  
หว่างตาง 4 เฟส ทัสตอบว่า “เปาโลถูกคุมตัวอยู่ที่เมืองซี  
ซา ริ ยา แหมบเมนเต้า ไดเฮาก็จะปีกไปตีหั้นแล้ว  
5 หื้อผู้นำในหมูต่านลงไปตวยเฮา ถ้าเปาโลมีความผิดอย่างนึ่งอย่าง  
ใดก็หื้อหมูเขาฟองเปาโลตีหั้น”

6 หลัง จากอยู่กับหมูเขาได้แปดวันกา ว่าสิบวัน เฟส  
ทัสก็ปีกไปเมืองซี ซา ริ ยา วันถัดมาต่านก็เปิดศาลตัดสิน  
แล้วสั่งหื้อปาเปาโลเข้ามา 7 เมื่อเปาโลมาแพวแล้ว  
หมูจาวยิวตีมาจากกรุงเยรูซาเล็มก็มายืนแวดตะ หล้มกล่าว  
หาว่า เปาโลเยีย ะผิดฮ้าย แสงหลายอย่าง แต่ข้อหาหมู่นั้น  
หมูเขาพิสูจนับได้สักข้อ 8 แล้วเปาโลก็แก้ข้อกล่าว หาว่า  
“ข้าพเจ้าบได้เยีย ะอะ หยังผิดตอบทบัญญัติของจาวยิว กา  
ว่าต่อพระ วิหาร กา ว่าต่อซี ซาร์เนอ” 9 แต่เฟส ทัสไคเอา  
ใจจาวยิวจึงถามเปาโลว่า “เจ้าไคไปกรุงเยรูซาเล็มก่อ  
เปือสูคตีตีถูกกล่าวหานี้ตอหน้าเฮาตีหั้น”

10 เปาโลตอบว่า “ต่อนี้ข้าพเจ้าก็กำ  
ลังอยู่ตอหน้าศาลของซีซาร์ ข้าพเจ้าควรจะได้ฮับกานตัดสินตีนี้  
ต่านก็ฮู้ตีว่าข้าพเจ้าบได้เยีย ะผิดอะ หยังตอจาวยิว  
11 ถ้าข้าพเจ้าเยีย ะผิดแต่ กา ว่าเยีย ะอะ  
หยังตีสมควรต่าย ข้าพเจ้าก็ยอมต่ายบขัดชินสักกอย่าง  
แต่ถ้าข้อกล่าว หาหมู่นี้เอามาฟองเป็นเรื่องบแต่  
ไฟกับมีสิทธิจะส่งข้าพเจ้าไปหื้อกับหมู่นี้  
ข้าพเจ้าขอถวายฎีกาต่อซีซาร์”

12 หลัง จากเฟส ทัสหารือกับตีเป็กษาแล้ว ก็บอกว่า  
“ยอนเจ้าถวายฎีกาถึงซีซาร์ ก็จะต้องไปเข้าเฝ้าซีซาร์”

เฟสทัสเป็กษากษัตริย์อากริปปา

13 หลายวันต่อมากษัตริย์อา กริป ปากับพระนางเบอร์นิสน้องสาวของพระองค์ มาต้อน ฮับเฟส ทัสตีเมืองซีซา รึ ยา 14 ในหละหว่างตีกษัตริย์อา กริป ปาอยู่ดีเห็นหลายวัน เฟสทัสก็เล่าเรื่องคดีของเปาโลหือฟังว่า “ดีนี้มีป้อ จายคนเนึงเป็นนัก โต้ ษตีเฟลิกส์ซังคอกไว้ 15 ตอนต้อข้าพเจ้าอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม หมูหัวหน้าบุโรหิตกับหมูคนเฒ่าคนแก่จาวิวเอาคดีของป้อจายคนเนี้ยมายื่นฟ้องต่อข้าพเจ้า กับขอหือตัดสินลง โต้ ษเขา 16 ข้าพเจ้าบอกหมูเขาว่า ตามธรรมเนียมของจาวโรมันจะบ่มอบตัวนักโทษหือไผ่ จนกว่าคนฟ้องกับคนตีถูกฟ้องมาอยู่สองหน้ากัน เปื่อหือคนตีถูกฟ้องมีโอกาศแก้ช้อกล่าวหาเหี้ยก่อน

17 “เมื่อหมูเขาตวยข้าพเจ้ามาต้อนี้ ข้าพเจ้าก็บร้อจ่าแฮมวันถูดไป ข้าพเจ้าก็เปิดศาลตัดสินแล้วสั่งหือปาตัวป้อจายคนเนั้นเข้ามา 18 เมื่อหมูตีฟ้องเขายื่นขึ้นกล่าวหาเขา ข้าพเจ้าก็เห็นว่าช้อกล่าว หานั้นบ่ใจเรื่องฮ้าย แสงอย่างตีก็ตีไว้ 19 แต่เป็นกานโต้เถียงกันเกี่ยว กับศาสนาของหมูเขาเหี้ย กับเรื่องป้อจายคนเนึงจื่อเยชู้ตีตายไปแล้ว แต่เปาโลยืนยันว่ายังมีจิตอยู่ 20 ข้าพเจ้าบ่ฮู้ว่าจะสอบสวนเรื่องหมูเนี้ยจาใดดี จึงถามเปาโลว่าเขาไค้ไปกรุงเยรูซาเล็มเปื่อสูคดีนี้ตีเห็นก่อน 21 แต่เขาขอถวายฎีกาถึงซีซาร์ ข้าพเจ้าจึงสั่งหือกุมตัวเขาไว้ก่อน จนกว่าจะส่งตัวเขาไปหือซีซาร์”

22 แล้วกษัตริย์อา กริป ปาก้ออุ้กับเฟส ทัสว่า “ข้าพเจ้าก็ไค้ฟังจากปากของป้อ จายคนเนี้ยตวย” เฟส ทัสตอบว่า “วันพุกด้านจะได้ฟังเขา”

เปาโลอยู่สองหน้ากษัตริย์อากริปปา

<sup>23</sup> ในวันถัดมากษัตริย์อา กริป ปากับพระนางเบอร์นิสเข้าไปในห้อง โถงใหญ่ด้วยขบวนแห่อย่างยิ่ง ใหญ่ หมูเขามาตวยกันกับหมูผู้บังคับบัญชาทหารกับผู้นำคนสำคัญของเมือง แล้วเฟสทัสสั่งหื้อปาเปาโลเข้ามา <sup>24</sup> จากนั้นเฟสทัสก็อู้ว่า “กษัตริย์อา กริป ปากับต้านตั้ง หลายตืออยู่ตืนี่ หมูต้านหันป้อ ายคนนึ้นแล้ว เขาเป็นคนตีจาวยิตังหลายในเมืองนึ้นตั้งตีกรุงเยรูซาเล็มฮ้องเอ็นกับข้าพเจ้าว่า เขาบสมครตึ้จะมีชีวิตอยู่ตือไป <sup>25</sup> แต่ข้าพเจ้าหันว่าเขาบได้เหยยะอะ หยังผิตเถิงตือต้าย เมื่อเขาถวยฎีกาเถิงซี ชาร์ ข้าพเจ้าจึงตกลงว่าจะส่งเขาไปขึ้นศาลตีกรุงโรม

<sup>26</sup> แต่ข้าพเจ้าบฮู้ว่าจะเขียนรายงานตือพระองค์เกี่ยว กับป้อ ายคนนึ้นใจใดตี ก็เลยปาเขามาอยู่ตือหน้าหมูต้าน โดยเฉพาอย่างยิ่งตืออยู่ตือหน้ากษัตริย์อา กริป ปา ตึ้ฮู้บบัญญัติของจาวยิตเป็นอย่งดี เปื่อกานสอบสวนตือนี้จะออกผลป้อตึ้จะเขียนรายงานได้ <sup>27</sup> ย่อนข้าพเจ้าฮู้สึกว่าบเปิงตีจะส่งตัวนั๊ก โด้ ษ ไปหื้อซี ชาร์ โดยบเจอะจงว่าเขาเหยยะอะหยังผิตพ่อง”

## 26

### เปาโลแก้คดีตือหน้าอากริปปา

<sup>1</sup> กษัตริย์อา กริป ปายอกกับเปาโลว่า “เฮาอนุญาตหื้อเจ้าอู้แก้ฮ้อกล่าว หาหื้อตัวเก่าได้”  
 เปาโลก็ยื่นมือ<sup>๔</sup>แล้วตั้ง เก้า ากแก้ฮ้อกล่าว หาว่า  
<sup>2</sup> “ต้านกษัตริย์อา กริป ปา ข้าพเจ้าถือว่าเป็นโอกาสตีแต่ๆ ตึ้ได้อยู่ตือหน้าพระองค์นึ้นวันนึ้น เปื่อแก้ฮ้อกล่าว

<sup>๔</sup> 26:1 26:1 ยื่นมือ เป็นวัฒนธรรมของคนสมัยนึ้นตีเหยยะก่อนฮู้ในตึ้จุมม

หาดีทั้งหม่อมจาวยิวใส่ ความข้าพเจ้านั้น  
 3 ย้อนตำนานกษัตริย์ก็ผู้ฮืดเก่าฮอยเดิมกับข้อโต้  
 แย้งต่างๆ ของจาวยิวเป็นอย่างดี ย้อน จา อัน  
 ขอพระองค์อดทนฟังข้าพเจ้าหน่อยเนอ

4 “จาวยิวผู้หันข้าพเจ้ามาตั้งแต่เป็นทะเล  
 อ่อนดีบ้านเกิด กับตอนดีข้าพเจ้าอยู่ตำ  
 มก่างหมู่เขาในกรุงเยรูซาเล็ม 5 หมู่เขาฮู้  
 จักข้าพเจ้าเมินมาแล้ว ถ้าหมู่เขาจะยอมเป็นพยานหื้อข้าพเจ้า  
 ก็ะยืนยันว่าข้าพเจ้าเป็นสุมาชิกฟา ริ สี่  
 เป็นหมู่คนดีเครื่องศาสนาดี สุดในหมู่จาวยิว

6 บ่า เตียว นี้ดีข้าพเจ้าถูกสอบสวนอยู่นี้  
 ก็ย้อนว่าข้าพเจ้ามีความหวังในสิ่งดีพระเจ้าสัญญาไว้กับบ้อ  
 ฮุยแม่ หม่อนของข้าพเจ้า 7 เป็นพระ สัญญาดีสี่บสองพะ  
 กุณของหมู่เฮาหวังว่าจะเป้นแต่ จึงฮับ  
 ใจพระเจ้าอย่างเอาแต่เอาว่าดีเมื่อวันเมื่อคืน ข้าแต่กษัตริย์  
 หม่อมจาวยิวใส่ ความข้าพเจ้าก็ย้อนความหวังอันนี้ละ

8 เป็นจาวใดด้านตั้ง หลายเจือว่า พระเจ้าเยีย  
 ะหื้อคนเป้นขึ้นจากความตายนั้นเป้นไปดีบได้

9 “ข้าพเจ้าก็เกยก็คิดว่าจำ เป็ นต้องขัด  
 ขวางใจของพระ เยชูจาวนา ซา เรือแต่ดีจะเยีย  
 ะได้ 10 ข้าพเจ้าก็เยีย ะจา อันแล้วในกรุงเยรูซาเล็ม  
 ข้าพเจ้าได้ฮับสิทธิอำนาจจากหมู่หัวหน้าโรหิตหื้อฮับคนดีเจือพระ  
 เยชูไปซังคอก เมื่อหม่อนนั้นถูกลง โต้ ะถึงตาย  
 ข้าพเจ้าก็หันดีหันงามตวย 11 ข้าพเจ้าฮับเอาเขาหม่อนนั้นตำมธรรม  
 ศาลาต่างๆ มาลงโต้ะเจือขนาด กับฮับบังคับหื้อหมู่เขาฮู้ดูแควนพระ  
 เยชู ข้าพเจ้าดีงโหดดีงจิงคนหม่อนนี้ขนาด ะถึงกับเตียว  
 ตางไปค่าคนหม่อนนี้ถึงเมืองในต่างประเทศ

12 “ในกานเดียว ตางไปยับหมผู้ เจือแบบนี้ มีเตือนึงข้าพเจ้าไปเมืองดามัสกัส โดยได้ฮับสิทธิอำนาจกับกำ สักจากหมผู้หัวหน้าโปรฮิตหือไปยับหมคนตีเจือพระ เยชูดีเห็น

13 ข้าแต่กษัตริย์ เวลาประมาณเดียย วันต่อนตีข้าพเจ้ากำ ลังเดี่ยว ตางอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็เห็นแสงแจ้งจากตี อง ฟาแจ้งเหลือแสงตะวัน ส่องลงมาตีตัวข้าพเจ้าตั้งคนตั้ง หลายตีไปตวยกันกับข้าพเจ้า 14 หมูเฮาตั้ง หมดโก้นลงดิน แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงอู้กับข้าพเจ้าเป็นภาษาฮีบรูว่า ‘เขา โล เขาโลเหย เจ้าค่าเฮาเยยะหยัง กานตีเจ้าชัดชินเฮาก็เยยะ หือตีตัวเกาเจ็บเหมือนงัวเตะเหล็กเห ลี ยมของเจ้าของ’

15 ข้าพเจ้าก็ถามว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เป็นไผ’ แล้วพระองค์ตอบว่า ‘เฮาคือเยชูผู้ตีเจ้าค่านั้นละ

16 ลูกขึ้นเตอะ ตีเฮามาหาเจ้าก็เปือจะแต่งตั้งเจ้าหือเป็นผู้ฮับ ใจเฮา กับเป็นพยานอู้หือคนอื่นฟังเถิงเหตุ กำ รัตน์ตีเจ้าได้หันเฮา กับเรื่องตีเฮาจะสำแดงหือฮู้ในปายหน้า

17 เฮาจะฉวย เหลือเจ้าหือรอดป็นจากจาวยิวกับคนต่าง จ้า ดตีเฮาจะใจเจ้าไปหานั้น 18 เปือเปิดหูเปิดตาของหมูเขาหือบั้น หลัง ต้าจากความมิดเข้ามาหาความเป้ง แจ้ง กับจากอำนาจของซา ต้านเข้ามาหาพระเจ้า เปือเขาหมุนั้นจะฮับกานยก โต้ ษบาป แล้วเป็นสมาชิกฮ่วมกันกับหมูคนตีพระเจ้าเลือกไว้เป็นคนของพระองค์ โดยความเจือในเฮา’

19 “ข้าแต่กษัตริย์อา กริป ปา หลัง จากนั้น ข้าพเจ้าจึงเจือ ฟังนิมิตตีมาจากสวรรคตั้นตึงบ่ชัดชินเลย

20 ข้าพเจ้าตั้ง เก้าเต สนาสั่งสอนในเมืองดามัสกัสก่อน แล้วก็ในกรุงเยรูซาเล็มตึงไควแคว้นยู เดียกับตำ มก่างคนต่าง จ้า ดตวย ข้าพเจ้าบอกหือหมูเขากลับ ใจจากบาปมาหาพระเจ้าเหีย แล้วเยีย



ะสิ่งดีแสดงว่ากลับ ใจแต่ๆ 21 ยอน จา  
 อีหมุ่จาวยิวเข้ามาขับข้าพเจ้าตอนดื้ออยู่ในพระ วิหาร  
 แล้วฮิจะฆ่าข้าพเจ้าเหี้ย 22 แต่พระเจ้าก็จ้วยข้าพเจ้ามาจนแพวตั้งวัน  
 นี้ ข้าพเจ้าจึงมายืนเป็นพยานต่อต้านตั้ง  
 หลายตั้งผู้หน้อยผู้ใหญ่ในที่นี้ได้ ข้าพเจ้าบได้ฮู้เรื่องอื่นๆ  
 นอกจากสิ่งดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้ากับโมเสสบอกไว้ว่าจะเกิดขึ้น  
 23 สิ่งนั้นก็คือพระ คริสต์จะต้องทนตุ้กกรรมจนจันต่าย  
 แล้วพระองค์จะเป็นขึ้นจากความต่ายก่อนเป็น  
 เป็นกานแสดงความเป้ง แจ้งมาสู่จาวยิวตั้งคนต่าง จ้า ด  
 คือความรอดป็นบาบได้ษ”

### เปาโลฮิจักจูงกษัตริย์อากริปา

24 ในเวลาตีเปาโลก่า ลังฮู้แก้ออกสาว หายอยู่นั้น  
 เฟส ทัสก็ซัดจั้ง หะเอ็กใส่เปาโลว่า “เปาโล  
 เจ้าเพี้ยนไปแล้ว เจ้าเฮี้ย นนกล้าไป เยี้ย ะหื้อเป็นผี บ้า”  
 25 แต่เปาโลตอบว่า “ต้านเฟส ทัส ข้าพเจ้าบเป็นผี บ้า  
 แต่สิ่งดีข้าพเจ้าฮู้มานี้เป็นเรื่องแต่ ข้าพเจ้าฮู้อย่างคนปกติ  
 26 ต้านกษัตริย์อา กริป ปากฮู้เรื่องหมุ่นี้ดื้ออยู่แล้ว  
 ข้าพเจ้าก็บัก้วตั้งฮู้อย่างเปิด เผยกับพระองค์  
 ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ได้สังเกตเห็นในสิ่งดีข้าพเจ้าฮู้เกี่ยว  
 กับพระ เยชู ยอนว่าเรื่องหมุ่นี้บได้เกิดขึ้นในตี้ลับลี้  
 27 ข้าแต่กษัตริย์อากริปา พระองค์เจือสิ่งดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า  
 ข้าพเจ้าฮู้แน่ว่าพระองค์เจือ”

28 กษัตริย์อา กริป ปากก็เลยฮู้กับเปาโลว่า  
 “เจ้าก็คิดว่าเจ้าจะจัก จวนหื้อเขาเป็นคริสเตียนในเวลาสั้นๆ  
 จา อั้นกา” 29 เปาโลก็ตอบว่า “บว่าจะเป็นเวลาหน้อยกา

ว่าเวลานักก็ตาม ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าขอให้อัครศิษย์กับทุกคนที่ได้ฟังช  
ยกเว้นบ่ถูกเจือกเหล็กล่ามอย่างข้าพเจ้า”

<sup>30</sup> จากนั้นอัครศิษย์อากริปปา เจ้าเมือง พระนางเบอร์นิส  
กับคนอื่นๆ ตื่นอยู่ตวยกันเห็น ก็ปากันลุกขึ้นออกไปหมด

<sup>31</sup> หลัง จากหมู่เขาออกไปจากห้องแล้ว ก็อุ้กันว่า  
“ป้อ จายคนนึบได้เฮีย ะอะ หยั่งตีสมควรต่าย กา  
ว่าสมควรถูกขังคอกสั๊กหน้อย” <sup>32</sup> แล้วอัครศิษย์อา กริป  
ปากก็อุ้กับเฟส ท้สว่า “ถ้าป้อ จายคนนึบได้ถวยฎีกาเถิงซี  
ซาร์ จะปล่อยเขาไปก็ได้”

## 27

### เปาโลขึ้นเฮือไปกรุงโรม

<sup>1</sup> หลัง จากหมู่เขาได้ฮับกานตัดสินเรื่องเวลาตีจะเตียว  
ตางไปประเทศอิตาลีแล้ว เปาโลกับนัก โต้  
ษคนอื่นๆ ก็ถูกกุมตัวไว้กับนาย ร้อยคนหนึ่งจ้อย  
เลีย ส มาจากกั อง ทหารจักรพรรดิออกก็ สุตัส

<sup>2</sup> มีเฮือลำหนึ่งมาจากเมืองฮัด รา มิทธิ ยุม เฮือลำนี้กำ  
ลังจะไปตามต้า เฮือต่างๆ ตามแนวฝั่งของแคว้นเอเซีย  
หมู่เขาก็ลงเฮือลำนี้ออกทะเลไป มีจาวมา ซี โด  
เนยคนหนึ่งจ้อยอา ริ ส ทาร คัส เขาถูกจากเมืองเฮ สะ  
โลนิ กำไปกับหมู่เขาตวย <sup>3</sup> วันถัดมาหมู่เขาก็มาแพวต้า  
เฮือเมืองไซ ดอน ยู เลีย สตีต่อเปาโลขนาด  
ยอมหื้อเปาโลไปแ่วหาหมู่เปื่อนๆ ได้

เปื่อเขาหมู่นันจะจ้วย เหลือต้านตามความจำ  
เป็ น <sup>4</sup> เฮือของหมู่เขาแล่นออกจากเมืองไซ  
ดอน มีลมปัดมาแรงขนาด หมู่เขาจึงบินหัว

เหือไปตั้งเกาะไซปรัสตีลมบ่ปอแอง<sup>5</sup> หมูเฮาเล่นเหือข้ามทะเลกายเขตของ  
 ลี เขียวกับแคว้นปัมพี เลีย จันมาแพวเมืองมิราในแคว้นลิ  
 เขียว<sup>6</sup> ตีนี้นาย ร้อยปะเหือสำนึ่งมาจากเมืองอ เล็ก ซาน ดู  
 รียกำ ลังจะไปประเทศอิตาลี เขาเลยปาทหมูเฮาลงเหือสำนึ่ง  
<sup>7</sup> เหือของหมูเฮาไปจำขนาด ใจเวลาหลายวัน  
 ในตี สุดก็มาถึงเมืองคินัดส์อย่างยากลำบาก  
 เฮาบ่สามารถไปต่อได้ย่อนลมตั้งแองขนาด จึงเขียนเส้น  
 ตางไปตั้งลมบ่ตีลมบ่ปอแองของเกาะคริตไ้แหลมสัล  
 โมเน<sup>8</sup> เหือแล่นลู่ะฝิ่งเกาะคริตไปอย่างยากลำบาก  
 แล้วก็มาแพวตีนี้ ตีจื่อมีความ หมายถึง ต้าเหืองาม  
 ตีเห็นอยู่ฮิมเมืองลาเซีย

<sup>9</sup> หมูเฮาเสียเวลานักเหมือนกัน ถ้าจะเล่นเหือต่อตอนนี้ก็อันตรายล้ำไป  
 ย่อนหากปิ่นหละหว่างงานถือศีลอดอาหารไปแล้ว  
 จะเป็นเวลาตีฝนตกหนัก กับในทะเลจะมีคลื่นลมแอง  
 เปาโลจึงเตือนสติหมูเฮาว่า<sup>10</sup> “ต้านตั้ง หลาย  
 ข้างพเจ้าเห็นว่ากันเดียว ตางหนนี้จะมีอันตราย  
 ตีจะเขีย ะหือมีความเสีย หายอย่างใหญ่หลวง ติงสิ  
 นก้าตีขึ้นมา ติงเหือ ติงจี วิตของหมูเฮาตาย”  
<sup>11</sup> แต่ นาย ร้อยบ่ฝิ่งกำเตือนของเปาโล  
 เขาจื่อกัปตันกับเจ้าของเหือนักเหลือ<sup>12</sup> ย่อนต้า  
 เหือนบ่เหมาะตีจะจอดเหือจันยามฝนผ่านไปแล้ว  
 คนส่วนใหญ่จึงตกลงกันตีจะแล่นเหือจากตีเห็น  
 หมูเฮาฮิจะไปหือแพวเมืองฟีนิกส์ แล้วจะจอดเหือไว้ตีเห็น ฟิ  
 นิกส์เป็นเมืองต้าของเกาะคริต เป็นต้าเหือตีบิ่นหน้าไปตั้งวัน  
 ตกแจ่งใต้กับตั้งวันตกแจ่งเหนือ

เป็นฝนเป็นลมหลวง

<sup>13</sup> เมื่อมีลมบ่ตีมาตั้ง ใต้บ่ปอแองเต้า ได  
 หมูเฮาก็ตีว่าเหมาะแล้ว เป็นลมตีเฮาไปต่อได้ ลูก

เชื้อจึงจ๊กสมอ เชื้อขึ้น แล้วแล่นเลาะไปตามฮิมฝั่งเกาะคริต  
 14 แต่บปอเมินเต้า ไต่ก็มีลม หลวงตั้งฮ้องว่า ลมตั้งวัน  
 ออกแจ่งเหนือ บัดบนป็นดินลงมาจากเกาะ  
 15 เชื้อตกอยู่กำลม หลวงบสามารถฝ่าไปได้  
 หมูเฮาก็เลยปลอยเชื้อแล่นปัวไปตวยลม 16 เชื้อก่ายไปตั้ง  
 ไต่เกาะหน้อยจ้อควา ดา ตีหั้นเกาะบังลมไว้พอง  
 หมูเฮาก็สามารถจ๊กเชื้อลำหน้อยตีลากตวยเชื้อใหญ่ขึ้นมา  
 แล้วมัดไว้แต่ยากขนาด 17 เมื่อเอาเชื้อลำหน้อยขึ้นมาแล้ว  
 หมูเฮาก็เอาเชื้อ ออกลอดป็นต้องเชื้อใหญ่  
 เป็มัดเชื้อหื้อแนบป้องกันเชื้อแตก แล้วหุบใบเชื้อลงหื้อเชื้อลอยไปตวยลม  
 ย้อนกัว่าเชื้อจะไปติดสันดอนทรายในอ่าวเส  
 อร์ทิส 18 ถัดมาแหมวัน ลมก็ยังปัดเชื้อปัวไปปัวมา  
 หมูเขาจึงจ้วยกันเอาของดีใส่มาบนเชื้อโจ้งลงทะเล  
 19 เมื่อถึงวันถ้วนสาม หมูเขาก็ยังต้องเอาเครื่อง มือของ  
 ใจในเชื้อโจ้งลงทะเลเหียบ 20 หมูเขาบหันดาวบหันตะวันมาหลายวันแล้ว  
 ลม หลวงก็ยังปัดแสงเหมือนเก่า หมูเขาหมดหวังดีจะมีจิ  
 วิตรอดแหมต่อไป

21 บมีไฟได้กินข้าวกินน้ำมาหลายวันแล้ว  
 เปาโลจึงยื่นขึ้นต่อหน้าหมูเขาอู้ว่า “หมู่ต่านนาจะฟังกำแนะนำของข้าพเจ้าพ  
 ห้ามเอาเชื้อออกจากเกาะคริต แล้วจะบปะกับอันตรายตั้งความเสีย  
 หายจา อี้ 22 แต่บ่า เดียว นี้ข้าพเจ้าขอหมู่ต่านแบ่งใจดี ๆ  
 ไว้เนอ จะบมีไฟต่ายสักคนเดียว จะเสีย หายกำเชื้อเต้า  
 อัน 23 เมื่อตะ คินนี้ทูต สวรรค้องคิ่งของพระเจ้า  
 ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าตีข้าพเจ้าฮับ ใจ้อย  
 มาฮินอยู่ฮิมปาง ช้าง 24 แล้วบกว่า ‘เปาโลเหย  
 บถ้ากัว่าเนอ เจ้าจะได้ฮินหื้อกานต่อหน้าซี  
 ชาร์แนง พระเจ้าไฟดจ้วยเจ้าโดยหื้อคนตั้ง  
 หลายต้อยอยู่ในเชื้อตวยเจ้ารอดต่าย’ 25 ต่านตั้ง

หลายแปงใจดีๆ ไว้ ข้าพเจ้าไว้ ใจพระเจ้าว่า  
จะต้องเป็นไปตามดีที่พูด สวรรค์อยู่ไว้อย่างแน่นอน  
26 แต่ว่าหมูเขาจะต้องไปติดตีนดีเกาะแห่งหนึ่ง”

27 จันเลิงคืนดีสิบสี่ เอือของหมูเขาก็ยังปัว ไปปัวมาอยู่ในทะเลอา  
เด รียบ ประมาณเตี้ย ง คินหมูลูก เอือก็คิดว่าเอือเข้าใ้แผ่น  
ดินแล้ว 28 หมูเขาหย้งน้ำพอ วัดได้เล็กสี่สิบเมตร  
เมื่อไปแหมนอย หมูเขาก็หย้งน้ำพอแหม  
ตอนนี้วัดได้เล็กสามสิบเมตร 29 หมูเขาก็ว่าเอือจะไปหลิมใส่ป่า  
หินดีบมอยู่ในน้ำ จึงโจ้งสมอเอือสี่ตัวจากด้านต้ายเอือลงทะเล  
แล้วปากันอ้วนอนขอหื้อแจ้งเวๆ 30 หมูลูก  
เอือฮินือออกจากเอือ หมูเขาหยอนเอือหน้อยลงทะเล  
แดงเยีย ะป็นว่าจะหยอนสมอตั้งหัว เอือ  
31 แล้วเปาโลก็อุ้กับนาย ร้อยกับหมูทหารว่า  
“ถ้าคนหมูนี้บอยู่ในเอือ หมูด้านตั้ง หมดตั้ง  
สี่ ยงจะต้องต้ายแน่ๆ” 32 หมูทหารจึงตัดเจ็  
อกดีมัดเอือสำหน้อย แล้วปล่อยหื้อตกน้ำ ไปเหย

33 เมื่อใ้จะแจ้งแล้ว เปาโลก็ขอร้องหมูเขาหื้อกั้นข้าวกั้นน้ำ  
ด้านอู้ว่า “ได้สิบสี่วันแล้วเนอ ดีหมูด้านปากันกอง  
ถ้าอยู่ บได้กินอะ หย้งสักหน้อย 34 ย่อน จา  
อันข้าพเจ้าขอหื้อด้านตั้ง หลายกินเหยพองเตอะ  
เอือจะบต้าย บต้องหวังเนอ แมแต่เส้นผมบนหัวของด้านตั้ง  
หลายจะบปุดไปสักเส้นเดียว” 35 เมื่อเปาโลอู้แล้ว  
ด้านก็เอาเข้า หนม ปึงออกมาขอบคุณพระเจ้าต่อหน้าคนตั้ง  
หลาย แล้วก็หักกั้น 36 คนตั้ง หลายก็มีกำ ลึง  
ใจขึ้นมา ก็ปากันเอาข้าวเอาน้ำออกมากินกัน  
37 บนเอือสำนี้มีคนตั้ง หมดจำ นวนสองร้อยเจ็ดสิบหกคน

38 เมื่อกินข้าวกินน้ำกินจันอิมแล้ว หมูเขาก็ปากันเอาข้าว  
สาลีในเฮือโจ้งลงทะเลแหม เปื่อหื้อเฮือเบาขึ้น

### เฮือแตก

39 เมื่อแจ้งแล้ว หมูเขาก็เห็นแผ่นดินแต่บู้ฮู้จักว่าเป็นดีไไหน  
หมูเขาสังเกตเห็นอ่าวตี่มีหาด ทราย จึงตัด สิน ใจว่า  
ถ้าเป็นไปได้อะเอาเฮือปู้ขึ้นไปจุกบนหาด ทรายนั้น

40 หมูเขาจึงตัดเจ้ ออกสมอเฮือหื้อจ่มน้ำตึง หมด  
แล้วแก้เจ้ ออกตี่มัดทางเสื่อออก จากนั้นก็จักโบหัว  
เฮือขึ้นหื้อฮับลม แล้วเฮือก็ปู้เข้าหาด ทราย

41 แต่เฮือมาจนใส่สันดอนเหยือกอน หัว  
เฮือก็ติดทรายแน่นจันออกบู้ได้ ส่วนต่ายเฮือก็ถูกคลื่นปัดจันเฮือแตก

42 หมูทหารจึงเป็กษากันวางแผนจะฆ่าหมู่นัก โต้  
ษเหยีย เปื่อป้อ กันบู้หื้อคนใดว้ายน้ำหนีไปได้ 43 แต่นาย  
ร้อยไค่จ้วยจี วิตเปาโลบ่หื้อต่าย จึงห้ามบู้หื้อหมูเขาเหยีย  
ะตามตี่กิดนั้น เขาส่งคนตีว้ายน้ำจ้างหื้อโดดลงน้ำแล้วว้ายขึ้นฝ่งไปก่อน

44 ส่วนคนตีเหลือก็หื้อเกาะไม้แบ้นไปพอง  
กับเกาะไม้เฮือตีแตก ไปพอง กู้คนก็ปากันเข้าแพวฝ่งอย่างปลอดภัย

## 28

### เปาโลบนเกาะมอลตา

1 หลัง จากหมูเฮาเข้าถึงฝ่งอย่างปลอดภัยแล้ว  
ถึงฮู้ว่าเกาะแห่งนี้ชื่อมอลตา 2 คนป็น  
เมืองไนเกาะนี้ใจ ดีกับหมูเฮาขนาด หมูเขาต้อน  
ฮับหมูเฮากับต้งไฟหื้อหมูเฮาย้อนฝนตกอากาศหนาว

3 ต้อนตีเปาโลเก็บกิ่งไม้แห้งหอบนึ่งมาใส่ไฟ  
มิงปู้ตั่วตึงเลื้อยออกมาจากกองหลวฮ้อนไฟฮ้อน

มันขบติดมือของเปาโล <sup>4</sup> หมูคนป็น  
เมืองหังบูปิดขบติดมือของเปาโลห้อยต่อน หล้อน ก็อุ้กัันว่า  
“คนนี่ต้องฆ่าคนตายแน่ๆ เถิงแม่เขาจะรอดตายจากทะเล  
แต่เจ้า แม่แห่งความยุติธรรมตั้งบ่ยอมให้รอดตายไปได้”  
<sup>5</sup> แต่เปาโลก็สะ วดงุดกเข้ากัอง ไฟไปเหี้ย ต้านบ่เป็นอะ  
หยังสักหน้อย <sup>6</sup> หมูเขาก็คิดว่าตัวเปาโลจะต้องบวม  
กา ว่าโก้นลงตายตัน ที่ แต่หลัง จากถ้าพ่อเจ้า ด  
เมินกัับหันมืออะ หยังเกิดขึ้นกัับเปาโล หมูเขาจึงกัิดแหมใหม่  
อุ้กัันว่าเปาโลเป็นเทพเจ้า

<sup>7</sup> หัวหน้าของเกาะจื่อปู บ ลี อัส มีดี  
ดินอยู่ไ้กัตำหมูนััน เขาเจิญหมูเฮาเข้าไปในบ้าน  
แล้วเลี้ยง ดูหมูเฮาเป็นอย่งดีเป็นเวลาสามวัน  
<sup>8</sup> ป้อของปู บ ลี อัสบสบายนอนอยู่บนเตียง  
เขาเมื่อยกัับเป็นโรค บิด เปาโลจึงเข้าไปหาต้าน  
แล้วฮัก ษาโดยก้านอธิษฐานวางมือบนตัวของต้าน  
ต้านก็หายเป็นปกติ <sup>9</sup> เมื่อเรื่องนี่เกิดขึ้น  
คนป่วยคน ไซ้ตื้ออยู่บนเกาะนี่ ก็ปากันมาหื้อเปาโลฮัก  
ษาจันหายเสียงหมดกัคน <sup>10</sup> คนตั้งหลายบนเกาะนับถึหมูเฮา นักขนาด  
เมื่อเถิงเวลาตีหมูเฮาจะเตียว ตางต่อ ไป  
หมูเขาก็เอาสิ่งของต่างๆ ตี้จ่า เป็ นสำหรับก้านเตียว  
ตางมาใส่เฮือเฮาจาดนัก

### เตียวตางไปกรุงโรม

<sup>11</sup> เป็นเวลาสามเดือนนับจากเฮือแตก  
หมูเฮาลงเฮือแหมลำนัังตีมาจอดย่งตลอดยามหนาวตีเกาะนััน  
เป็นเฮือตีมาจากเมืองอ เล็ก ซาน เด รีย ตี้หัว

เฮือมีฮูปแคะ สลักพระ แผลดติดไว้<sup>๕</sup>สององค้จื่อแค สเตอร์กับพอ ล ลัก ซี <sup>12</sup> หมูเฮามาแผวเมืองไซ รา คิว ส แล้วอย่างดีหันสามวัน <sup>13</sup> จากตั้นเฮือแล่นตอไปแผวเมืองเร ยี อุม วันถัดมามีลมปัดจากตัง ไต้ หมูเฮาก็แล่นเฮือตอไป แหมวันก็มาแผวเมืองบู ที โอ ลี <sup>14</sup> หมูเฮาปะปี น่องผู้เจือบางคนดีหัน หมูเฮาจนหมูเฮาอย่างตวยหมูเฮาเป็นเวลาเจ็ดวัน แล้วหมูเฮาก็มาแผวกรุงโรม

<sup>15</sup> เมื่อหมูปีน่องผู้เจือในกรุงโรมฮู้ข่าวว่าหมูเฮากำลังจะมาก็ออกมาปะหมูเฮากางตางตีกาตอปี ปี อัสกับสสถาน ตี้จื่อว่าบ้านสามฮ้าน เมื่อเปาโลหันหมูเฮาก็ขอคุณพระเจ้ากับมีกำลังใจน้กขึ้น

### เปาโลอยู่ในกรุงโรม

<sup>16</sup> เมื่อหมูเฮามาแผวกรุงโรมแล้ว เปาโลก็บต้องเข้าอยู่ในคอก แต่ฮับอนุญาตให้ออยู่ในบ้านส่วนตัวตวยกับทหารต้อยผู้เฝ้าไว้

<sup>17</sup> ผ่านไปสามวันเปาโลฮ้องประชุมหมูผู้นำของจาวยิว หลัง จากกัคนมาหมดแล้ว เปาโลจึงฮู้ว่า “ปีน่องตัง หลาย ข้าพเจ้าถูกขยับในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วถูกมอบให้อกับทหารโรมันเถิง แม้ว่าข้าพเจ้าบได้เหยยะผิตตอคนของหมูเฮา กาวาตอฮึดเกาฮอยเดิมของป้อฮุยแม่หมอนของหมูเฮาเลย <sup>18</sup> เมื่อหมูโรมันสอบสวนข้าพเจ้าแล้ว ก็ไคปล่อยตัวข้าพเจ้าไป ย้อนว่าบเหยยะอะหยังผิตเถิงตอถูกลง ไต้ ๒เถิงต่าย <sup>19</sup> แต่หมูจาวยิวบยอมข้าพเจ้าจึงจำ เป็ นตอขอถวยฎีกาตอซี ซาร์ แม้ว่าข้าพเจ้าบมีอะ หยังตี้จะฟ้องคนจาดเตียวกันเนอ

<sup>๕</sup> 28:11 28:11 เป็นเทพตีหมูคนงานบนเฮือไหว้สาตามความเจือของจาวโรมัน



20 ย้อน จา อีข้าพเจ้าจึงขอปะต้านตั้ง หลายกับอู้กัน  
แต่ๆ แล้ว ตีข้าพเจ้าต้องถูกล่ามเจี ออกเหล็กอยู่นี้  
ก็ย้อนเรื่องความหวังของจาอิสราเอลเนอ”

21 หมูผู้นำจาวยอู้กับเปาโลว่า “หมูเฮาก็บ่เกยฮับจดหมายจากแคว้นยู  
เดียเกี่ยว กับต้านเลย กับบ่มีปี น้องคนใดตีเดี่ยว  
ตางมาจากตีหันมาแจ้ง กา ว่าอู้บ่ตีเกี่ยว  
กับตัวต้านเหมือนกันเนอ 22 แต่หมูเฮาไค้ฮู้ไค้ไค้ยินถึงสิ่งตีต้านก็ตี  
ย้อนฮู้มาว่ากูตีกูตางมีคนอู้ต่อต้านลัทธิในกายนี้”

23 หมูเขาจึงนัดปะกับเปาโลแหม เมื่อถึงวันนัดก็มีคนมาหาเปาโลตีพักของ  
นวนนูก เปาโลอธิบายเป็นพยานถึงแผ่น ดินของพระเจ้า  
ตั้งฮิจักจูงคนหมู่นั้นหือเจือว่าพระ เยชูเป็นพระ คริสต์  
โดยอ้างจากบทบัญญัติของโมเสสกับหนังสือของหมูผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่น

เปาโลเฮีย ะจา อู้ตั้งแต่เจ้าจันแผเมื่อ แล่ง  
24 บางคนก็เจือในสิ่งตีต้านอู้ แต่บางคนก็บ่เจือ

25 หมูเขาขัด แแย้งกัน ก่อนจะลาจากกันไปเปาโลอู้ว่า “พระ  
วิญญานบริสุทธิอู้ถูกต้องแล้ว เมื่ออู้กับป้อฮุยแม่หมอนของหมูเฮา  
ผ่านอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าว่า

26 ‘จงไปหาคนหมู่นี้เนอ แล้วอู้กับหมูเขาว่า  
หมูเจ้าจะฟังแล้วฟังแหมแต่จะบ่เข้าใจ

จะฟ้อแล้วฟ้อแหมแต่จะบ่หัน

27 ย้อนจิตใจของคนหมู่นี้หลิ่ง

หมูเขาปิดหูปิดตาเหยีย

ถ้าบ่จาอันหมูเขาจะหันกับตา

ไค้ยินกับหู

เข้าใจด้วยจิตใจของหมูเขา

แล้วบ่กมาหาเฮา เปื่อหือเฮาฮักษาหมูเขาหือหายดี’<sup>ธ</sup>

28 “ย้อนจําอันหมู่ตํานตองฮู้ไว้ว่า เรื่องความรอดป็นบาปโทษของพระเจ้า  
จําตแล้วหมู่เขาก็ฮับฟัง”<sup>๒</sup>

30 เปาโลอยู่ในบ้านตีเจ้าเป็นเวลาถึงสองปี  
ตํานตได้ต้อน ฮับกู่คนตีมาหา <sup>31</sup> เปาโลเต  
สนาเรื่องแผ่น ดินของพระเจ้า กับสั่งสอนเรื่องของพระ  
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างบ่กัวไฟโดยบ่มีคนขัดขวาง

---

๒ 28:28 28:28 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 29 ตีว่า “เมื่อเปาโลอยู่นั้นจบแล้ว  
หมู่ลาวยิวก็บีกเมื่อบ้าน ปากันไปเถียงกันไปตวย”

**พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่**

Thai, Northern: **พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่** New  
Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Feb 2021 from source files dated 1 Dec 2020

fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d